

יע.

ועדת החקירה, מלחמת יום הכפורים

5 באוגוסט 1974, ישיבה קל"ז

ישיבת בקר, העד: סאלוף ש. גונן

7674

שכחתי את שמך (פונה על המלווה של האלוף גונן)

היו"ר אגרנט:

יצחק בן-ארי, סא"ל (מיל).

בן-ארי:

מה המכשיר הזה ?

ד"ר נבנאל:

מכשיר הקלטה, הבאתי לכם הקלטות, עכשיו אינו פועל.

גונן:

אנו נקבל לעת עתה את הרצאת הפתיחה שלך, אם חרצה

היו"ר אגרנט:

להגיש מסמכים אז חודיע לנו מה אתה רוצה להגיש.

אני מביש הרצאת רקע שהיתה לי 'אוהה כיר, סכום

גונן:

של הרצאת רקע, אני חושך את הדברים שאני אומר

במסמכים.

אבל אולי חיתן לנו מושג מה המסמכים האלה,

לנדוי:

ראיתי פה קטעי עתונות, עד עכשיו לא קבלנו

קטעי עתונות. מה טעם הגשת העתונות הזאת ?

אולי חסביר איך זה נכנס להרצאת הפתיחה שלך ?

אני בסכום מביש חלק שלישי של הדברים.

גונן:

יש כאן וכות, תוכן המבוא, נקודות מוצא

להערכה מצב בפקוד, מעוזים, ^{דילמת התפתחה} הערכה, יש כאן נספחים שלפי

דעתי משלימים על כל המלחמה. יש לי סכום שבו אני מציג את האספקט האישי

שלי של הדברים. ואח הסכום אני אומר, שנוצרו אגרות, והיו מיתוסים

שעוותו את המציאות, לכן אני מבקש להביא קטעי עתונות, ועל ידי העתונות

אני רוצה להסביר איך נוצרו המיתוסים.

ועדת החקירה, סלחמת יום הכפורים

5,8,74, ישיבת בקר, קל"ז

הער: האלוף שמואל גונן

יע.

מוצג 350

350 א'

7675

קטעי עתונות זה לא ערוך בשבילנו.

היו"ר אגרנט:

טוב, אז אני רוצה לקחת את זה בחזרה.

גונן:

תגיד, השמעות.

לנדוי:

(גונן מוציא מחוך התיקים שמביש לוועדה את תיק "עתונות")

זה יהיה מוצג 350.

היו"ר אגרנט:

אתה מתיחס למסמכים בהרצאה שלך ?

לנדוי:

הנספחים נוגעים לדבר אחד, עד איפה רצו המצרים

גונן:

להגיע, מה הייתה כוונת המצרים בהתקפה שלהם.

אז זה יהיה 350 א', הראשון זה 350.

היו"ר אגרנט:

אם כן את קטעי העתונות קח בחזרה, בבקשה.

היו"ר אגרנט:

יש לי שאלות שהייתי צריך להשיב עליהן, האחת

גונן:

היא בקשר לצלומים. אני צריך לתקן אצטגאצ ערות.

צלומי חיל האויר. חיל האויר צילם ב-7 לחודש אלא שאח המפות קבלנו רק ב-8

מזה נבעה הטעות שלי. אח רוח הפענוח קבלנו בעל פה באותו יום.

קבלתם בעל פה ב-7 לחודש ?

היו"ר אגרנט:

כן. אי אפשר לאמר לי את השעה.

גונן:

ועד החקירה, מלחמת יום הכפורים

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

הער: האלף שמואל גונן.

גונן:

הנוהל הוא שמעבירים את חוצאות הפענוח בטלפון.

את המפה רק כשגומרים אותה. בימים שאחרי זה

קבלנו את המפות באותו יום, כ-7 קבלנו את המפה רק למחרת.

הייתי צריך למסור חומר מודיעין אוטנטי. אז קשה מאד היום למצוא חומר

מודיעין אוטנטי. בקשתי מפקוד דרום שיכינו לי את החומר, הם הכינו ועדיין

לא מסרו לי אותו. יש לי, מצאתי אצלי חומר אוטנטי נכון ל-8 לחודש ב-4 בבקר.

ול-9 לחודש ב-3 בבקר. זאת אומרת, מה ידענו על האויב באותו יום התקפה ב-4

בבקר. ול-9 ב-3 בבקר, שזה ידענו אחרי ההתקפה של ה-8. את זה אני מבקש למסר

ולהגיש, אין לי העחק מזה. אולי אני אקריא את זה קודם לוועדה ?

היו"ר אגרנט:

אני רוצה לסמן את החומר הזה.

ד"ר נבנצאל:

אתה אומר שאצלך החומר המודיעני האוטנטי,

מה פירוש אצלך, אמנם דברנו כבר על זה, אולי

נרענן.

גונן:

כשעזבתי את פקוד הדרום לקחתי את כל החומר

שיכולתי להשיג, מה שלא לקחתי, אין לי.

ד"ר נבנצאל:

מה הבסיס החוקי לזה שאתה מחזיק ?

גונן:

יש. אני אלוף בצבא, אני בשרות פעיל, יש לי

לשכה,

ד"ר נבנצאל:

זה לא יוצא מצורה ההחזקה כפי שהיא מותרת ?

יש לי סייפיים, סייפ בבנק, יש לי מקור אחד

גונן:

בסייפ, היה לי אשור מהרמטכל, אשור לסרטי

הקול.

לפני כן יע
א
7677

- 11 -

ועדת החקירה - 5.8.74
ישיבה קל"ז - בוקר
העד: אלוף ש. גונן

אני שואל אותך מתפקידך האחר - אינני יכול לשמוע
על המסמכים בלי להיות בטוח ---
כל מסמך שיש לי, יש לי היתר להוציא.
להיפך, כיומן האירועים נחתם לענף היסטוריה

נכנצל:

ש. גונן:

את ואורגשנל ולי השארתי העתק.

הבעיה היא לא שזה גם בענף היסטוריה, ~~במסגרת~~
אלא שזה עלול להדלף למקורות אחרים.

לנדוי:

יש הבעיה הזו שלהיות בסוחים שאצלם הכל שלם,
שהכל שלם בידי המטכ"ל, מצד שני שהכל מכוסה
שאחה מפציא מתחום זה"ל, שזה יהיה מכוסה על ידי אישורים ברור ~~במסגרת~~.

נכנצל:

לא הוצאתי מתחום זה"ל עד עכשיו ששם חבר פרט
לחלטות במקור שזה בסייפ בבנק, ועל זה העדתי פעם.

ש. גונן:

על כך יש לך אישור? לא השתנה שום דבר מאז?

נכנצל:

כן. שום דבר לא השתנה. אמרתי לכם שיש לי
אישור. כאשר יהיה לי סייף יותר טוב, אני אעביר

ש. גונן:

את זה. אם אתם מוטרדים מהעניין, אני יכול להעביר את זה למשרד.

לי אישית סייף של בנק לא נראה כמקום להפקיד בו
חומר בסחונת רגיש. יכול להיות שסייף של בנק

נכנצל:

פיסית זה יותר בטוח, אבל זה לא הסידור המקובל.

אין לי שום ~~מסמך~~ עניין עקרוני. אני מוכן.

ש. גונן:

בשעתו, פחדתי שיגנבו לי את זה. היום אני לא מוטרד

כי יש העתקים אצלכם ויש עותק בידי.

אז אולי שזה יחזור למסגרת המחאימה?

נכנצל:

בטור.

ש. גונן:

בעניני מודיעין - פניתי לפיקוד דרום

והם שלחו לי סמל ראשון בשם עמי הורביץ ---

נבנצל: שליחה, אני רוצה להוסיף בנושא הקודם. צריך

לזכור שעלולים אחרים להשתמש בתקדים כזה. הם

לא יודעים תמיד את כל הפרטים. אם אנשים ברג פחות גבוה ישמעו שאלוף הפקיד דברים בסניף של בנק, יחשבו שזה מותר.

ש. גונן: זה לא ידוע. הייתי מעוניין אז, באוירה שחייתי

בה אז, שלא יידעו שזה בסניף ושלא יידעו שזה בבנק

היו"ר אגרנט: אני מבין שאתה מזכיר את זה. מתי היית

בפיקוד דרום בנושא מודיעין?

ש. גונן: אחרי הישיבה הקודמת, ב-30 לחודש. הם שלחו

לי את סמל ראשון עמי הורביץ שהוא מס"ק פענות,

היה בתפקידו זה גם בזמן המלחמה. הוא מפעם צילומי אויר. אני תיכף אמסור

לוועדה את מה שהוא הביא. אינני רוצה להגיש את זאת כמוצג משפט, כי הוא נתן

לי את זה. אני מניח שזה נכון. אינני רוצה להגיש את זה משפטית, כי זה בא

אלי שאכן. אני יכול להגיש את זה כתומר שהובא אלי דרכי. יש כאן דו"חות אותנטיים

מצילומי אויר.

לסקוב: לא שאלתי על התומר הזה. שאלתי מה היה לך באחס

הזמנים על מודיעין?

ש. גונן: אם כך, אולי לא הבנתי את השאלה. ב-7 לחודש לא

היו צילומי אויר בכלל.

לסקוב: שאלתי על כל נושא המודיעין בתחום מסויים.

ש. גונן:

יש ליאת זה. דבר ראשון - צילום חיל אויר

לא מכסה חי"ר. אני מוסר מה הוא הסביר לי על

צילומי אויר, וזה נכון, שאלתי גם את הקמ"ן. צילום חיל אויר לא מכסה חיל רגלים -
מכסה סנקים, נגמ"שים, ארטילריה, כלי רכב. מה כל צילוקאויר. זאת אומרת שאם
בצילום רואים סנקים באיזשהו מקום, יכול להיות שהחיל הרגלים נמצא במקום אחר.
פותר עמוק או פחות עמוק אי אפשר מתוך צילום אויר ללמוד איפה הרגלים.

נבנצל:

אבל אם יש נגמ"שים זה לא אינדיקציה מסויימת שיש

חי"ר?

ש. גונן:

כן. אני אומר את זה בלשון עמעמת. החי"ר בודאי

נמצא לפניהם. כשיש סנקים ונגמ"שים שצולחו בתוך

דכיזיות חי"ר, רואים רק את הסנקים ולא את דכיזיות החי"ר.

ידין:

לא רואים את החפירות שלגם?

ש. גונן:

כשיש חפירות רואים.

ידין:

אנו יודעים שהשיטה המצרית היא להתחפר מיד.

ש. גונן:

כשיש חפירות חאים. את הפירות רואים החל מה-8

לחודש, לא לפני כן. ומסביר לי הקמ"ן, אי בכוונת

לא מביש את זה, צריך לשאול מה בעל מקצוע - מסביר לי הקמ"ן שבאותו יום לא נדרש

פענוח של חפירות, ואז האנשים שפענחו התרכזו בפענוח של סנקים ונגמ"שים וארטיילריה.

חי"ר אברנט:

אותו יום לא נדרשו לצלם חפירות?

ש. גונן:

זה אני לא אומר. את זה אמרו לי. אני מציע לשאול

את זה שאמר לי. עוד דבר אחר שהוא אמר לי - שארמיה

בגזרה הדרומית היה יותר חומר.

הכיסוי המודיעיני יותר טוב בארמיה 3. יש כאן דו"ח

[]

מודיעין שיצא מהטלפרינטר בשתיים ועשר דקות בלילה שבין ה-7 ל-8 לחודש.

אתה מביש את זה?

הי"ר אברנט:

אמת-אמת-אמת-אמת אני אתן את זה לוועדה, והועדה

ש. גונן:

חצטרך להחליט אם לקבל את זה כחומר או לא.

אבל הסמל ראשון אמר לי שזה חומר אותנטי, והבאתי את זה. אני כמעט בטוח שזה נכון,

אבל אני אישית לא ראיתי. זה נראה לי אותנטי.

זה חומר אותנטי של מה?

הי"ר אברנט:

דו"חות מסכמים של מודיעין.

ש. גונן:

חביש לנו את הדברים.

הי"ר אברנט:

אני רוצה לדעת מי הרכיב את החיק הזה ומתי?

לנדוי:

סמל ראשון עמי הרביץ, אחרי הישיבה הקודמת.

ש. גונן:

דיברתי עם קצין מודיעין של דרום בנוסף סא"ל

צביקה שילר, ואמרתי לו שאני צריך להגיש לוועדה את הדו"חות. הוא אמר שיעשה את

זה ושלח את סמל ראשון עמי הרביץ, שלדעתו זה אדם מוסמך.

ואלה מסמכים שבשעתו הובאו למפקדה שלך?

לנדוי:

כן. זהם שהוא אומר.

ש. גונן:

אז קיבלת את החומר הזה? אחת-אחת או כחב

לסקוב:

שראית אז?

אני קראתי את החומר וזה נראה לי סביר. אינני

ש. גונן:

יכול היום לזכור כל מלה. אם לא הייתי כל כך זהיר

הייתי מביש אותו בלי בעיות, כי אני כמעט בטוח שזה החומר הנכון.

אין להם שום סיבה לתת להם חומר לא נכון לוועדה אבל מאחר ועשיתי שגיאות עם הגשת חומר לוועדה בעבר, למשל - הגשתי תיק חקירה של ראש מה"ד. רציתי להתכוון בו רק מספר עמודים והגשתי תיק. א אני נזהר מלהגיש חומר.

אתה רוצה לציג את זה?

היו"ר אברנט:

אנש רוצה לתת לכם את זה ותחליטו אם לקבל את זה כחומר משפטי או לא.

ש. גונן:

יש שם סימן מתי קיבלת כל נייר? או שצריך ללמוד מתוכן המסמך?

לנדוי:

אין סימן. מה שחשוב כאן שכתחילה כתוב - דו"ח מצב נכון ל-7130, ובסוף המסמך מתי זה יצא

ש. גונן:

מהטלפרינטר. כלומר, מתי זה הופץ. באיזה שעה זה הגיע אלי, אין כאן שום סימבלין, וגם אני אינני יכול להגיד. כי המגע שלי עם המודיעין הוא שוטף לאורך כל הזמן.

האם הבנתי אותך נכון - שאם הועדה תתייחס לחומר מזה כאל חומר שהיה לנגד עיניך ב-8 לאוקטובר,

נכנצל:

אתה מצידך מקבל את זאת?

כן, בהחלט.

ש. גונן:

אתה יכול בבקשה להגיש את זה?

היו"ר אברנט:

מגיש את החומר. יש שם שגיאות. כתוב למשל

ש. גונן:

"לא אותר מעבר סנקים". אני כן ידעת שנקנסו

סנקים עוד בשבת. ובשבת כדו"ח הופיע שהיו סנקים.

אני רושט: זה חומר מודיעיני/אוחנטי שנאסף על-סד

היו"ר אברנט:

סמל-ראשון/עמי הורביץ אחר הופעת האחרונה

ספני הועדה, ואשר הגיע לפיקוד. עברתי על זה ונראה לי כסביר.

1682

א.ד.

- 16 - 20 -

דעת החקירה - 5.8.74
ששיבה קל"ז - בוקר
הער: אלוף ש. גונן

בהחלט.

ש. גונן

החומר היה לפניך במלחמה.

נבנצל

מתי היה החומר לפניך?

מנצב 552 ה"ר אברנט

בתאריכים הרלבנטים. כל דו"ח ביום אחר.

ש. גונן

אחרי כן שק.

עדות אלוף ש. גונן:

אלוף גונן:
אני רוצה לקרוא שורה אחת. זה מסמך של עמי
הורביץ דו"ח ל-7 לחדש 02.30.
סעיף 6: "ההצעות האויב מסתכמות ב: הגעת
כוחות החי"ר והרגליים במרחק של כ-7 קילומטר מזרחית לתעלה". 7 קילומטר בגיזרה
שאנחנו מדברים עליה, א כל האורך (מצביע במפה).
לנדוי:
זה בלילה אור ליום 7 בחדש.
אלוף גונן:
זה הלילה שבין ה-6 ל-7 בחדש.
נכנצאל:
זה כבר מערבית לכביש החח"ס.
אלוף גונן:
כן. 2-3 קילומטר. חלוי איפה.
היו"ר אגרנט:
7 קילומטר מזרחה לתעלה.
אלוף גונן:
זה מה שידעתי אותו יום, בלילה של ה-6 בחדש.
"בעת קידום כוחות חי"ר ממונעים במרחק גדול
יותר יחכן במזרה הדרומית.
נכנצאל:
מרחק גדול יותר, פירושי?
אלוף גונן:
יותר מזרחה.
נכנצאל:
אכל חמיד אינו כולל את הכביש. הכביש חמיד
נחשב כמפשי לחנועה.
אלוף גונן:
אני רק קורא עכשיו כאן. אף פעם לא חשבתי
שציר החח"ס הוא בידי האויב ואף פעם לא היה.
אם כי מגעים אתו היו הרבה. הם תקפו את ציר החתם במשך שבוע, אפא. בסוף הם
גם כבשו קטעים ממנו, כעיקר בגיזרה הדרומית. הם כבשו את איזור מרוכז, את
צומת פיהוק, הם כבשו בסוף את "פירזון" (?) או חלק ממנה, הם קלנטורה (?). כמה
קטעים הם כבשו מציר החתם. את "מכשיר". מכשיר הוא מעבר לציר החתם. כבשו כבר
בשבת. שעה אחרי שנפתחה אש נכנס גדוד רגלים ל"טלויזיה" שהוא על ציר החתם. הוא
לא כבש אותה אז, אבל היא נכבשה אחרי זה. מכשיר הוא שטח הכי שולט בסביבה
נכבש, כנראה בשבת.

עדות אלוף גונן.

יש אפשרויות פחותות ששתי הדויזיות נכנסו

לאורך פיתחת רפידים, וגם את ה אני קוצה לקרוא. א יש ידיעות על הקומנדו,
ו ה נכון, איפה הנחיתו כחות מיוחדים. דו"ח סצב 2 מס' 4 נר 91 שהוא נכון
ל-8-7 לגמר הלילה שבין ה-7-6. "סיכום והערכה - נראה שמצריים הצליחו בפיתוח
סאמץ עיקרי בגיזרה המרכזית של התעלה. בגיזרה הדרומית נחלה הצלחה דויזית חי"ר 7
, לעומת עיכוב בהתקדמות דויזית חי"ר 19 ועקב כך גם עיכוב בהתקדמות דויזית חי"ר
משוריית". יצא מהסלפרינסר ב-10.10.

דו"ח מס. 14 נכון ל-7.19.45: אצמא אחרו

כוחות צולחים מדויזית חי"ר 18,16,1 של ארמיה 2 ודויזיה, כנראה 7, מארמיה 3.
לא ברור אם יחידות ארמיה 2 שצויינו חצו כולם או חלקם. זה הדו"ח האחרון שהובא
לי, פרט אצא לצילומים שהובא לי על ידי הרביץ, ועכשיו אני רוצה לראות את המסך
שזה כן הגשתי לוועדה וזה 8 4 בבוקר: "במשך הלילה נמשכה העברת כוחות ואספקה
למזרח התעלה. דויזיות החיר נאחזו בגזה המזרחית של התעלה, כולל המפקדות". כלומר=
מפקדות הדויזיות כבר עברו את התעלה. "לצורך זה כוצעו פעולות מיקוש בחזית,
כנראה לכל אורך התעלה. "נראה לי לפחות חלק מדויזיה ממוכנת 23 וחטיבת סנקים
אצמאים 15 הועברו מזרחה לגיזרה שמצפון לתחום... בארמיה 2 " הידיעה הזאת
התבררה אחר כך כלא נכונה, אבל זה מה שחשבנו אז. מה קרה? הם העבירו את חטיבות
ה-נקים הממוכנות יחד עם החיר. מאחר שאצמא סנקים ממוכנת אחרת, הניחו שהדויזיה
הממוכנת כחלקו עברה. כוחות קומנדו מתפעלים בקו הראשון תחת פיקוד יחידות סנקים
וממוכנות. אין לנו סימנים למעבר דויזיות השיריון מזרחית לתעלה.

"הערכות סביר להניח שלפחות חטיבה עד 2

חטיבות מדויזיה ממוכנת 23 עברה אל מזרח התעלה בגיזרה ארמיה 2 בצפון לחיץ החקלאי".
"חטיבת סנקים עצמאית 18 עברה אף היא מזרחה לגיזרה, לגיזרת דויזית חי"ר 18
או דויזית חי"ר 2". זה שייך לגיזרה הדרומית.

"המפקדות הקידמיות של דויזיות החזאר מסוקמות

מזרחית לתעלה. הוקם קשר שלפון קוי בין מפקדות אלה לבין המפקדות הערפיות מערבית לתעלה. אותר צילום של סוללות טילי סא"ם 6 עד הקו הראשון ממערב לתעלה". זה בדרך כלל נתן לנו אינדיקציה שהם שמדים לפתח החקפה. כי הסא"ם 6 הן סוללות ניירות, ובכל מקום שגילינו אותן ידענו שזה בא להגן על החקפה מידית.

לאיפה הם העבירו אותן?

היו"ר אגרנט.

כתוב כאן. לקו הראשון ממערב לתעלה. קרוב למים.

אלוף ש. גונן

"נראה כי נמשכת העברת כוחות לצבירי כוח

מכסימלי לקראת שחר 8 באוקטובר. תהליך זה אותר בודאות פרט למעבר קוברו, בביזרה הדרומית. ב- 22.40 07 ובמרוכז לגבי המעבר בביזרת דיר אסואר (זו הגיזרה שאנחנו דנים בה). סביר להניח כי גם יחידות ארטילריה הועברו מזרחית לתעלה. מאחר וארטילריה נגרת יש לזה משמעות". זאת אומרת שיש כבר מאחז. אמנם בצילומים היותר מאוחרים, אלה שישנם כתיק של עמי, הצילומים של ה-8 בערב או ה-9 בערב, אני לא זוכר בדיוק, כבג רואים ארטילריה נגרת.

"במשך הלילה צפויה העברת תחמושת אספקה

ו ציוד הנדסה הדרוש". נכון ל-9 לחדש ל-3 כבוקר. "בצד המזרחי של התעלה ערוכים הכוחות הבאים 5 דויזיות חי"ר ו-5 חטיבות שריון. בביזרת קנטרה דויזיות 18 חיר, חטיבה 15 שריון עצמאית. (זו החטיבה של ה-טי. 62 וכך היא מופיעה בהקלטות). בביזרה זו אותרו בתצא 100-130 טנקים ב-13.30. לפי דיווח אוגדה 162 הושמדו מאיזור כ-22 טנקים. "הדו"ח הזה נכון ל-9 לחדש 3 לפנות בוקר. יצא מהסלפרינסר ב-3.35 9 לחדש.

"כביזרת קנטרה צפון העיר בלח - באיזור נמצא

ההוא התנהלו קרבות עם 30-50 טנקים של האויב, ולפי דיווח האוגדה 162 רובם הושמדו.

מתי זה היה?

היו"ר אגרנט

עדות אלוף ש. גונן.

אלוף ש. גונן:

זה דו"ח ~~המקרה~~ נכון לאחרי הקרבות שאנחנו מדברים עליהם. אנחנו מדברים על 8 באוקטובר

וזה נכון ל-9 ל-3 לפנות בוקר. זאת אומרת סיום הלילה שבין ה-8 ל-9.

" גיזרת דרום העיר בלח-איסמעיליה, דויזיה 2

חיד, חטיבת שריון פרוזיה 23 ממוכנת. יתכן כי חטיבה ממוכנת מדויזיה 23 מיועדת לעבור בגיזרה זו. בגיזרה זו אותרו בתצ"א מ-8 13.30 כ-100 סנקים של האוייר. זאת אומרת שכיום ההחקפה ב-13.30 אותרו כ-100 סנקים בגיזרה הזאת. פה כתוב על פי דיווח אוגדה 162 הושמדו באיזור כ-60 סנקים. אני דווח כזה לא זוכר.

"גיזרת אגם תמסח -דיר אסואר - דויזיה 16 חיר,

חטיבת שריון ודויזיה 21 שידיון. בגיזרה אותרו בתצ"א 13.30 200 סנקים".
זאת אומרת כיום הרלבנטי ב-13.30 היו כאן 200 סנקים לפי צילום אויר. אוגדה 162 היחה כמגע עם גדוד סנקים וחטיבת חי"ר ועוד גדוד סנקים (אני לא יכול לפענח משהו). זאת אומרת עם שני גדודי סנקים.

אחרי כן רבא

לפני כן ושמה טק
רב

ועדת החקירה - ישיבה קל"ז

5.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן

ש. גונן: יש כאן בדיוויזת השריון משהו שאני רוצה להבהיר.

דיוויזית 21 שריון הוטל לשלוח קציני קשור לדיוויזית

16 חי"ר, דיווחים אלה מהוים סימנים מעידים לאפשרות שלאאאאאאא קידום דיוויזית השריון

למרחק קצר יותר מקו התעלה, זאת במטרה לקצר את הזמן הנדרש להעברתם, וזה שייך להמשך.

לנדאו: אנחנו מעוניינים לדעת מה ידעת לפני החללת ההתקפה של ה-8?

(קצת חבל על הזמן עכשיו).

ש. גונן: היחר הם באמת דברים שמדברים על הצד המערבי של התעלה.

בענאן רשחות הקשר נשאלתי שאלה.

היחה כאן איזה בעיה בענין רשחות הקשר באוגדה 162.

162, האוגדה של ברן, היחה אוגדה קבועה. ההרכב שלה, המבנה האורגני שלה היה

חטיבה 7, שהיה מספר 1 ברשת. חטיבה 460 - מס' 2 ברשת. (460 זו שהשתתפה גם במלחמה,

בה"ש לשריון). וחטיבה 11, שהיחה חטיבה ממוכנת, שהיחה 3 ברשת. במלחמה הזאת

162 לא לחמה בהרכב האורגני שלה. מההרכב האורגני שלה היה לה רק אח גבי - 460.

והם קראו לה 3 ברשת. ברשת האורגנית זה 2, כאן זה 3. לבגי קראו 3, כאשר ברשת האורגנית,

כלומר עד המלחמה הוא היה 2. נסקה 217, קראו לו 1 ברשת. (נסקה זו היחה

אוגדה ששייכת לפיקוד מרכז) אנחנו קבלנו אותה ושמו אותה אצל ברן. וקרן, שעדיין

לא היה שייך לשום אוגדה, זה 500, נקרא 2 ברשת.

אם לסכם: נסקה 217 - היה 1. קרן היה 2. ובגי היה 3.

לפני המלחמה 1 היה 7; ועד המלחמה בגי היה 2 3 נסקה.

למה אני מספר את כל הסיפור הזה? - זה הביא לטעויות בין החנוות. ואספחי לי טעויות

בחוך היומן של 162, טעויות שהם עשו בערב אחד.

בבנצל: מי אחראי לטעויות אאלאאא חשוכות כאלה?

ש. גונן: מפקד האוגדה בחוך האוגדה. אלוף הפיקוד ברשת הפיקודית.

לי לא היחה בעיה אישית לזהות איזה חטיבה, כין שלושת

המחטים האלה. למעשה, כמעט את כולם אני מכיר אישית הרכה אשלים, ואני מזהה את הקול שלהם

5.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן

של קציני המטה בקשר בלי שום בעיה. כך שכאשר שמעתי ברשת של ברן מחטים מדברים, אז בלי לשים לב למבטא, ידעתי מי זה. קרן היה אצלי חניך בקורס קציני שריון; ומפ"פ וסמ"פ כאשר הייתי מג"ד; נטקה היה אצלי חניך בקורס קציני שריון, ועבד אתי המון, גם כן מ"פ בגדוד; וגבי אצלי עוד יותר - היה אצלי מ"פ ומגד"ד כאשר הייתי מח"ט ונלחמנו ב"67 כאשר היה אצלי מג"ד. כך שהענין הזה שאני אדע מי מדבר, לא קשור במספרים אלא כשהאזנתי לרשת, ולא כל הזמן האזנתי לרשת של ברן, או של אריק, לא הייתה לי בעיה לזהות את הקול.

נכנצל: כמטכ"ל, גם שם מקשיבים לרשת?

ידעו לעמוד על זה?

ש. גונן: אני לא מניח שבמטכ"ל יכלו לזהות את האנשים לפי הקול.

אני אישית בקלות.

בענין האזנות של המטכ"ל, אם הזכרתם לי, יש והמטכ"ל

האזין לרשתות, אני לא יודע אם יש לכם העתק, אני לא הצלחתי להשיג. וחשוב מאד להשיג. האזינו במכשיר, אני לא בקי בצד הטכני באלקטרוניקה, הוא קולט כמות גדולה מאד של מילים וקולות, וכדי לפענח אותו היה צריך להביא מכשיר מאה"ב. עוסק בזה ראש מה"ד אלוף מרון. אני מבקש את הפענוח של ההקלטות של המטכ"ל מאז תום המלחמה. לפני כחודש, חודש וחצי אמרו לי ששולחים להביא מכשיר, או מכשיר בדרך.

הרשת של ברן, רשת קריש, היא על סליל 17 ערוץ 1. ב-8

לאוקטובר, בשעות מ-04.30-24.00. ז"א מ-4.30 בבק"ש עד 12 בלילה הם הקליטו רשת אגמא

קריש של ברן. אני לא יודע אם את כל הזמן, או שזה בין הזמן. וזה סליל 17 ערוץ 1.

יש לי רשימה של הטעויות, אני לא מציע שנעבוד על זה אם לוועדה חבל על הזמן. אני אסאיר זאת כאן ומי שירצה יוכל לעיין בזאת בזמן ההפסקה.

נכנצל: המכשיר הזה הוא לפי לוח, אחרי מעשה או בו זמנית?

(המכשיר שהם מביאים או הביאו, הוא לפי לוח אחרי מעשה

או בו זמנית?)

5.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

החומר נקלט ורשום אלקטרונית בחוך מכשיר מסויים, והוא נמצא שם, והוא אוטנטי. בכדי לפתוח לפענח כדי שנוכל לקרוא מה כתוב שם, צריך להביא מכשיר אחר (זה מה שהוסבר לי) והוא איננו ז"א זה המכשיר החדש. זה לא מכשיר שמיצר סימנים אלקטרוניים אלא מפענח סימנים אלקטרוניים קיימים.

נבנצל:

כנראה לא בו זמנית, אלא אחרי מעשה.

לנדאו:

בו בזמן אני מניח שמאזינים לזה באוזניות, לא?

ש. גונן:

השופט לנדאו, מאזינים באוזניות ורושמים על פתק, ואת הפתק מעבירים לקצין הנוגע, וזה הולך לאיבוד.

לנדאו:

אחר כך כאשר רוצים לפענח את הסליל, ישנו הקושי הטכני.

ש. גונן:

זה כמו הקופסה במטוס, אחרי זה פותחים אותה ומפענחים ויודעים מה הטייס אמר ברגע האחרון. חוץ מזה מאזינים

6

גם, אני לא בקי בדיוק. מא

עכשיו יש שתי דרכים: אני מציע שאני אחן קודם סקירה

על כל ה-8 לחודש, שתחיש המונה כוללת, כמו שעשיתי אז.

היו"ר אגרנט:

אתה גמרת עם השאלות?

ש. גונן:

נדמה לי. יש שאלות שאני לא ענית?

י. ידין:

אני לא יודע אם יש שאלות שלא ענית, אבל אני רוצה לשאול

אותך שאלה.

מתוך כל החומר הרב שהגשתי, אנחנו עוד נלמד את זה. בעצם

מה שמעניין אותי ואני מניח שגם הועדה, כי זה מה שאנחנו חוקרים - בלילה של ה-7-8

לעבד

לאחר הפגישה עם הרמטכ"ל, כאשר אחת היית צריך לאצת את האלטרנטיבות, בעצם לעבד את הפגישות

הפעולה, האם יש לך איזה שהוא מסמך, שהוא הערכת המצב שלך כמפקד, שלוקחת בחשבון את המידע

הזה והזה - לא מעניין אותי כרגע דויזיה פה דויזיה שם זכו' וכו' - שלוקחת בחשבון

את המידע על האויב במסגרת התכניות המשוערות שלו, במסגרת העוהדות, החלטה: האויב רוצה

5.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

י. ידין:

לעשות כך וכך וכו', אנחנו לכן נעשה כך וכך. האם יש לך איזה מסמך כזה? - הערכת מצב של מפקד, שהיא קדמה להוצאת הפקודה?

י. גונן: יש לי מסמך שנעשתה הערכת מצב. הערכת המצב עצמה

לא רשומה.

י. ידין: אין?

י. גונן: אין. דרך אגב, אני חיפשתי בכל היומנים וכמעט כל הערכות

המצב לא רשומים. רשום: נעשתה החלטה.

י. ידין: אני מחוון כמסמך שהוצא לאוגדו?

י. גונן: לא מפיצים הערכות מצב.

י. ידין: המידע שצריך לקחת בחשבון. המידע על האויב, האפשרויות

הפתוחות של האויב ולכן התכניות שלנו.

למה אני שואל אותך את השאלה הזאת, אנחנו גם שאלנו אותך

כפעם הקודמת. אנחנו ידענו באופן בסיסי, על סמך החומר הגדול שהמודיעין אסף לפני

זה, שהתכנית הכללית המצרית היא - קודם כל לעבור עם החי"ר ועם הממוכנות. להתבסס.

ליצור מאחזים רציניים. לתת אפשרות לכוחותינו לחקוף נגד אמצ בשריון את החי"ר,

לשחוק אותנו, ורק אחר כך ע"י העברת ה-6, וכו' וכו', לתח לכותות השריון אתגרים,

לדיוויזיה 4, או דיוויזיה 21, או יחד, להמשיך בשלב הבא יחד עם קומנדו וכל מיני

דברים, לקראת המעבריה, ואולי אינני יודע לקראת מה. אלה הם דברים שאנחנו ידענו

קודם כקונספציה מצרית. ע"שיו, על סמך הקונספציה הזאת התחילה להגיע מידע, כל הידיעות

שאחה הצגה לנו, אין להם חשיבות כידיעה בפני עצמה. או. קי, דיוויזיה 9 עברה פה,

בריגדה זו עברה פה, השאלה: אין זה נכנס למערכת כללית של חכנית האויב, בהערכות

שלנו, באיזה שלב הם נרבע זה, מה הם רוצים להשיג, מה אנחנו רוצים להשיג, או יכולים

להשיג כדי למנוע בעדם? השאלה: אם הערכה כזו היתה? אתה אומר - שהערכת מצב נעשתה,

אבל אין, בכל המשמכים שאתה הגשח, אין מסמך שהוא בעצם אותה הערכת המצב הזאת שקדמה

5.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן

י. ידין:

להחלטות על החכנית לקראת ה-8 לחודש. זה נכון?

ש. גונן: כפתיחה שכתבתי, מה היו כל השיקולים מתחילת המלחמה ועד

סופה.

י. ידין: אני מדבר כרגע על המסמכים.

ש. גונן: אם אחת שואל, אם יש מסמך אוטנטי, רק כחוב - שנעשתה הערכה.

י. ידין: אין מסמך.

ש. גונן: אבל כתוב - שנעשתה הערכה.

בקשר לחשובה לשאלה לא על המסמך - אנחנו כל מה שאתה אומר,

שקלנו את זה פעם אחת עכשיו, ופעם אחת לפני זה.

י. ידין: השאלה הזו היתה רק בעקבות המסמכים שאחה הגשת, אם ישנו

המסמך הזה. אחר כך אתה הסביר לנו מדוע נעשה כל מהלך ומהלך.

ש. גונן: אולי אני אבהיר רק למה החלטנו לחקוף ב-88. אם המצרים

מתארגנים ומחכים להתקפה, כמובן צריך לחקוף.

אנחנו הנחנו שה-8 זה יום כזה, שהם עדיין עוד לא מאורגנים

מספיק. התקפות הנגד היו 3. ואני אסביר אותן לפי הטרמינולוגיה הצבאית:

מיידיות - שבה ברגע שהוא תוקף, אם א גם אתה תוקף אתה

יכול להשיג השגים. השניה היא מקבילה. כשהוא תוקף, אתה תוקף במקביל. והשלישית היא

אוחרת. (אוחרת, ז"א, מאוחרת. אחרי שהוא תקף והצליח לעשות התקפת נגד).

ב-8 לחודש ראינו את זה כהתקפה נגד מקבילה פיקודית. ברמה הפיקודית מקבילה. ברמה

האוגדתית היא כבר אוחרת. ברמה הפיקודית היא מקבילה. אם היינו ממשיכים לחקוף

ב-9 זה היה כבר אוחרת ברמה הפיקודית, כי אז הם כבר הספיקו להתכנס.

בדיוק בשלב הזה, שהם קוראים לו שלב העצירה הטקטית, ותפקידו לקלוט התקפות נגד

של צה"ל, כדי לשחוק אותם, וזה היה חנאי להמשך החגיפה, את השלב הזה פשוט לא עשינו.

המשיכה י.ע.

לנדוי:

אני חושב שהדבר האחרון עכשיו, שהגעת בספור
המעשה, הגעת לשעה 9 בבקר.
האם אתה רוצה להמשיך עכשיו בזה ?

גונן:

הגעתי ל-09.05, אני יכול להמשיך בזה, אבל
אני חשכתי, אולי כדאי שאחן את הסקירה על היום
כדי שתהיה תמונה של המצב.

לנדוי:

אולי תיחן חיזור משעה לשעה ?

גונן:

הרגשתי ששגיחתי בחזור כי אני נכנס לפרטים
לפני שיש את התמונה הכוללת.

הי"ר אגרנט:

לא הייתי רוצה שתחזור פעמיים על אותם הדברים.
ממה אתה רוצה להתחיל ?

לנדוי:

אני רוצה להתחיל בהשקפה כללית, על כמה דקות
הייתי מתפשר עם האלוף גונן.

גונן:

הרעיון המרכזי הוא (מראה במפה) התקפת
נגד אוגדתית מדורגת בגזרה הצפונית מצפון לדרום

ואגרוף אחד נגד אויב שטרם מחארגן, ניצול הצלחה וצליחה למרחק קצר
קטן לשם ערעור שווי המשקל. אוגדה שנייה, שהיא 143, בעתודה בגזרה במרכז.
אוגדה שלישית, 252, לבלוימה בגזרה הדרומית. אוגדת העתודה
שבמרה את תפקידה כעתודה חוקפת בגזרה הדרומית בשלב ב, פצצות - וצולחה
כניצול המצלחה בגזרה הדרומית.

7693

י.ע.

מי צולח ?

היו"ר אגרנט:

העתודה של אריק, שהיא בשלב הראשון עתודה

גונן:

אחרי זה היא צריכה לעשות את הפעולה בגזרה הדרומית

את אותה פעולה שברן עשה, ולצלוה בגזרה הדרומית, כנצול הצלחה.

סיבוח הדירוג, דירוג א כיכולת האווירית. שנית, לא להשקיע את כל הכוח

בבת אחת, שיכול להתרחק לאויב בלי לש להשאיר עתודה. דבר שיכול היה להביא

לאסון. כלומר להשקיע את כל הכוח שיכול להתרחק, אפילו למשך שעות, זה לא

טוב.

השלב הבא היה צריך להיות, אם יצליחו שני המהלכים

האלה, שהור קו המים על ידי החטיבות הממוכנות, שתיים, שבגזרה הצפונית, שתי

חטיבות התי"ך חטיבת בה"ד אחד וחטיבת הצנחנים 35, שהיו צריכים להיעשות על

ידי קלמן בגזרה הצפונית בשלב הראשון. קלמן בגזרה הצפונית, זה מה שהיה

צריך להעשות. זה מה שהיה צריך להיעשות, אם ההתקפות האלה יצליחו.

בגזרה הדרומית היה צריך לעשות את זה אלברט.

כמשך כל ההתקפה נשמרת פתחה רפידים.

זה חשוב ליחסי כוחות. על ידי כוחות תחת פקוד האוגדה הדרומית, של אלברט.

לבלום התקפה נגד עמוקה מקבילה מצרית, כשהמצרים שנחיתו התקפת נגד מקבילה

פנימה שיהיה מי שיבלום.

ש-8 יציאה מציר מדיס. בדרך שחרור אנשי פורקן חזיון

ומצמד, אם זה אפשרי. מפקד האוגדה היה צריך לתת תשובה בבקר. בענין המעוים

היה צריך לתת תשובה בבקר.

עם התפתחות ההתקפה של 162, שנראתה סבירה

והצפיה להתקפה מצרית א כוללת לכל אורך הגזרה, והערכת זמן ומרחק מוזנת

אוגדת המרכז פרט לגדוד אחד שנשאר במכשיר, לא במכשיר, בחפדיה.

אכטחת הגזרה לעמדת המחנה בחלק הצפוני של הגזרה הדרומית בגידי.

כלומר השלב הראשון שהאוגדה מוזנת היא להגנה. והאתנה.

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

7695

י.ע.

הער: האלוף שמואל גונן

גונן:

שיגמור את התכנון, שיגמור אותו על קרב, שיחזיר אותו. אריק אומר לו שיהיה מוכן ב-17. המיסורי זה אזור ריר-אסור, זה מצפון לחוות הסינית (תשובה לשאלת היו"ר). בסכיבות השעה 4, אני עסוק הרבה עם אלברט ואריק בין 2 ל-4, אין דווחים לא-טובים מאוגדה 162, בסכיבות שעה 4, ואני שואל אחמפקד 162 מה נשמע אצלך, אז הוא אומר לי שיש לו בעיות קשר עם החטיבות ב-בגזרה שקט, הם הוא מתדלק, די מאורגנים, והוא הזמין את המפקדים לבדוק את המצב. עשה התקפת נגד, או עשה התקפת נגד על המוטל.

אני כאן, יש לי שיחה עם קלמן. ואני אומר לקלמן

המצב הוא לא כמו שחשכנו. בשלב הזה. ואחה לא חשחרר היום מעוזים. הוא רצה לעשות גם פשיטות על סנקים כלילה, גם זה כבר לא נהתי לו. זה לא כמו שחשכנו, בשעה הזאת בערך. אני מקשיב לשיחה בין שתי האוגדות ומבין מהשיחה שהמצב אצל ברן לא טוב. זה בשעה 5. אני עד 4 לא יודע שההתקפה של ברן נשפ נכשלה.

היו"ר אברנט:

זה מהאזנה לרשתות ?

גונן:

אני בהאזנה לרשתות עוד מבין שהמצב לא טוב. אז אני שואל את ברן אם הוא יכול להסביר לי מה קרה קורה. (אני כשאני אגש לפירוט אני אגיד עם מי דברתי, נדמה לי שלא עם ברן, אלא עם הרמ"ט שלו). אני מקבל תשובה, ~~1332~~ כוחות גדולים אני לא יכול להגיד ברן, אלא אוגדה 162, אני לא זוכר כרגע עם מי דברתי, אבל חיכף אני אשמיע את זה. הם כולמים כוחות גדולים ועדיפים שכולמים אותם.

גונן:

אני שואל איפה כולמים, איפה קצה צפוני

איפה דרומי, מה קורה, מי עומד מולכם ?

אומרים לי כוחות עריפיים, מה זה התקפה, איפה הצפון, איפה הדרום ?

החשובה; אנו נלחמים נגד כוחות גדולים, הצלחנו לבלום עד כה.

ממליצים, על מנת להכות סופית את האויב, להכניס אוגדה צפונית ודרומה

לא חשוב, בנינו לבין התעלה. על מנת להכות סופית את האויב.

אני שואל את אריק מה המצב, אריק אומר לי, הוא מיוצב על קו בין מכשיר

לכשוף, כשמכשיר בידיו ולפות אויב אין שם. מכשיר הוא השטח השולט בגזרה.

לא נראה לו לתקוף, הוא המשיך בשיחה, נשמע את זה בהקלטות אחרי כן,

ואני עוד אומר לו, שנינו מקשיבים כנראה לאותה רשת, הוא אומר לי לא

נראה לו לתקוף מדרום לצפון כי הוא יחסוף אגף. הוא ממליץ לכדוק מחדש

התקפה על מיסורי ואמיר. אם הקו של כרןסחייצב.

אני אומר לאריק שימחין, שלא יחקוף. אני מתקשר עם אויר, אני אומר לו כאן

שאם אני אכניס אותך והוא יהיה קומיסד, אז אני הזכרתי זאת בפעם הקודמת

ואני אומר לו אני אנסה לפתור את הבעיה בדרך אחרת. אני קורא ליועץ

האויב שלי, ואני מבקש ממנו אויר בשביל כרן, ואני מקבל ממנו תשובה

אחרי שהתקשר למטכל, שאין אויר. ואז אני אומר לאריק, יש לך תשובה

בסליספון, 39, זה היה חיים ארז. דרך מכשיר נחקוף לטובת כרן, כי

אויב אני רואה כבר שאין לי. אריק אומר שהוא חושב שלא יצליח, הוא חושב

שהחטיבה תישחק, הוא יכדוק את העניין ויתקשר איתי מיד. ואז אני פונה

אישיה למפקד חיל האויר. ואני נמצא ב-1743. אני מבקש אויר, והוא אומר

לי אויר יגיע ב-7. אני אומר לו, בני, ב-7 זה מאוחר. מה עושים ב-7.

ואז אני מבין שהוא מדבר על 7 בבקר ואני על 7 בערב. ואז אני אומר לו, בני

אולי אחת לא מבין מה המצב, אנחנו לא על קו המים, אנחנו כבר 7 ק"מ מהמים.

אני צריך אויר עכשיו, הוא אומר לי, עכשיו המטוסים במרכז הארץ.

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

העו: האלוף שמואל גונן

יע.
7697

גונן:

ומקבל תשובה שלילית.

פנינו גם לסגן הרמטכ"ל באותו זמן בקשר לזה.

פונה אלי עוד פעם ומבקשת להחליף את אריק מצפון לדרום. ואני אומר אז

שאני מעדיף שהם יסוגו מאשר להכניס את אריק. כי אז אני מבין שמצבם כבר

לא טוב, ההתקפה כבר לא כל כך נכלמה. אני אכניס את אריק, ונחחתי את זה כבר

מפעם שעברה, אם הוא יירחק אני בלי כוחות בכל מרחב הפקוד, אני אינני יודע

לכמה זמן, ובכלל. ואז אני אומר, שש ש לי, כוחות אין לי. שברן יסוג קצת

אם הוא לא יכול להחזיק, ואוחר ממלא אני לא מכניס להתקפה.

וברן אחרי כמה דקות מדווח לי שהוא בלם את ההתקפה.

אני גם מסרב, אריק מציע לי, לחקוף את מכשיר, באותו זמן אני מסרב לחקוף

את מכשיר. ואני אומר לו לעשות התקפה - אני במקרה יצא לי להיות במכשיר שבוע

קודם, סיירתי אז את נתיב גזרה הגשר והסתובבתי שם הרבה, ישבתי שם חודשים

לפני זה, ואת מכשיר אני זכרתי טוב, זה מוצב הגנה עוד בקו הטורקי,

היה עליו עוד חיל טורקי. זה שש שהוא בעיה לכבוש. ואז למכשיר התנגדתי

שהוא יילך. ב-9 בבקר כשאריק חקף את מכשיר, בטלויזיה, חמדיה בידינו

הוא איבד אינני יודע כמה, בין 30 - 40 סנקים, הצוותים נשארו אצל המצרים

לא הצליחו לחלץ אותם, הוא לא כבש לא את טלויזיה ולא את מכשיר.

התקפה אובדנית. זו הייתה התקפה בלי אשור. למרות פקודה.

זה היה למחרת ב-9 לחודש. עכשיו אני ממשיך מסעה 9.

ידין:

אתהנתח לנו חמונה כללית. עכשיו אתה מתחיל

שעול שעות. אני מבקש ממך, כשאחזק את הפרט את השעות

חאלה שתענה לי לאור הדברים שאני אומר לך עכשיו בדיוק את הדברים שאומר לך

כדיוק את השנויים במהלכים. התחלטה הראשונה שלך, התבטות התחלטה,

להזיז את אריק לדרום היא ב-9.30, וחשובי זמן ומרחק של אריק באותו זמן

אין לך ידיעה, ואין לך דווח שברן בכלל מתקדם לפי מבנית לצד מצמד.

7698^א

ידין:

אני הבנתי מכל מה ששמעתי עפ"י וממה שאמרת אז שכעיית הזזת אריק איננה תלויה בחישובי זמן ומרחב של אריק, כי הוא בעתודה, אלא כתנאי של הצלחה של ברן. זו נקודה ראשונה. מה זה שייך זמן ומרחב של אריק להזזתו בזמן שכל שהייתו שם מותנית בפעולתו של ברן?

(2) ב-10.20 אתה לוחץ על דמטכ"ל ומקבל אישור

דרך גנדי לענין ש"חזיון. על סמך מה?

(3) ב-10.40 אתה מבקש אישור מהרמטכ"ל להזיז את

אריק לפחות על קו הגידי והמיתלה, בזמן שראש המטה שלך או סגנו, בן-ארי, עבד בעשר וחצי נוחן פקודה לאוגדה של אריק להתארגן על מנת לנוע במגמה סופית לקראת הסואץ. זו פקודת התמאה להתארגן ולהיות מוכן לנוע. פקודת התראה זו לא פילוסופיה. עד עכשיו אתה אומר עד ארבע אחה"צ אתה לא יודע שאצל ברן העניינים לא בסדר. וב-11.25 אתה מבקש מהרמטכ"ל אישור אחר לגמרי - לא רק להזיז את אריק לצד הגידי, אלא לשנות את התכנית לשלב הכא. במקום שאריק יתקדם ויתקוף מצפון לדרום לעבר הסואץ, להזיז אותו בכלל בתנועה עוקפת כדי להגיע במהירות בשעה ארבע, בערך, לסואץ. השאלה שלי - ב-11.15 לפני שאחא מבקש את הבקשה הגדולה להזיז את אריק בשינוי מוחלט מהתכנית, יש שיחה בינך וכיך מפקד אוגדה 162. ברן מודיע שיש לו התנגשות קשה. אבל נניח שמתוך הדיווח הזה עוד לא ברור. ב-11.45, זאת אומרת עשר דקות לאחר שקיבלת את האישור מהרמטכ"ל דרך גנדי, לזוז בכלל לסואץ - יש שוב שיחה בינך וכיך מפקד אוגדה 162: ברן מודיע - "אנו קרובים למים. יש לנו הרבה נפגעים. הרבה מאוד פגועים כלים בוערים מטילים. אני מוסיף לשם עוד כוחות, אבל אנו צריכים גם סיוע." אינני יודע מה ברור לך ב-16. אבל אותי עניין מה אתה חושב כשב-11.25 מחקבלת תמונה כזו שיש לו התנגשות קשה, הרבה נפגעים, והרבה מאוד כלים בוערים מטילים, והוא צריך סיוע. וסיוע היחירי במקרה של אי-הצלחה היה כזה שהאוגדה הזו, 143, היא נמצאת שם, וכאותר הזמן ~~הוא~~ או אחרי זה היא מתחילה לזוז לעבר הסואץ. אינני מבין את השיקול. אני רוצה שיוסבר לי השיקול איך

התזוזה שזן של אריק דרומה מחקשרת עם התמונה הזו מברן שמצבו קשה מאוד. זו גם שיחה גלויה באלחוט, גם מאויב שומע, ויש להניח שזה באנדרסטייטמנט.

ש. גונן:

יכול להיות שזה בטלפון. אינני בטוח. אינני יודע.

יריין:

נניח אפילו שהשיחה בטלפון. ניקח את הידיעה

כמו שהיא. הדבר האחרון שאני רוצה לשאול, ואני

מבקש שבלוח הזמנים תעמוד על כך - אתה אומר שאת ושינוי להחזיר את אריק שוב צפונה, אחרי שאתה מדבכין אותו ללכת דרומה לצד הסואץ, הוא לא כאשר מתברר לך המצב בקשה של ברן, אלא שלפי דעתך אריק בכלל בקושי זו ולכן הוא בכלל לא ספיק לבצע את זאת. אש סגן הרמטכ"ל אומר לנו בעדותו על סמך היומנים של הפיקוד, ונכדוק את זאת אצלך - שכבר ב-13.25, לא בשעה 16, לפני שששון רץ בשתיים או בשתיים וחצי לעצור אותו - "אלוף הפיקוד מודיע לי" (אני רוצה לשמוע אם יש לך סימוכין) "על המצב הנוצר בדרום, שהמצרים מגבירים את הלחץ על בכך. היום אנו יודעים שזה לא רק לחץ, באותו יום האוגדה איבדה 70/60 טנקים." אבל אז אתה מודיע לו שהמצב כפי שהוא. המצרים מגבירים את הלחץ על ברן. הוא, סגן הרמטכ"ל, הביא מה פה העניין, ורץ אל הרמטכ"ל לקראת שעה שלוש לקבל אישור ממנו על השינוי החנופה הזו של אריק דרומה, מפני שהחנופה לרדת דרומה, אמנם היתה לפי הצעה שלך, אבל ברבע שהרמטכ"ל נחן את האישור ב-11.25, זו היתה החלטת רמטכ"ל והוא לא יכול היה להחליט, או יותר נכון - רצה לקבל את תושפנקה הסופית של הרמטכ"ל.

אז אני מסכם, לפי מה שתיארת לנו היום, מתקבל הרושם

שכשאתה מנסה להחזיר את אריק זה משיקולי זמן ומרחב שאריק לא יספיק להגיע לסואץ כי הוא בכלל לא התקדם. וכאילו שכל העניין זה לא קשור בכלל במצב של ברן. אז אני באם שואל איך יכולת להציע להוריד את אריק דרומה, כאשר מודיע לך ברן על התנגשויות קשות ועל הרבה מאוד כלים פגועים?

ידין:

(ב) על סמך מה אהה כבר למעשה באחת וחצי פונה לסגן הרמטכ"ל ומבקש אישור לשנוח את התכנית ולהחזיר את אריק צפונה? את הבעיות האלה הייתי רוצה שתבטיר כאשר חדבר על לוח זמנים.

ש. גונן: על דבר אחד אני רוצה כבר לענות ב בענין סגן הרמטכ"ל. פניתי אליו לאחזיר את אריק מהדרום צפונה. לא רשומה אצלי השיחה אתו. רשומה אצלי השיחה עם גנדי. סגן הרמטכ"ל לא נתן לי תשובה.

היו"ר אגרנט: למי פנית להחזיר את אריק?
ש. גונן: לסגן הרמטכ"ל. באותה שיחה שרב-אלוף ידין מתייחס אליה, אני מתייחס לתוכן שלה לא למהות שלה.

היו"ר אגרנט: הוא לא נתן לך תשובה?
ש. גונן: הוא אמר לי שזה דבר עקרוני וצריך אישור הרמטכ"ל. והרמטכ"ל איננו, עסוק. כרגע אינני זוכר מה.

ידין: הרמטכ"ל היה בצפון.
ש. גונן: נתתי פקודה לאריק לחזור בלי אישור סגן הרמטכ"ל. ואחרי שאריק החחיל לחזור, אמרתי לו שעשיחי את זה.

ידין: זו לא היתה השאלה שלי. אינני רוצה לעמד על השאלה מי נתן אישור.

ש. גונן: הכנתי. רק רציחילחקן פה נקודה.

השאלה שלי הייתה שכבר ב-11.25 אתה רוצה
להחזיר את אריק.

ידין:

מה שהתייחסתי בעיקר זה שאינני בטוח שהסיבה
שפניחיל לסגן פרמטכ"ל זה מוצדק המצב אצל ברן.

ש. גונן:

צריך לבדוק את הרשימות.

כך הוא אומר. אם אין לך אסמכתה, נעשוי את זה.

ידין:

הכנתי הפעם את התומר לפינושאים. הנשאים שהזכרת
ישנם בחומר. אתחיל במה שהכנתי אצל ברן.

ש. גונן:

אתה לא ממשיך לפי לוח זמנים?

לסקוב:

אני יכול גם להמשיך לפי לוח זמנים.

ש. גונן:

אני רוצה להבין איך אתה מעיד. התחלת בלוח זמנים,
אז אולי תמשיך כך.

לסקוב:

אני רוצה להקריא לכם את השיחה הנשאים שיש לי,
הכנתי את הנשאים לפי חתך, וזאת בגלל הערות הקודמת

ש. גונן:

שלי בועדה.

יש לי הצעה - אתה שמעתי כמה שאלות. אני אקרא להן
שאלות נוקבות, שהן בעצם נובעות את חוכן עדותך.

לנדוי:

אם יש לזה תשובות, טוב. אם אין, אז זה לא כל כך טוב.

יש תשובות.

ש. גונן:

הייתי מציע שתתרכז בזה. אם אתה יכול מיד לענות,
לי זה יעזור. גם פשוט תחפוס את השור הזה בקרניים.

לנדוי:

אם אתה רוצה כמה דקות, אפשר להציע ליו"ר שיעשה הפסקה.

מה שאני הייתי מבקש זה שתחיל בסקירת האירועים

היו"ר אגרנט:

משעה לשעה, כמו בפעם הקודמת. עכשיו אתה משנה

את השיטה, ועלי זה קצת מקשה. הייתי רוצה שתתקדם ותוך כדי כך תיגע בנושאים

האלה.

אם הולכים לפי השאלות אז אפשר לוותר על כמה

נבנצל:

דברים שהם לא כל כך רלבנטיים. השאלות מראות

מה חושבת הועדה כחשוב.

אחה הער ואינני רוצה להפריע לך. אפל-אבקש

היו"ר אגרנט:

שתמסור את החמונה השלמה כפי שאחה רוצה למסור.

יש לי בקשה - אני רוצה להוסיף כמה שאלות שנגענן

ש. גונן:

בהם אז. למשל, המעבר בחזיון. אני רוצה לענות

על הדברים. יש לי מה להשיב.

מה אתה בוחר לעשות עכשיו?

היו"ר אגרנט:

אני מבקש לחקריא לכם את הנושאים. ואם תרשו לי,

ש. גונן:

אני מבקש לנתח פל-פל לפי לוח הזמנים כל נושא,

ואז תהיה לכם חמונה ברורה.

מהם הנושאים?

היו"ר אגרנט:

מה הכנתי מדיווחי ברן והאזנה לרשת שלון? מה

ש. גונן:

היחה המשימה העיקרית של ברן ואיך זה מופיע

לכל אורך היום - כלומר, מה המשימה שהוא קיבל? פיננזי המעוזים - פיננזי

חזיון, מפורק ופצמד. מי יילך, למה יילך; החפתחות הקרב בחזיון. המעבר בחזיון.

המעברים (זה זהה לשאלות שרב-אלוף ידין שאל עכשיו). מצמד והשפעתו על קרן -

הפקודה שלי למחר למצמד, איך זה היה צריך להשפיע על המהלך הרחוק של קרן.

מה דיווחתי לרמטכ"ל, אישורי רמטכ"ל, מה דיווחתי למטכ"ל - למה ומה ביקשתי אישורים?

זה מכסה את השאלה של רב-אלוף ידין. למה אריק הורד, ומה היה תהליך המקורות?
למה הוא הוחזר?

אז תלך לפי זה.

היו"ר אברנט:

אני רוצה להבין - זה חומר מאותה תאריך או
שזה חומר שאחר-כך בניתי?

לסקוב:

לא. אני לקחתי ועשיתי שיעורי בית. לקחתי

ש. גונן:

את המקורות שזה יומן המבצעים, הקלטות, יומן

הרצ"ש ויומן הקלטות של ברן, וניחחתי לפי נושאים. פה מה שרשום לי זה רק המקור. -
אני אביד את הנושא ואקריא את המקור. עניתי על השאלה? אני מרגש שלא עניתי.
רב-אלוף לסקוב, אם לא עניתי, תביד לי במה.

אני מעוניין לדעת אם החומר הזה זו עדות כפי

לסקוב:

שהייתה באותו רגע, או שזה דבר כפי שארגנת אחר-כך?

אם זו עדות, חן את העדות כפי שהיא.

אני אחן את העדות רק מהמקורות. אבל זה יהיה ערוך

ש. גונן:

לפי נושאים. אם זה לא בסדר, אני אמשיך לקרוא

לפי לוח הזמנים.

אני רוצה להציע הצעה - אולי זה יעזור בסופו של

ידין:

דבר לעד ולנצח: נעשה את זאת בשלבים - וזה בעקבות

השאלה של לסקוב. כי העדות הזו היא ~~מבצעים~~ ריכוז פוסט. אני מציע שנתחיל בשלב

ראשון לפילוח הזמנים ~~העיקרי~~, פחות או יותר לפי השאלות שלי, או איך שאתה רוצה,

ועל סמך זה נקבל מושג מה אז, על סמך ידיעת כל דבר, החלטת. בסוף, אם תרצה,

ניתן לך הזדמנות לסכם את הדברים הכלליים לפי נושאים. אבל כרגע אנו מעוניינים

ללכת שלב שלב ואז נבין בדיוק מה תשבת באותו רגע, ואז יש בזה סינכרוניזציה.

אני מניח שהער עצמו יודע שלטובת הענין דרוש
האופטימום של ההצגה, ולא דווקא המכסימום,
כדי שההצגה תקלע למטרה שהוא עצמו שם לעצמו.

נבנצל:

אין לי חילוקי דעות. אני אעשה איך שתאמרו לי -
אני אענה על השאלות או אלך לפי לוח הזמנים.
חלך לפי לוח הזמנים. כאשר תגיע לעניינים האלה
תשים עליהם את האצבע.

ש. גונן:

ידין:

אני מציע שנעשה כעח הפסקה.

הי"ר אגרנט:

ה פ ס ק ה

עדות אלוף ש. גונן.

אלוף ש. גונן:

אני ממשיך בהקלטות ומבקש להשמיע קטע שהוא בגבול שסימנו והוא מחקש בקטע הבא. זה קטע בסביבות 9-5.00. (משמיע הקלטה) הקטע שייך ליזיון. יש בו רעשים. אנחנו הגענו לקטע שאני אומר חלמה ו-3 רות. אלה הקלטות של הרשת הפיקודית. אני משוחח עם אלוף אדן.

לסקוב:

זה ישנו בכחב?

אלוף גונן:

כן. אם מסתכל בנייר ההקלטות או בסכר הירוק

בצד שמאל, חמצא זאת.

לא קלטתי כלום.

לנדרוי:

"אמטע כדאי לחפש אותם יותר מערבה?"

ידין:

כן. הבעיה חיזיון.

אלוף גונן:

אם זה ישנו בכחב, אני לא רואה סיבה מדוע

לסקוב:

להשמי, את הדברים.

מה הכוונה שלך?

ידין:

סוף הדברים.

אלוף גונן:

הרעש גדול.

ידין:

ברעש הזה עבדנו. כאן לא שומעים את כל הרעש.

אלוף גונן:

מה שאני מנסה להראות, מה שאני מראה,

שאלוף אדן חייב לי תשובה מהבוקר אם ניגש לחיזון או לא. כאן הוא אומר לי בשיחה שהוא רוצה לגשת לחיזיון. הניסוח שלי הוא: אני מתיר לך לגשת. וזאת רציתי שתשמעו.

מה רצית להשמיע מהנימה של הדברים?

ידין:

זה בקטע יותר מאחר.

אלוף גונן:

בנוגע לרעש, אמרו לנו שהיו הרבה אנשים שלא

נכנצאל:

היו צריכים להיות.

7706

עדות אלוף ש. גונן.

אלוף גונן:

הכל יחסי כחיים, בדרום היה יותר טוב מאשר
במקומות אחרים. לפי דעתי אם בעתיד יהיה לי
מה להגיד תהיה פקודה נפרדת - זה היה נהוג בכל החמל"ים והחפק"ים, וזה רע מאד.
יותר מזה, אנשי מילואים שאין להם תפקיד ובאים לפיקודים, מטילים עליהם משימות,
אבל גם זה מפריע.

ידין:

השאלה מי מביא אותם, אם אחת רוצה תענה על זה,
זה לא "ייחשב" כמו שאומרים.
באים בעצמם

אלוף גונן:

פה נמסרה עדות שאתה רודת בחפ"ק סמל או שנים
של מבצעים והכנסת עתונאים במקומם להליקופטר.

ידין:

זה נכון או לא?

אנחנו ידדנו לחפ"ק ביסעור. שם יש כמה עשרות
מקומות. אני יודע שאני באתי אחרון כשהמסוס

אלוף גונן:

היה מלא ובקושי היה לי מקום לרדת.

ידין:

אבל אתה הורדת סמל מבצעים ועתונאי נכנס?

אני לא עסקתי בזה אף פעם. בקיצור, החשוכה

אלוף גונן:

שלילית. לא נכון. אפשר לקרוא עדים. קצין חקשר

נכנס אחי לאוירון.

ידין:

השאלה מי הביא אותם.

התשובה שלילית.

אלוף גונן:

כאן ברן יוזם לי... אני רואה את התשובה

שלו בבוקר לגשת לחיזיון. אני עוד אומר לו, אני קורא מהקלטות, בשעה 9.05 בערך,

אני לו קודם להשיג את זנבוויל. לגשת לזנבוויל. השיחה נגמרת בזה שאני אומר

לו, לאלוף אדן, "אני מתיר לך לגשת".

לסקוב:

הוא פירט איזה כוח צריך לגשת?

לא. אחר כך יש המשך של שיחה. אני שואל

אלוף גונן:

אחת מה החכניות להבא.

עדות אלוף ש. גונן.

לסקוב:

הוא פירט איזה כוח צריך לגשת?

אלוף גונן:

לא. כאן יש שיחה בחמ"ל בקשר לסנקיים מכוסים

או לא. בפעם שעברה דיברתי על זה שאני אומר

לו לחפש את האוייב יותר מערבה, כ"י הוא נתקל יחסית במעט כבדים. בינתיים מצאתי
גם את המקור מנין לקחתי שהוא נתקל יחסית במעט כבדים. בדיווח בתוך הרשת שלו,
נסקה מדווח שהוא נתקל במעט כבדים. יש שיחה בחמ"ל שהקמ"ן אומר לגבי סנקים, שלא
רואים, שיחכך שהם חפורים, כמו שאנחנו יודעים שהיתה להם הוראה בגיזרה הדרומית.
שי, קצין האג"ס הוסיף, שהם מכוסים ברשתות. מישהו מעיר שהיה דיווח על זה הבוקר.
אני אומר חבריה, זה לא יכול להיות, דויזית סנקים, חטיבת סנקים, מכוניות,
זחלים וג'יפים לא מתחבאים. זה ב-9.07 בערך.

לנדרוי:

ואז אתה אומר לו ללכת יותר מערבה?

אלוף גונן:

אני אומר לו, ... לא, השיחה הזאת מתנהל מצד

אחרי שאני אומר לו ללכת יותר מערבה. מה שאמרתי

זה שאפשר להחביא פלוגה או גדוד בקושי, אי-אפשר להחביא חטיבה או דוויזיה, ובסח
לא מטבחים וזחלים וג'יפים.

אחרי זה אני שומע קליטה מ-2 של אלוף אדן.

2 של אלוף אדן זה קרן, יש קטע שלא שומעים, שהם נעים בספונסני ומשם דרומה במקביל
לחזיזית.

פיו"ר אגרנט:

מה אתה שומע בקיחה של אלוף אדן?

אלוף גונן:

שקרן מדווח לו שהוא נע כנראה ספונסני ומשם

דרומה במקביל לחזיזית.

לסקוב:

קרן נע כל החטיבה או רק גדוד או שניים שלו?

אלוף גונן:

בקטע זה אני שומע ספונסני. רבע אחרי זה אני

שומע גם על טליספן. ואז אני מכין שהוא נע מפוצל.

עדות אלוף ש. גונן.

כן. אני מקבל זאת. אבל עדיין אין שנוי
ביעדים.

אלוף גונן

אני מדבר על התנועה.

ידין:

אל התנועה כן

אלוף גונן:

פה מתקבלת חמונה שהוא הולך ממזרח למערב.

ידין

מתקבלת חמונה שהוא הולך ממזרח למערב, כשגבי

אלוף גונן.

הולך מצפון לדרום...

עזוב את גבי.

ידין:

כן בהחלט.

אלוף גונן:

אני שואל זאת כי בפעם קודמת אמרת שאתה לא

ידין.

ידעת מה נמצא איפה. אתה יודע שהולכים. לפי זה,

אתה הקראת זאת לא אני, ב-9.15 אתה צריך כבר לדעת, נעזוב את גבי, שקרן בכלל

נמצא במזרח, וכפי שאתה אמרת, ונע על צירים ממזרח למערב.

לכיוון הגיזרה המרכזית.

אלוף גונן:

אז אמרתי מה שהבנתי מרשת האלחוט. את זה

הבנתי עכשיו.

מה זה "עכשיו"? אני שאלתי אותך אם את זה

ידין:

הבנת כבר אז, ב-8.50. אמרת שידעת כבר אז את

השיחה הזאת. זה נקלט אצלך בפיקוד, זמרת. זאת אמרת לא עכשיו. מה אתה אומר

לי עכשיו? אני שאלתי אותך אם אז. מה הטעם לקרוא את כל הדברים האלה? אנחנו לא

נוסקים בהיסטוריה, אלא להכנס לראש שלך בו זמנית, באותו זמן. אם אתה קורא לי

את השיחה הזאת ואתה אומר לי שזה נקלט אצלך ואתה יודעת זאת, פירוש הדבר שב-9.15

היית צריך לדעת שקרן אינו נע מצפון לדרום אלא נע ממזרח למערב. אז היית

צריך לדעת זאת. נכון או לא?

7710

עדות אלוף ש. גונן.

אלוף גונן:

אם קרן נע נניח בשני גדורים, כמו שהקראתי,
זה עדיין יכול להיות מצפון לדרום.

ידין:

חסלח לי מאד. על המפה זה ממזרח למערב.
למה? אם הוא מגיע לציר חזיזית, וציר חזיזית
זה כוחחינו.

אלוף גונן:

כשהוא יגיע לשם, בינתיים הוא ממזרח למערב?
כן. מאחראאאאא

ידין:

אלוף גונן:

זה היה ב-8.50. באוחו רגע הוא לא ידע שקרן שם.
כשהוא מגיע הלאה, מסתבר לו.

סא"ל (מיל) י. בן-ארי:

זה כדיוק. אתה חוזר על מה שאמרתי. בשעה 8 אמרת
שקבלת הנחה כזאת, שקרן ונסקה או אמיר,

ידין:

היו הולכים כאילו אל חזיזית מצפון לדרום. עכשיו אתה מקריא שב-9.15 הקלטה שלפי
זה היה צריך להיות ברור לך שקרן בשעה זו נמצא בין כביש הרוחב ומחחיל לנוע
ככלל מערבה. זאת היא חמונה אחרת לגמרי מאשר תזוזה על ציר החתם דרומה. אני לא
אומר שהיא טובה או רעה.

סא"ל (מיל) י. בן-ארי:

אדוני לא מבין את מה שאני מתכוון. ב-8.50 הוא
עוד לא ידע.

ידין:

ב-9.15 אבל עוד לו הגענו אז ל-9.15.

סא"ל (מיל) י. בן-ארי:

אבל זה מה שהוא הקריא.

ידין:

ברגע זה. עכשיו הגענו. עכשיו הוא כן יודע.
אז, בחקירה הראשונה לא הגענו עדיין ל-9.15.

סא"ל (מיל) י. בן-ארי:

זו הנקודה.

ידין:

אני מבין, אני מבין, עכשיו אני שואל, על עכשיו.
ב-9.15, כששמע את ההקלטה הזאת ידעת אז כבר

שקרן לא נע מצפון לדרום כמו שהבנת שעה מקודם, אלא נע ממזרח למערב.

עדות אלוף ש. גונן:

אלוף גונן: חיובי. עדיין היעדים נראים לי. וברגע שהיעדים לא

נראו לי, התערבתי.

לסקוב. הנקודה היא מתי בפעם הראשונה נודע לך שהמאמץ

הוא לא איגדתי אלא דו-חטיבתי בזה אחר זה? זו

היתה אז הנקודה. אמרת שאתה מאמץ שמעת על 1 ו-2, אז איכה 3 ואז נכנסנו לדיון

מי 3 ברשת. זו היתה השאלה. התמונה שלך על החקפה אוגדתית מלאה כבר היתה צריכה

לעורר צלצול אדום כבר בבוקר, כי חסרה לך חטיבה. בפעם השניה שזה בריך היה

לעלות היה ב-9.15, כשראית דבר מוזר מאד, שקרן מאמץ נע על שני צירים ממזרח למערב,

בניגוד לפקודה שהכנת ש-1 ו-2 נעים מצפון לדרום. זו הנקודה. התמונה ברורה?

אלוף גונן: התמונה ברורה מאד. אני רוצה להדגיש, שהחקפה

אינה אוגדתית אני עדיין לא יודע גם עכשיו, עכשיו

בשעה הזאת שמדברים עליה. הכנת את הנקודה טוב. מה שאתה אומר זה שהיה צריך

להידלק לי אור אדום בבוקר שחטיבה 1 ו-2 מאמץ ישנן וחטיבה אחת חסרה לי,

ופעם שניה עכשיו.

לסקוב. אותו קרן טאתה שמעת אותו שהוא יורד עם 1

מצפון לדרום, פתאום מופיע לך מן השמים הבהירים

מצד מזרח למערב.

אלוף גונן התשובה שלי לראשונה, שאני אז הבנתי שקרן

באמת יורד מצפון לדרום. בקשר ל-1 ו-3

זו לא שאלה. אני שומע את הרשת ואני מזהה את גבי. כן 1 או לא 1, אני יודע שזה

גבי.

אחרי כן - רבא

5.8.74-בקר

ר.ב/2

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן: אפשר לעשות לי בענין הזה בהיגה של שעות, אני אזהה

ולא אטעה אפילו פעם, השאלה הזו היא כן שאלה עכשיו.

אני כאן יודע כבר שקרן נע ספונטניוטליסטין או בין ספונטני וטליסטמן. 3,2,1

על שלושה צירים לפי מה שהוא אומר. למה אני עכשיו לא מתערב, זאת השאלה.

אני עכשיו לא מתערב, כי היעדיון עדיין נראים לי. כי עדיין אפשר לעשות החקפה

אוגדתית מכל נקודה שהוא יבחר. זה עוד לא פיצול. איפה הפיצול? - שהוא רצה ללכת

לעכביש.

אני בכל השיחה הזאת רציתי לדעת מה משמעותה.

י. ידין:

אני עכשיו ב-9 ו-18 דקות, באצא יש כל מיני שיחות

ש. גונן:

שאינן להם הרבה משמעות. אני בשעה אחרי 9.18-9.20 שואל

את ברן: מה התכניות שלך להבא? אני כאן רוצה להשמיע לאח הקטע. הוא אומר לי -

הוא רוצה לעבור את חזיון. הוא יוזם את ~~האמצע~~ המעבר. הוא בשטח, אין סיבה שאני

אומר לו לא. כאן אני מתחיל לענות לאחת השאלות של ר"א ידין. הוא אומר - יש לו

ארטילריה, זה בסדר. פה כתוב - אני רוצה להעביר נייד לאחד שלי, אני לא יודע מה זה.

מה הוא אומר על זה?

י. ידין:

אני מיד אשמיע את הקטע.

ש. גונן:

הוא מדבר אחי על לעבור את חזיון. (אני רק מבקש

לא לכעוס עלי אם יש הבדלים לפעמים בין הסרט והנייר, אני לא פענחתי זאת אישית).

מה שאני כאן רוצה להשמיע, וכאן אני מדבר על טונים, וזה מוכיח שלא אני יזמתי

את העברה אלא קבלתי את ההצעה שלו, זה הקטע היותר מאוחר ב-9.35 שכתוב (אני אומר)

"אני מחכוון שאתה תשמיד את כל כוחות האויב שבגיזרה", וזה שייך גם לשאלה של

המשימה העיקרית שלו. מ"מילנו דרומה עד קצה גבול הגיזרה, עד מצמד. לאחר שתגמור

להשמיד את כל הכוחות האלה תעבור באחד המקומות". פה אני מבקש לשים לב לטון.

למה זה חשוב? כי את הקטע שהוא מדבר אחי לפני רגע לא ~~אאאאא~~ שומעים. אני עכשיו

אבקש את ~~אל~~ סבלנותכם רבותי לשמוע.

5.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

אני מקריא את הקטע מ-9.20 עד 9.35 מספר קטעים. מה שאני מקריא כתוב (מאגאאא משמיע את ההקלטה)

אם לא הבחנתם, הוא רוצה שמישהו מאצלו, גבי כנראה, ינסרל

סוללות שהוא מחפש עליהם.

מכאן מבינים שאני אומר לו דבר ראשון - תשמיד את כל הכוחות

עד מצמד. תגמור את כל זה, תעבור באחד מהמקומות. כי הוא לפני זה אומר לי עוד-פעם

שהוא רוצה לעבור, והשיחה הזו לא נקלטה פה. מהסוץ של הסוף אפשר להבין מה היה המשפט

קודם.

אולי תאמר לנו מה היה הסוץ?

לנדאו:

אני אומר ככה - העיקר תשמיד את הכוחות. המשימה העיקרית

ש. גונן:

שלך להשמיד את הכוחות. אחרי זה תעבור. כאילו אם אומר

זאת בשפה אחרת - אחרי זה אם אתה יכול תעבור.

אם אתה יכול לתפורס את המקום הזה בדיוק חשמיע לנו עוד-פעם.

לנדאו:

מיד אתפורס את זה.

ש. גונן:

אני מציע שניקה את הנייר שהוא מיצג את הדברים ונסחמך

נכנצל:

על זה, כי ההקלטה הזו לי לא מוסיפה.

זה הקטע האחרון שאני רוצה להקריא.

ש. גונן:

הוא רוצה בעיקר להשמיע לנו את הקטע שבו הוא אומר לברן:

י. ידין:

קודם כל תשמיד את האויב, אחר כך אם תוכל תעבור.

אני עכשיו מעריך את התדפיס, שבכלל לא קל היה להגיע אליו.

לנדאו:

טוב נקשיב לטוץ של הדברים.

היו"ר אגרנט:

(משמיע את ההקלטה)

ש. גונן:

אני רוצה להדגיש: הוא שואל: רק לפנות או לעבור גם לצד שני?

5.8.74 - בקר

העדו: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

המילים - גם לצד שני - לא רשומות אצלכם.

לנדאו: עכשיו שמעתי שאתה אומר - חשמיד קודם את כל כוחות האויב

ואחרי שתגמור תעבור.

ש. גונן: זו הייתה הסיבה שבקשתי להשמיע את ההקלטה, כדי שחשמעו את

הסוג שבו אני אומר את הדברים.

נכנצל: הפרוטוקול הלא לא יראה את הסוג. תגיד גם במילים מה

אתה רוצה שהסוג יאמר. אחרת זה לא תאמא יהיה בפרוטוקול.

ש. גונן: אני אעשה סיכום קצת של הקטע כפי שאני קורא אותו

והשמעתי אותו.

ברן אומר לי - שהוא רוצה לעבור את חזיון. יש לו ארטיסלריה,

זה בסדר. פרט לזה, הוא רוצה להעביר משהו שאני לא מבין. אני שואל אותו איפה הוא נמצא, השאלה²

והוא אומר לי, ואני לא מזהה בדיוק, לא שומע בדיוק את הקטע. הוא שואל אותי: מה אתם

רוצים בחזיון? רק לשפוט או גם לעבור לצד שני, אני עונה לו - לפני המעבר, אני רוצה

להשמיע את כל כוחות ~~אנא אנא אנא~~ האויב שחדרו, עכור. הוא, ברן אומר לי משהו

שאני לא מצליח לפענח. אבל מהתשובה שלי, בעיקר מסוג התשובה, אני מבין, שהוא בקש

בכל זאת לעבור לצד שני, כי מה היה קודם? - הוא שואל אותי, אם לעבור לצד שני? אני

אומר לו: לפני המעבר אני רוצה להשמיע כוחות. עכשיו הוא אומר לי משהו. אני עונה לו

ככה: "אני מתכוון שאתה חשמיד את כל כוחות האויב שבגיזרה, ממילנו דרוסה עד קצה גבול

הגיזרה, עד מצמד. לאחר שתגמור להשמיע את כל הכוחות האלה תעבור באחד המקומות".

אני אפילו עכשיו אומר את זה פחות טוב ממה שבסרט. קודם דבר ראשון יש לך משימה שתשמעו.

להשמיע. אם חשמיד והכל יהיה בסדר, תעבור באיזה מקום. וזו הסיבה שבקשתי ~~אנא אנא אנא~~

י. ירין:

אני מבין מה שאחה רוצה להגיד. אתה רוצה להגיד - המשימה

נמשכת להמיד את כוחות האויב, אם תצליח תעבור. אני אבל

5.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן

י. ידין:

עכשיו רוצה להציב לך שאלה, כאילו ברן מיוצג כאן.

אני ברן מביין, שתמשימה היתה באמת קודם להשמיד את הכוחות

ואחר כך לצלוח במצמד. אבל אני מתחיל להביין בבקר שנוסף לבעיה הזו אצל גונן, אני לא

מדבר על צליחה עדיין, פה יש בעיה בין צליחה ובין להגיע ל... מאד מאד לוחץ על גונן

להגיע לחזיון. אתה עכשיו ניסית לומר - זאת לא בעיה, קודם כל חשמיד את האויב ואחר כך

תעבור. אני עכשיו רוצה לקרוא לך כמה דקות אחרי זה, 9.35 ברן לא מביין עדיין מה כוונת

המפקד, כי אתה אומר לו - לכן חשוב מאד שהתנועה דרומה תמשך כמו זרם, בלי הפסקה. תגיע

למצמד, שוב התכונחי שתעבור לצד השני. זה פחות או יותר מתאים למשימה שסוכמה בלילה. ואילו

זה מה שאתה היית אומר לו, ברן היה מסתפק אלא מה? על זה עונה לך ברן - אם כן, זה יהיה

בסדר. כלומר, אם אתה רוצה לומר, לנוע דרומה עד מצמד, הוא אומר - כן זה בסדר. זה מה

שהוא הביין. אני עם 2 שלי מתקדם לתפיסת השטחים השולטים באזור מצמד. פתאום הוא שואל אותך:

האם אתה רוצה שאני אצור מגע עם חזיון? גונן: חיובי, עבור.

אתה לא מדבר על צליחה. אני מדבר על גישה לחזיון שזה בניגוד לקו, זה על קו המים.

ברן: הבנתי. אם כן המשימה שלי כך וכך על ציר (מחוק) והחסימה כך וכך.

גונן: אם בחזיון אפשר לעבור - כאן כבר לא מדובר על להגיע לחזיון, אלא מדובר פה על

צליחה. אתה עכשיו אומר לו - אם בחזיון אפשר לעבור, היה טוב מאד מאד אם היית עובר עם

יחידה קטנה שרק נשארת על הגדה. על זה עונה לך ברן - הצרה היא ש-1 שלי הוא לא משהו...

ואני אחליף אותו. גונן אומר - בכל זאת תתקדם. ברן: בסדר. אני אכנס לרשח וכו' וכו'.

אתה אומר לו - אם כך, אתה מסכם - שני דברים חשובים: לחפוס מאחזים קטנים אחד או שניים

בצד השני, מהר מאד לרדת דרומה, לעבור את מצמד ולהחיצב עד ציר חזיה, סוף. אני מקריא את

מה שאתה הגשת.

אני לא רואה שום סתירה. חרשה לי להסביר.

גונן:

5.8.74 - בקר

הערד: אלוף ש. גונן

י. ידין:

אני מנסה לשאול את זה כדי שאתה תסביר. עכשיו תרשה לי בשני משפטים לומר לך מה אני רוצה שתסביר. אתה הכנסת לנו את כל ההקלטה הזו לא אני. שניסית להסביר, שכל הרעיון לצלוח את חזיון, זה איזה רעיון לא חשוב. ואתה אומר לו: קודם כל תסמיר לי את האויב, אחר כך, אם תוכל לצלוח תצלה. אני רוצה לומר לך, שיש פה אי-הבנה, או הסד יודע מה בין שניכם. אחד מדבר על להגיע לחזיון; ~~אנחנו~~ ודבר שני שמדובר פה על צליחה בחזיון, שאלה הם שני דברים שונים. כי אחרי השיחה הזו שאתה כרגע אמרת, יש פה שיחות שאני הקראתי לך קודם, שאתה אומר לו בהתחלה - "ננוע מהר מאד כמו זרסעד מצמד" ועל זה עונה לך ברן - בסדר. זה בסדר. אבל רגע אחד אחר כך אתה אומר - אבל צריך... אני לא מבין, מצד אחד הוא מקבל ממך הודעה ללכת למצמד, מצד שני אתה אמרת לו משהו על חזיון. אז הוא אומר: "האם אתה רוצה שאני אזור מבע עם חזיון?" הוא לא מדבר על מעבר. א אתה אומר לו - חיובי. אז הוא אומר: אם כן, הכנתי את המשימה שלי. ואז הוא מבין את המשימה שלי. ואז הוא מבין את המשימה שלו, ללכת לחזיון. ועל זה אתה ממשיך ואומר מה שאתה אומר.

אני רואה פה שני דברים שונים. אני לא יודע מי מציע למה.

אם זה ברן שמציע, אני מבין שאתה אומר לו: חיובי, שצריך ~~לעבור~~ במהירות ולהעביר כוחות קטנים לצד השני.

ש. גונן: זה נורא קל להסביר, רק צריך לקרוא את זה יחד את כל החומר.

הענין הזה של - "לנוע כמו זרס", זה סלינג בשריון. לנוע

כמו זרס, ז"א, לחקוף בלי הפסקה. כמו שאני עשיחי ב-67 וככה שברתי 4 מחממים חטיבתיים ומוצבים. אם אתה נכנס להתקפה ולא עוצר. לא מתארגן, לא מסתדר, נכנס להתקפה ולא עוצר. זה נקרא לנוע כמו זרס. עכשיו אני מתחיל מהתחלה.

הוא מקבל את המשימה לחקוף. אני יש לי ענין לגשת למעוזים,

ענשך חס מאד. לגשת למעוזים ולהוציא את האנשים. ואני בבקר ב-4.30-5, אני לא זוכר בדיוק באיזה שעה, בבקר השכם אני מדבר אתך, והוא אומר לי - שהוא יתן לי חשובה בבקר. הוא צריך לא לתדרך מחטים. הוא יכול לתדרך רק מח"ט אחד, יוצאים ב-8 אפשר להספיק לתדרך מחטים עד 8 כמה

5.8.74-בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

05
 שרוצים. אני מבין מהשיחה הזו ב-9.20 כאשר אני שואל אותו: מה התכניות? ב-9.05 הוא אומר לי פעם ראשונה, שאני אומר לו - לחפש את הדרך יותר מערבה. הוא אומר לי - שהוא רוצה לבטח לחזיון ואין לו ארטילריה. אני מזה מבין, שיש לי תשובה - הוא יגש לחזיון.

י. ידין: יגש, פה לא מדובר על צליחה.

ש. גונן: לא, אני לא מדבר על צליחה, יגש לחזיון. ואני שמח שהוא רוצה

ויכול לגשת לחזיון. ב-9.20 אני שואל אותו: מה התכניות שלך

להבא, איפה אחת נמצא? הוא אומר לי - אני רוצה לעבור את חזיון.

י. ידין: צפונה כתוב אצלנו.

ש. גונן: אני מחבר את הכל יחד. לעבור, צריך לשמוע טוב את הקטע.

אני מציע שאולי בהפסקה נשב ונשמע. לעבור, אני שומע, לעבור

באמצעות את חזיון כלפי צפונה.

י. ידין: לעבור לא לצלות.

ש. גונן: לעבור את חזיון זה כן לצלות.

י. ידין: כלפי צפון?

ש. גונן: לעבור את חזיון כלפי צפונה. חוץ מזה חסרה פה מילה. אני כאשר

פענחתי מצאתי - עכשיו, במקום אחרי קרוב (אם יש למילה חשיבות)

לפי דעתי אין לה.

י. ידין: זה פה דו-שיח של חרשים.

ש. גונן: לדעתי לא. יש לי ארטילריה גם בסדר. פרט לזה הוא רוצה כל

מיני דברים שזה כרגע לא חשוב וקשה לפענח.

אחרי ר.ב.א.

7718

גונן:

רקשה לפענח. אני אומר לו, כן, הוא שואל אותי
מה אתם רוצים בחזיון, כי מקובל על שנינו שהוא
הולך לחזיון.

היו"ר אגרנט:

באיזה שעה זה היה ?

גונן:

ב-0920 בערך. מה אתם רוצים בחזיון הוא שואל
אותי, האם רק לפנות או לעבור ואני לא דברתי עד
עפשיו על מעבר מכלל. כן הוא שואל אותי. לפי דעתי על סמך מה שהוא הציע לי
ואני שתקתי. בכל אופן אני בטח לא ב דברתי לפני זה על מעבר. אתו בקשר.
שואל אותי, אני עונה לו. לפני המעבר, כלומר במלים אחרות, אם נעשה מזה פרשנות,

ידין:

מה אתה עונה לו ?

גונן:

אם אחה יכול לעבור, לא איכפת לי שחעבור, אבל לפני
מעבר אני רוצה להשמיד את כל כוחות האויב שעברו,
עבור. הוא אומר לי משהו, שקשה לפענח. נורא חשוב שיפענחו את זה. לי קשה,
באמצעים שיש לי קשה לי לפענח. אני חושב שיש בארץ אמצעים כאלה שכן אפשר לפענח.

היו"ר אגרנט:

איפה זה ?

גונן:

אני קורא עכשיו בהקלטות צמוד ל-0935, בערך
0930, קשה בהקלטות לפענח את השעה, זה שני עמודים
הלאה מפה שקראנו מקודם. עמוד 803, הוא אומר לי משהו שקשה לפענח, ולפי דעתי
אפשר לפענח. זה חשוב את זה כן לפענח. והחשובה שלי היא, אני מתכוון שאתה
תשמיד את כל הכוחות שיש כאן בגזרה. כלופה, אני אביד את זה עכשיו עם פרשנות
אם תרשה לי.

יע.

7719

גונן:

לחזיון צריך לגשח. יכול לעבור, אפשר לעבור.
 אבל יש משימה חשובה, מפגש להשמיד את כל הכוחות
 בגזרה, ממילאנו דרומה עד קצה גבול הגזרה, עד מצמד, לאחר שתגמור להשמיד את כל
 הכוחות האלה, תעבור באחד המקומות. הוא אומר לי, הבנתי. אני לפי דעתך,
 אנחנו מבינים האחר את השני.

ירין:

עד הנה זה מובן.

גונן:

אני עכשיו מדבר על שיטה. ואני אומר לו, לכם חשוב
 מאד, אני אחר כך, ואני נכנס לפאמרים מוסגרים כי
 אנחנו מדברים על פרשנות, אראה לכם, שבסכום של הלילה, אני אומר לברן, האבירות
 שלך היו בגלל זה שלא נהלת קרבות תנועה. אני אומר לו את זה בלילה. בנוכחות
 של הרמטכל. שריון יכול להילחם כמו חי"ר. אחת מחפה אחד יורה. עובר יום יש
 המון נפגעים בעיקר כשיש אש נ"ט כבדה. לא משיבים כלום. במאליס אחרות צריך
 גם להסתער. קרבות תנועה זה קרבות של הסתערות. צריך להסתער, אין שום חכמות
 וכשמסתערים אף פעם לא יודעים כמה אבירות יש, רק למחרת יודעים כמה נשאר
 אבל משיבים יודעים. אני ידעתי כמה אבירות יש לי ב-7 רק שבוע אחרי המלחמה.
 4 ימים לא ידעתי כמה אבירות יש לי. גם בשיחה הזו אמרתי למפקד אחר באמצע המלחמה
 כשהוא אמר לי למה הוא לא יכול לתקוף, כמה אבירות יש לו, אמרתי לו אני ידעתי
 כמה אבירות יש לי רק אחרי שבועיים, איך אתה יודע כמה אבירות יש לך, כשלא
 כבש את מיסורי? זה אג היה ב-21 זה לא כטרמס-אוף-רפרנס של הוועדה.
 אז אני כבר כאן מדבר איתו על שיטה. ואני אומר לו, חשוב מאד שהתנועה דרומה
 תימשך כמו זרם. אני כבר מרגיש שזה לאט, אני כבר מרגיש שזה לא הולך.
 יכול להיות, אחרי שאתה מנסה לשחרר לי את השכל, שאני כבר מודע לדבר הזה
 של קרן. אני מרגיש שזה לא תנועה האם הסתערות, שזה לא זרם, זו לא תנועת
 הסתערות אחת לאורך כל הדרך.

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

הער: האלוף שמואל גומן.

י.ע.

7720

גומן: ואז אני אומר לו - אני מדבר על שיטה ולא על

משימה - וכאן יש בינינו איזו אי-הבנה.

שהתנועה דרומה תימשך כמו זרם, בלי הפסקה, חגיע למצמד, ואני התכוונתי

שתכוא וחתייצב על ציר חבית, הוא אומר לי, כן, א זה יהיה בסדר.

אם תרצה לשמוע את הקטע הזה,

ידין: אני מקבל את זה.

גומן: אני מתכוון לתפיסת הצירים באזור מצמד וכוונתי

לציר, (הוספתי מילה, ויש כמה מילים שאני לא מצליח

לפענח,) האם אתה רוצה שאני אצור מבע...)

ידין: כשהוא אומר לך שתיים שלי, הוא רוצה לתפוס

זה קרן, נכון ?

גומן: אני עוד אענה לך, אני ער לנקודה הזאת.

איו"ר אגרנט: איפה זה ציר חבית ?

ידין: זה מעבר לתעלה מצד מערב, על ידי דוור סוואר.

גומן: אני ער מאד לנקודה של קרן, ואני לא כל כך חזק בה.

אני מזה מבין ממנו שהוא עכשיו כבר ברור לו כשמש

שהוא צריך לחקוף, ביחש, באגרופ, דרך כל האויב עד מצמד. והוא עכשיו

אומר לי, רבע, ואת חזיון לעזוב, ואני אומר לו לא.

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

הער: האלוף שמואל גונן

י.ע.
7721

גרנן: את האנשים חוציא. לו ברן היה אומר לי, אני לא

יכול, פשוט, אני לא יכול. מה הייתי אומר לו

אז זו כבר שאלה אחרת. אף פעם אחת אני לא שפף שומע ממפקד אוגדה בשטח שהוא

לא יכול. אני אביע הלאה, איך הצטייר לי הקרב ב-1140. לא יותר טוב.

עכשיו אני חוזר וממשיך בהקלטה, אני ב-0955 כערך.

הוא אומר, (תראה, תראה כמה אני צודק) הבנתי את המשימה שלי, יש כמה נקודות

זה לא ברור, על ציר חסימה איקס, אני אחזור אחר כך בחזרה ואמשיך. כלומר,

הוא מכין שהוא צריך ללכת להשמיר את הכוחות עד מצמד. מאחר ואני כן

אינטרסנט להוציא את האנשים לפי הצעתו, זאת אומרת, מה זה נקרא אני מציע,

כלומר, הוא לא יועץ לי, אבל ברבע שמפקד אוגדה, שבמגע מציע, אני מכין שהוא

יכול ותוא מוכן. הייתי צריך להיות נכל להגיד לו לא. אז הוא אומר, עכשיו

הבנתי, אני אגש ואני אחזור ואני ארד. מה היה פה, אין פה שום דו-שיח של

חרשים, זה כריוק מה שאני רוצה שהוא יעשה.

ידין: כמה הוא מעוניין ?

גונן: עכשיו אני מביע. ואני אומר לו, אחרי שהוא

אומר לי - אני רוצה לשחזר את השיחה הקודמת.

ד"ר אגרנט: מה פירוש הדבר, אני אחזור ?

גונן: הוא יגש למעוז ויחזור, הוא יוציא את האנשים

ויחזור למשימה. עכשיו אני רוצה, מאחר

ועוסקים בפרשנות, אם אני רוצה, איך אתה אומר, לשחזר חזרה את הראש,

בכל זאת 9 חודשים, הוא לפני רגע, או 10 דקות, אומר לי שהוא רוצה

לעבור. אני מזה מכין שהוא יכול לעבור, הוא לא אומר לי שלא.

יע.

5.8.84, ישיבת בקר, קל"ז

הער: האלוף שמואל גונן

7722

גונן:

הוא עכשיו, אני אומר לו רגע, שלא תהיה אי-הבנה

המשימה העיקרית היא לצלוח למטה, והוא אומר לי

הבנתי, אתה מוותר על חזרון ואני אומר לו, לא, תוציא את האנשים, אז הוא אומר

לי אני אוציא ואני אחזיק, ואני אומר לו רגע, אם אתה יכול לעבור, זה היה חשוב

לי מאוד. כך אני חושב את השיחה וככה זה. אם אתה אומר, תוציא, תחזיר, אם אתה

יכול לעבור, וככה זה מנוסח, זה לא שאני עכשיו אומר, אז תעבור ותחזיק.

רבותי, אם היינו מצליחים,

לנדוי:

תחזיק? תחזיק ראש בשר?

גונן:

כן. ואורי בנר, הוא עוד מפתח, אני מקווה שהוא

יעיר בוועדה, הוא עוד מפתח, הוא עוד מפתח ואומר

לו את השיטה איך להחזיק, רק עם שלושה סנקים. לא לבשת יותר רחוק, ועם ששה

סנקים מאחור, שיחפו על השלושה,

ירין:

והארמיה,

גונן:

המפקד, אם היינו מצליחים נגד הארמיה,

עשיתי, אני עם חסיכה 7 עם אויב מאד עקשן

חיסלתי שתי דויזיות,

ירין:

אולי אני אקדים אותך פה ואומר, שהרמטכל אמר

שלא ידע ולא שמע ולא, עד שעה 1125, שככלל

באותו יום מדובר על לצלוח אלא הכוונה היא להשמיד את הכוחות.

עד 081125?

גונן:

כן.

ירין:

7723

ועדת החקירה, יום הכפורים

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

העד: האלוף שמואל גונן

גונן:

אצלי רשום ביומן הרל"ש, ערב קודם, צליחה

כנצול הצלחה. במצמד. עכשיו, מקשר לאשורים הנוגעים

כאן לשאלה למה בקשתי ולמה לחצתי. אני רק רוצה להגיד, אני מעולם לא בקשתי

אשור למהלך מיד לסדור שלי, זאת אומרת צמוד לאירוע. אני תמיד בקשתי אופציות.

זה מנוסח אצלי כבקשת אופציה. הרכה לפני שבכלל היה מה לדבר. אז בקשתי

אופציות. פעם אחת בקשתי אשור למהלך. כשזה לחץ עלי, וזה היה להחזיר את אריק.

ואז לא קבלנו ואז עשיתי את זה בלי אשור.

ידין:

להוריד את אריק לא בקשת אשור ?

גונן:

כן, בקשתי, אבל זה לא היה לי לחץ. כשיטה

הייתי תמיד מבקש אופציות. אותו הדבר עשיתי ב-1967.

היתה לי משימה לכבוש את רפיה, מה יהיה אם 60 לא יכבוש את הג'ירדי, לפני

המלחמה, סליק אמר לי כש-60 לא תכבוש את הג'ירדי, אז חכבוש, אז כבשתי.

מכל ההמשך, רק מחזק את מה שהסברתי עד עכשיו.

ב-0917, לפי היומן של ברן, אני אחר כך

אעיר הערה בקשר ליומן, כוונתו של 40, 42 ל-1, האחד הזה כאן זה בטח

קרן, לא יכול להיות אחד, זה אחת מהטעויות שהם בעצמם טעו, שהסיבה היא

לפי דעתי, לפי מה שארמתי קודם שהתחלפו להם החטיבות, 42 ל-אחד,

42 זה קצין האג"ם, זה לא מופיע שם, אני מקריא מיומן של ברן שלא מונח

לפניכם. כוונתו של 40 להביאך מול מצמד. השעה היא 0917, על ידי כך שתתפטר

שטחים שולטים, תמוטל מכשיר המדיה, ציר תנועה שלך חזיזית ומזרחה,

יש מילה שאני לא מכין, ככל האפשר,

היו"ר אגרנט:

זה 500 אני מכין ?

7724

ועדת החקירה, יום הכפורים

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

העד: האלוף שמואל גונן

כן, הם טעו ואמרו אחר, אבל אני לא פייחם לזה
חשיבות לדבר הזה.

גונן:

כבוש חמוטל ?

י"ר אגרנט:

לא כבוש, לחפוס אח חמוטל, מכשיר, חמדיה,

גונן:

לכבוש, הרי זה בידי 143 ?

לסקוב:

לא לכבוש, לחפוס, זאת אומרה, הם ידעו שזה

גונן:

בידי 143, הם ידעו ויש לי כאן תאומים בחוך

הפקוד, הודיעו לאם בפירוש, זה רשום בחוך היומן הפיקודי. אני תיכף
אסביר גם, אמרתי לברן שאני מוריד את אריק דרומה באיזו שהיא שעה, זה לא
שאני הורדתי והוא לא ידע. ולא קבלתי פיד-בק,
לכל היחידות תינתן פקודה... (צטוט שמצטט בן-ארי) זה לא משמעי.

למה זה לא משמעי, זה משמעי מאד.

ידין:

פה הוזכר ש-500 הולכת לצד המשלטים ששולטים

על מצמד.

זה יומן אירועים זה לא יומן הקלטות.

גונן:

אם זה יומן הקלטות אז אני שומע מה שהוא אומר.

אם זה יומן אירועים, אז או שאני שומע, או שאני לא שומע.

סליחה, טוב שהזכרת לי, אני חייב לך תשובה. יש לי נקודת חולשה בנוגע

לקרן. אני אמרתי,

אז בוא נבסור אותה.

ידין:

5.8.74, ישיבת בקר, קל"ז

העד: האלוף שמואל גונן

י.ע.
7725גונן:

בסדר, בוא נגמור אותה.

אני אז אמרתי שהיתה לי בעיה להיות אוטוריטה מקצועית לברן. איחה לי בעיה. אני יכול יותר מזה להגיד? כשזה מגיע למקרה קיצוני, לשנוי יעדים, אני מחערב ולא נותן לו. שיטה להכתיב לו, אני עושה את זה נורא בעדינות, נרא בעדינות. אני ראיתי את התנועה של קרן הנה (במפה) במסגרת של השיטה. מה גם שאני אחרי זה, כבר הקראתי עכשיו, אני כבר הייתי מודע. ואני אומר לו תרד כמו זרם. אני לא אומר לו אל תיקח את קרן דרך ספונטאני וטליסמן, מה גם שזה עובדה, זו כבר עובדה. ואני אומר לו, אני כן מודע, יש לי בעיה של איך לדבר איתו, יותר מאוחר זה השתנה. יותר מאוחר, כשאני מרגיש שהיעדים לא בסדר, יותר מאוחר, כשהוא מודיע לי שהוא רוצה לנוע מעכביש למיסורי, אני אומר לו: זה לא. אתה תיתקוף את מיסורי מהצפון והוא מתווכח איתי ואני צריך להסביר לו למה. ואני מסביר לו למה והוא מקבל את זה.

לנרוד:

עברנו את הנקודה של המעבר, את מעבר התעלה.

שהיא חשוב מאד. אמרת לו, עם כל ההסתייגויות

אני מעוניין שיהיה שם ראש גשר. האם זאת לא היחה באמת נקודת מפנה חרתי משמע, שאתה מפנה אוחו מהזרימה דרומה, עכשיו תזרום לאיזו הרפתקאה מעבר לתעלה, שזה לא דבר קל לכל הדעות. מפני שאם אמרת פה א, אז תצטרך גם להגיד ב ו-ג. אה זה לא מספיק לקפוץ בכוחות קטנים, ראש גשר, צריך גם לראות את האויב והוא לא ישלים עם זה.

גונן:

אני בפירוש אינני סבור, היום לא להיות

סבור זה לא קונץ פבדיק אני אז לא הייתי סבור, שאני כאן עשיתי לך שנוי משמעותי בתכנית. כי אם הייתי אומר לו ברן תשמע, אתה מוכרח לחפור מאחז בקצה השני. אתה מוכרח ולא איכפת לי כמה זה יעלה. זה דבר אחר.

7726

י.ע.

גונן:

אם אני אומר לו אם בחזיון אפשר לעבור

(את השיחה הזאת אפשר לשמוע כי זה לא יומן)

היה טוב מאד אם הייתי עובר עם יחידה קטנה שרק נשארתי, על הגדה השנייה

אם האיש בשטח שהוא מקד על הכוחות פרגיש שהוא יכול, ואני אומר לו אם

אתה יכול זה טוב מאד. נניח לרבע שלא היה כלום במלחמה הזו, וברן

מצליח להאחז בראש גשר בגדה השנייה, זה צעד משמעי מאד.

לנדוי:

טוב, אבל אז אתה צריך להיות מוכן לזרוק

אחריו עוד.

גונן:

השאלה היא כמה היה צריך לשלם בשביל זה.

והאם זו היתה המשימה במקום ללכת למצמד.

אז אני אומר, לשלם בשביל זה לא היה צריך. נגיע בהמשך על דווח אבידות

נגיע לזה, ב-1140 בערך, אבל לשלם בשביל זה לא היה צריך, בשביל להוציא

את האנשים כן היה צריך, בשביל לעבור לא היה צריך, ~~בבבבב~~ ובשום פנים

ואופן אני לא מבין עכשיו והוא לא הבין אז, שזה במקום להשמיר את הכוחות.

אם נמשיך בהתפתחות של ההקלטות במשך היום, תשמעו את הפקודה לתקוף מהצפון

עוד פעם, בשום אופן אי אפשר להבין שזה בא במקום זה.

ירי:

בכל זאת תזכיר לי, האלוף גונן, מה

אתה אומר לו בסיום השיחה.

גונן:

אני מסיים, אני מסכם את השיחה כחוצאה

מהאווירה ששוררת במשך כל השיחה.

ירי:

בסדר, אבל מה אתה אומר לו.

גונן: אני אומר לו, אם בחזיון, אני חוזר על מה שאמרת

ידין: לא, לא, בסיוס.

גונן: אני אגיע לזה, עוד שנייה, רב-אלוף ידין,

ידין: אנחנו שמענו את זה, אנחנו לא אדיוסות, אתה חוזר
כבר שלוש פעמים על אותו הדבר, אני מתכוון מה אתה
אמרת כשסיימת את השיחה.

גונן: אם כך, שני דברים חשובים. לתפוס מאחזים קטנים
אחד או שניים בצד השני, ומהר מאוד לרדת דרומה
לעבור כמצמד, להתייזב על ציר חכית, סוף.

ידין: זה שני דברים חשובים.

גונן: וזה בדיוק מחזק את כל השיחה שהייתה לי עד עכשיו.
לפי דעתי בדיוק כך.

לא כל כך, לדעתי.

נבנצל:

זה בדיוק ההיפך.

ידין:

מהטון של הדברים קודם נשמע שברן הוא זה שרוצה

נבנצל:

לעבור ואתה אומר לו - העיקר שתשמיש את הכוחות

של אאויב. אם אחר-כך אתה רוצה לעבור, יכול לעבור, תעבור. לשם זה השמעת לנו

את הטון, כביכול, אבל אני לא השתכנעתי מזה. יכול מאוד להיות שברן שאלה אותך

על מה אתה שם את הדגש. האם הדגש אצלך שאני אעבור, אבל אתה אומר לו שהדגש הוא

להשמיד את הכוחות; אבל אם השמדת את הכוחות, תעבור.

אתה אומר שזה מוכן מאליו, אני רוצה לספור את זה.

ידין:

אני מהמשפט המסכם מבין דבר אחר לבמרי, לא

מעניין אותי מה היה למטה. אני מבין שני דברים. אתה אומר לך: שני דברים חשובים -

לחפוס מאחזים קטנים בצד השני ולנוע מהר מאוד למצמד כדי לעבור ולהגיע לציר חביב.

אלה יעדים אחרים לבמרי.

לפי דעתי אסור לקחת אף פסוק אחד מכל השיחה הזו

ש. גונן:

ולתלוש אותו מהקשר הזה.

אני לוקח את סופו.

ידין:

אז אם לקחת את סופו. צריך להתחיל לשאול איך

ש. גונן:

זה התבלבל. אני שואל אותו מה התכניות שלך.

הוא אומר, אני רוצה לעבור עד חזיון, או לבגש לחזיון. בואו נניח שזה ספק כרגע.

יש לי ארטילריה, זה בסדר. יש איזה משפט שאינני יודע לפענח אותו, אחר-כך.

החשובה שלי היא - לפני המעבר להשמיד את כל הכוחות שחדרו, ואחרי זה המשפט שלא

מפוענת. אני אומר אחרי המשפט, ואם מר נבנצל לא השתכנע מהטון, אני מציע לשמוע

את זאת עוד פעם, לדעתי זה כן משכנע: אני מתכוון שתשמיד את כל הכוחות שבגזרה

חגמור להשמיד, אחרי זה תעבור באחד מהמקומות. אינני משחזר כבר את הטון טוב.
 אפשר להבין מזה - הבעיה להשמיד, ואם חוכל, חרצה, תעבור. הוא אומר לי, בסדר.

You made up your point

יבין:

השאלה לא חסון שלך, אלא השאלה היא מה הייתה שאלתו
 של ברן. אני לא השתכנעתי שרן הוא שלחץ שרוצה לעבור,

נכנצל:

ואז אלה אמרת לו: לא, לא, קודם חשמיד את הכוחות ואחר-כך אם תרצה, תמשיך. את
 זה לא שמעתי מתוך ההקלטה. אוחו טון יכול לענות על השאלה - אחת מצידך, של
 מה אתה לחחץ: אחת לוחץ שאני אעבור? או השמדת הכוחות? ואח אומר - עיקר שתשמיד
 את הכוחות. אבל זה לא מוכיח שברן לחץ שהוא יעבור.

אז אני אקריא משהו לפני הטון. ברן שואל אותי:

ש. גונן:

השאלה היא מא אחס רוצים בחזיון? האם רק לפנות

או לעבור לצד שני? הוא שואל את השאלה ולא אני.

באיזה שעה זה?

היו"ר אגרנט:

חשע ועשרים בערך. אחרי 9.18. (עמ' 803).

ש. גונן:

אז אני אומר לו: לפני המעבר תשמיד את כל הכוחות

שחררו. הוא אומר משהו שצריך לפענח, ואני אומר שצריך לפענח, אני לא יכול לפענח.

אני אומר לו - אני מתכוון שתשמיד את כל הכוחות שבגזרה (זה מה ששייך לטון).

הוא אומר לי: הבנתי. אז אני אומר לו עכשיו, ואני מדבר על אייטה; לרדת דרומה

כמו דים, לא לעצור בלי הפסקות. להגיע למצמד. גם התכוונתי שתעבור וחתייצב על ציר

חביב. כלומר, הבעיה היא להגיע למצמד. גם התכוונתי שתעבור, זה ניצול הצלחה.

ציר חביב זה אחרי חזיון?

היו"ר אגרנט:

זה מסערכ למצמד, זה דירסוואר. ואז הוא אומר לי,

ש. גונן:

רגע, לפיזה האם לעשות את חזיון? אני אומר לו - לא.

ישיבה קל"ז - בוקר
הער: אלוף ש. גונן

תוציא את האנשים מחזיון. אז מה הוא אומר לי: טוב, אני אוציא את האנשים ואחזיר. אני אומר לו: רגע, אם אתה מוציא ואם אתה יכול לעבור, הוא אומר: כן. אז אני אומר, היה טוב מאוד אילו היית יכול לעבור עם יחידה קטנה. לא קטגורית, לא פקודה. הוא בשטח, הוא זה שיגיד לי אם הוא יכול או לא יכול.

זו הסטה מהמגמה.

ידין:

לפי דעתי, לא. מה גם שהוא לחץ על מעבר חזיון מהבוקר.

ש. גונן:

נניח שהוא לא לחץ. אתה המפקד.

ידין:

רגע. אני אלוף פיקודן לו הייתי מנהל את ההתקפה---

ש. גונן:

אתה אלוף הפיקוד.

ידין:

אני יודע שאני אלוף הפיקוד. אבל אם אומר לי מפקד אובדה בשטח שהוא יכול לעשות יותר ממה שאומרים

ש. גונן:

לי, אני צריך להגיד לו, לא? אתה יודע מה זאת הסטה? אם הייתי אומר לו, ברן, במקום לפלוח במצמד, במקום להשמיד את הכוחות בגזרה, תעשה את החציה בחזיון. זו הסטה מהמשימה. אם אני אומר, ללכת למעוז, אתה אומר שאתה יכול, היגש, לשבור, אתה אומר שאתה יכול. המשימה העיקרית היא להשמיד את הכוחות. אז אם אתה יכול לבטח, אתה יכול גם לעבור, תעבור. אבל אל תתרחק. אפשר להביך את זאת גם בכה, ולזה אני התכוונתי.

תקרא פעם, אם יהיה לך זמן, זה ויכוח תיאורטי, זה

ידין:

לא כל כך שייך - תקרא פעם איזשהו ספר על עקרונות

המלחמה, תחת הסעיף דבקות בתעודה. וכל ספק יגיד לך שהעקרון הכי קשה במלחמה זה דבקות בתעודה. כי למפקדים משניים, תוך כדי ביצוע הפעולה, יש להם כל מיני דברים שקורצים. דבקות בתעודה זה למנוע כל מיני דברים צודדיים שאינם קשורים למשימה.

יכול להיות שהוא הציע את זה.

בענין הדבקות במשימה התחלתי לכתוב ספר. ~~משימה~~

ש. גונן:

הפסקתי אותו כשפרצה המלחמה.

תהיה דבק במשימה וחגמור את הספר. שם אני

ידי:

מדבר גם על דבקות למטרה וגם על יוזמה. אני

נוגע פה קצת במשמעה, אם תרשו לי ---

זה יהיה אחר-הצהריים.

ידי:

תהיה פה הסטה מהמטרה, שוב.

לנדוי:

לא טוב, אלא פעם ראשונה.

ש. גונן:

אני יודע שאחה לא מקבל את זה.

לנדוי:

אני פשוט רוצה להבין ---

ידי:

אני רוצה גם להגיד בענין של דבקות למטרה, אבל אני

ש. גונן:

מבין שאני לא מורשה לדבר עכשיו על שמעתי.

מה היה מקומו של החילוץ מחזיון בנסבות היום הזה,

נכנצל:

גם בהתחשב בהנחיות הרמטכ"ל?

אפשר בפירוש להכין ממה שאמרתי עד עכשיו, אם אני

ש. גונן:

אומר לברן בבוקר, תיתן לי תשובה אם אתה יכול,

זאת אומרת שאני מעוניין שזה ייעשה. אינני מתכוון לעשות מזה אישיו. זה מובן מאליו.

אחרת הייתי מדבר על חזיון כל היום, כמו שיברתי על מצמד כל היום. והייתי אומר לו:

תשמע ברן, המשימה היא להוציא את האנשים מחזיון, ולא איכפת לי כמה זה יעלה.

הייתי אומר לו: המשימה שלך היא להוציא את האנשים מחזיון. אם אני אומר לו: חן

לי תשובה בבוקר אם אתה יכול, והוא אומר לי, שהוא יכול. מזה מכינים מה המשקל של

חזיון אצלי במשך כל היום.

7732

נבנצל:

מה היו הנחיות הרמטכ"ל לגבי החילוץ מהמעוזים?

ש. גונן:

להוציא את האנשים כפיננרי עצמי בלילה.

אני נחתי פקודה כזו יום קודם, ב-9.27 בבוקר.

אנחנו ודאי נחזור ל-7 לחודש. ב-9.27 ב-7, נחתי פקודה כזו להוציא את האנשים, כרגע שיהיה אפשר. אנחנו היום ב-8?

נבנצל:

כן. אני שואל על ה-8 לחודש. הרמטכ"ל הלא היה

אצלך ערב לפני כן.

ש. גונן:

נשאלתי בפעם שעברה מה הוא אמר בקשר למעוזים. הוא

לא דיבר. הוא אמר את המעוזים לפנות. הוא לא אמר

לתקוף. לחת להם להחפנות. אני עכשיו מספר על ההתקפה שיורדת מצפון לדרום, שיורדת שלושה קילומטר מהמעוז. ולפי דעתי, מותר לי, אינני רואה בזה שום שינוי מקפדה של רמטכ"ל, אם אפשר - יורדת אוגדה מצפון לדרום, ויש מעוזים שלושה קילומטר מציד ההתקדמות שלה, לנסוח להוציא את האנשים.

לנדוי:

אני רוצה לתמוך בטענה הזו שלך, שבתכנית שאתה

הכנת בלילה ושלחת למטכ"ל, נזכר העניין הזה של שהור

השטח חוץ כדי חילוץ המעוזים. זה נכון.

ש. גונן:

אני בכלל שכחתי לספר. היה לי קצין קישור מהמטכ"ל

בחפ"ק, שהשתתף איתי בהערכת מצב. הוא מוזכר ביופנים.

ביומן רל"ש מוזכר שעדכנתי אותו כמה פעמים במשך הזמן. חוץ מזה, הזכיר פה

השופט לנדוי, ופודה רבה, שבפקודה שגשלה למטכ"ל זה מוזכר. גם אם זה לא היה מוזכר אינני רואה בזה חריג מפקודה.

היו"ר אגרנט:

מה היחה החשובה שלא ברן בבוקר, בקשר למעוזים?

הוא אומר לי שהוא מתכוון לגשת לחזיון, פעמיים.

ש. גונן:

פעם אחת ב-9.20 בערך, ופעם קודמת ב-9.07.

ידין:

אמר עכשיו שאתה מרגיש שברן לא בדיוק נע עם כל הזרם ועם כל המחץ. כך אתה אומר שהתחלת להביץ. אני שואל אותך, ומזכיר לך את השאלה ששאלתי קודם - לפי הסינופסיס שלך בחשע וחצי, זה ממש באותם הרגעים שהזכרת עכשיו, אתה מתחיל לגבש את ההחלטה שכתנאי מרחב צריך את אריק להזיז דרומה, וכארבעים דקות אחרי זה או חמישים דקות אחרי זה, אחת מבקש אישור מהרמטכ"ל להזיז. איך זה עומד בהשוואה למה שקורה אצל ברן? אני עוד לא מגיע לשיחה עם ברן ב-11.15 על הנפגעים. זה שמה שאני רוצה להגיע.

ש. גונן:

לתחילת השאלה אני רוצה לומר, שאני באמת הרגשתי, ואני מתחיל לכוון בשיטה. אבל לדעתי הכל ניתן לחיקון. למה? כי הססת הכוחות שלו, יש המשך בשיחות לכך - אבל היא לא כזאת שהוא לא יכול לרכז את הכוחות; הוא יכול לרכז את הכוחות. הוא יכול להמשיך לנוע מדרום לצפון, אם לא מהתחלה, אז מהאמצע. הוא יכול לנוע, צריך לקוב אחרי זה כל המהלך. יותר מזה, באיזשהו שלב הוא שואל את ברן - מתי תגיע? אז ברן אומר לו בעוד שעה, שעה ורבע, אם לא תהיה נתנגדות. אז ברן אומר לו - לא תהיה נתנגדות. אני מנסה עכשיו להגיד שברן יכול ---

ידין:

אני רוצה שתענה לי על השאלה שלי. השאלה שלי היא איך אתה מחליט עכשיו לבקש אישור מהרמטכ"ל להזיז אח אריק, כאשר המצב אצל ברן הוא לא מוכרע. אני משתמש בלשון המעטה. עדיין לא מוכרע.

ש. גונן:

אני רוצה לראות מתי ביקשתי להזיז את אריק.

ב-10.20.

גב. לסקוב:

7734

ידין:

אבל לפני כן - כסיכומים שלך רשמתי - חשע וחצי,
9.32 - ביבוש ההחלטה להורדת אריק, לאור חישובי

זמן ומרחב.

ש. גונן:

בערך בזמן הזה. מה המצב אצל ברק? למה אני
חושב להזיז אצל אריק? - כי האוגדה של ברק

כולה עוד לא במגע. ואני מניח כשכל האוגדה שלו תהיה במגע, הקרב יוכרע.

ידין:

או לרעה או לטובה.

ש. גונן:

אבל לבקש אישור, מותר לי. ואני מתחיל לראות

■ מתי יהיה הקו האדום שבו אריק יהיה מוכרח לזוז.

זה בערך בעשר וחצי.

ידין:

זה קובע או מתי שתהיה בטוח שברק משיג את המטרה?

ש. גונן:

בעשר וחצי-אחת-עשרה זה הקו האדום שבו אריק צריך

לזוז כדי להגיע בזמן. אז השאלה היא מה קורה אצל

ברק. המצב הוא טוב או שהוא בינוני או שהוא רע. זאת השאלה. ולא כשאני מבקש אישור

מהרמטכ"ל. אני מבקש אישור מהרמטכ"ל כתשע או כתשע וחצי כי אני מכין ל"אופציות".

זה לא שאני אומר לרמטכ"ל - הכל בסדר, אני רוצה להזיז את אריק. אני אומר לו -

אם אני ארצה להזיז, מותר לי או לא. זה בערך נוסח השיחה.

ידין:

אינני רוצה להתווכח אתך. אבל יש גם הצד השני.

אנשים שמקבלים בקשוח כאלה, ככה הם אומרים לנו,

אני לא ממציא את זה נגדך - אני רוצה שתמין את השאלה; הם אומרים - שכאשר איזה אלוף

פיקודי אומר - אני מבקש אישור, בניגוד ללוח הזמנים המצופה שאמר רק מהצהריים -

הוא מכין, יכול להיות שמשעות, שהכל בסדר.

ש. גונן:

ביומן רל"ש - יש לו יתרון על יומן מבצעים שרשם אותו

רב-סרן. זה לא מאה אחוז אינטליגנטי, אבל זה יותר

7735

ממש"ק. אני מבקש אופציות. כך רשום ביומן הרל"ש.

לסקוב:

אני רוצה להבין את האופציה שביקשת. הנתון

שהרמטכ"ל קבע זה רק כאשר ברן מצליח, יכול אריק
ברן

לזוז. אתה קבעת עוד אחד - שרק כאשר ~~אחרי~~ יוכל לתפוס את השטח שאריק יפנה, יכול

אריק לזוז. כך הודעת לאריק, ש-162 יתפסו את השטח שהוא צריך לעזוב, והוא לא

צריך לשים שם שום דבר.

ש. גונן:

זה יותר מאוחר.

לסקוב:

היו פה שני דברים, שעשו את הזזת 162 לקריטיקה:

אחד מהם חייב אותך גם אם אתה פונה לבקש אופציה

מהרמטכ"ל, להגיד לו: אני מבקש אופציה, אבל אני רוצה שתדע שברן עוד לא נכנס

הביתה. פכרן עוד לפני המפתח ויש לו עוד כמה דברים, אלה ואלה ואלה. בשעה זאת,

ב-10.20, כבר יכולת לשמוע מהשיחה של גבי אל ברן, שהוא מחפש גדוד, לא בשביל

לעזור לו להכנס להזיון, אלא בשביל לחלץ אותו ב-10.32. הוא רוצה שהוא יחלץ אותו,

הוא חטף, ואין לו מספיק ארטיילריה. יש לו רק סוללה אחת. זו הנקודה. הלא זה

דרג ממונה. אתה מבקש אופציה, תכניס אותו לתמונה. יתכן שהיה אומר לך אני לא

נוחן לך ~~אם~~ אופציה, אלא עד כאן.

נכנצל:

הייתי יכול לשאול את זה במונחים אחרים: לן הרמטכ"ל

רצה לתת רשות להזיז את אריק באותו יום לפני שהיה

סגע מכריע של ברן עם האויב, היה יכול לתת את הרשות הזו לפני כן. בינתיים לא

קרה שום דבר שהיה מכריע לטובת העניין הזה.

ש. גונן:

אני רוצה כאן להבהיר, אולי לא הובנת: אם ~~אני~~

שאני מצדיק את החזרה של אריק באישור הרמטכ"ל

ואני מחבא מאחורי זה, אז הובנתי לא נכון. אני החלטתי שצריך להזיז את אריק.

אני אסביר למה, ואני מקווה שאצליח להסביר למה. הרמטכ"ל אישר חכנית. בכדי

7736

א.ו.

ועדת החקירה - 5.8.74
ישיבה של ז' ש. גונן
הערות אלוף ז' ש. גונן

שזה לא יהיה נוגע את מה שהוא אישר , וזה נוגד את מה שהוא אישר, ביקשתי אישור.
אינני אומר שהוא אושר ועכשיו גם אני חופשי להזיז. אני מובן מספיק?

לא כל כך.

יריין

אני שאלתי שאשה.

לסקוב

ענית עליה. אני ביקשתי אופציה, ואני לא

ש. גונן

רואה באופציה אישור להזיז.

אני רוצה לחזור על מה שאמרתי: הרמטכ"ל

לסקוב

קבע נתון קריטי אחד - שמרן ייכנס הביתה עד הסוף,

לפי המשימה שהוא הגדיר אותה.

אחרי כן טק.

עדות אלוף ש. גונן:

ה. לסקוב:

אחה הוספת: אריק לא יזוז אלא אם כן ברך חפשי לחפוש את השטח שלו. כאשר פניית לרמטכל לבקש אופציה, מן הדין היה לדרוש לרמטכל שאתה מבקש אופציה, מפני שברך לא נמצא בפניי, מפני שגבי אמיר תקוע, הסנקים שלו בוערים והוא מחפש גרוד כשביל לחפש אותו, לא כשביל לעזור לא להיכנס, ויש לו רק סוללה אחת של אטילריה. האם הסברת לרמטכל כשפניית לבקש אופציה ב-10.30?

אלוף גונן: אה זה לא רשום אצלי. אני לא יכול להשיב. אני רק

רוצה לסכם דבר אחד. הסיבה להוריד את אריק

היא לא שברך יוכל לתפוש.

אני לא אמרתי זאת.

לסקוב.

אמרת "מפני", התכוונת "למרות"?

היו"ר אגרנט:

אין לי רשימות. יש רשימות אצל הרמטכל מה בקשת

אלוף גונן.

ממנו? אני יכול להגיד מה רשום אצלי. אולי

אני אריא ואולי תבינו ייחור ממני. מ-9.50. הרמטכל החקשר. קבל דו"ח מצב. אמא אם אני אומר "דו"ח מצב", אז הוא קבל כל מה שאני ידעתי, כולל הערכת המצב המחודשת.

רוצה להוריד את אריק עכשיו דרומה לצליחה.

זה אתה אמרת.

היו"ר אגרנט:

זה מה שאני קורא עכשיו מיומן הרלש שלי.

אלוף גונן:

ב-10.20, הרמטכל החקשר, האלוף ביקש ממנו

אישור עקרוני למאחזים קטנים עד 200 מטרים מהתעלה. 10.30 הרמטכל צלצל - אם כחוב

"הרמטכל צלצל" או החקשר, זה לא בהכרח הרמטכל. זה יכול גנדי או שאני צלצלתי,

זה לא משנה. האלוף ביקש רק את האופציה להכנס אזור 4-5 מקומות, בחזיון

כבר נתתי פקודה.

ידין
אלוף גונן.
הנה אני קורא מהיומן.
אני קראתי מה...
הפסיק הוא אחרי חיזיון ולא לפני.
איפה זה? רב-אלוף ידין, מאחר זה המשך...
לא, אני לא יודע. אתה נחת לנו מסמך.
אמי לא מכתיש אותו. הדפיסו לי אותו. איציק
הדפיס לי אותו.
אתה נחת לנו מסמך.
אז הדפיסו לא טוב.
איפה הדפיסו אותו?
אצלי במשרד.
זה הכדל גדול.
זה לא הכדל גדול. רבותי, אני נורא מבקש לגמור
משפט גם כן. אחר כך אגיד יותר מזה. כטאורי בנר, ..
יש בהמשך, אורי בן-ארי אומר לברן את המקודמות איכה המקומות האלה זה לא בחיזיון.
זה ישנו בהמשך. זה בחיזיון ודרומה, מול שחף, מול פורק.
ידין:
מחקבל על הדעת. היות ואחה עשיח נקודה במקום
שבו אין נקודה, רציחי שיהיה ברור.
יש לי מהסוג הזה הרבהטעויות. אצי נורא
מצטער. אין לי מנגנון, אין לי צוות, אני ככה
עובד, אבל בהמשך יש תאור - תיאור בדיוק שאורי אומר לברן את המקומות, ואומר לסמל
אח הנ"צ, ואני זוכר.

7739

עדות אלוף ש. גונן

אלף ידין

אני מקבל את מה שאתה אומר. כל הבעיה
התחילה מפסיק. זה הכל.
אבל אנחנו מדברים על דבר אחר. אנחנו מדברים

על הזזת אריק, לא על צליחות. על השיחה ב-10.38.

אלוף גונן:

10 38 אני פונה לגנדי להעביר לרמטכל בקשה
לאישור הורדת אריק לציר הגידי לקראת צליחה

בסואץ. זה 4 שעות לנוע.

ידין

ב-10.40 גנדי העביר אישור להזזת אריק.

והנימוק שלך שאאאאאא שזה דרוש 4 שעות עד שהוא

יגיע. מה שמעו של זה שאחה אומר 4 שעות?

עד מגע.

אלוף גונן.

כאשר אתה מבקש את האישור להעביר את אריק

ידין.

לגידי, אתה אומר שזה ידרוש 4 שעות, נכון? מה

משמעות הנימוק הזה שאתה נותן לרמטכל?

אני רוצה שהש' של אריק יהיה 4. אני לא רוצה

אלוף גונן:

החקפה בחושך. ולכן הוא צריך לזוז בסביבות 10.30-11

כדי שה-ש& יהיה 4. השאלה עכשיו היא מה המצב אצל ברן, שאני אומר לאריק לזוז.

נכון. אבל לפני זה, כשאני אומר, אני רמטכל

ידין.

או גנדי, כשאני מקבל מאלוף פיקוד בקשה כזאת

ב-10.30: אני מבקש אישור להוריד את אריק = מפני שזה 4 שעות רק תנועה, אני מבין

שזו לא סחם אופציה. אני מבין שאתה מבקש אישור להוריד אותו. כי אחרת יהיה מאוחר.

כך אני מבין.

ופרש לזה אני מוסיף דו"ח מצב. זה רשום

אלוף גונן:

בשעה 9.50.

אנחנו מדברים על 10.30. אתה מבקש מגנדי ב-10.30.

ידין:

לסקוב:

ראש המטה הכללי לא היה לו שום דו"ח מצב.

הוא התרשם שהוא מבקש, וסימן הכל בסדר.

הרמטכל לא קיבל שום דו"ח מצב. הוא קיבל את הפניה דרך גנדי וחשב שהכל בסדר.

אלוף גונן: יש לי שאלה. האם יש יומן מבצעים במטה הכללי?

אצלי רשום שהוא קיבל דו"ח מצב.

לסקוב:

זה יופיע זה מול זה.

ידין:

הכעס לא על מה שאתה אומר. אני רוצה תשובה

על שאלה אחת. אחת עונה לי על צליחה וחיזיון.

אחת מבקש ב-10.30 מהרמטכל אישור להוריד את אריק לגידי, כי זה 4 שעות חנועה.

על זה אתה מקבל תשובה. הרמטכל מאשר להוריד את אריק. זה ב-10.30. אני לא יודע אם

זו אופציה.

בבנצאל:

אני מבין דבר אחד, ותאשר לי אם זה נכון.

זה מדבר בעדך, לדעתי לו הכל הלך טוב והוא,

אלוף גונן, רצה לומר עכשיו הגענו לשלב שכרן מסחור, עכשיו תן לי את היתר

לאריק - הוא לא צריך להוסיף שזה ענין של 4 שעות. הרמטכל יודע, יכול לדעת

שזה לוקח ארבע שעות. הרי אתה אומר גמרנו שלב א', עכשיו תן לי היתר להזיז

את אריק.

לסקוב:

אריק צריך לתקוף מצרון לדרום בשלב זה.

בבנצאל:

למה התוספת של ארבע שעות? על אף שערך לא

הגיע השלב שבו היית צריך לתח את ההיתר, כאשר

ברן גמר, היות וזה לוקח ארבע שעות, אני מבקש זאת.

ידין:

זו בדיוק היחה ששאלה שלי. למה החישובים

פה הם זמן ומרחק של אריק, בזמן שכל זה ידוע,

בזמן שכל התכנית היחה מבוססת על חישובים של ברן, רק כשהוא משיב את משימה,

וגם אז הרמטכל רוצה לתת אישור בצהריים. זאת השאלה שאני שואל.

7742

ידין

חיקח את זה חזרה, מה אני צריך את זה? אני
מבזבז את הזמן שלי על זה.

היו"ר אגרנט.

זה ~~מאמץ~~ לא סנופסיס?

אלוף גונן

מאמץ אפשר לבדוק. אני אמרתי שאני לא מתכוון
להצילג את זה. אני מביא את זה רק לצורך עזרה

לכם אישית כדי שתוכלו לעקוב.

לנדוי.

זה קיבל מסכר של מסמך?

היו"ר אגרנט.

זה לא מטנה. טענתך היתה שזה יהיה רק לעזרת

הוועדה. אם

אלוף גונן:

בוודאי. אפשר לבדוק בסטנוגרמה.

לנדוי:

מה זה משנה?

אלוף גונן:

כי אם רב-אלוף ידין מצטט מכאן, זה לא 100%

מדוייק. מה שמדוייק זה יומן המבצעים.

נבנצאל

נרשם בחכנית הפיקודית בשעה ...

ידין

זה מה שרציתי להקריא. עכשיו אומרים...

היו"ר אגרנט

אתה מגיש לנו מסמך, וזה לא הוכחה, לזה התכוונת.

זה הכינותי גם אז. אבל גם כשאתה מגיש לנו

מסמך לעזרת הוועדה, המסמך צריך להיות מדוייק. אחרת איך עזרה זאת? יש רק מטעה ולא עזרה.

גם אז אמרתי

אלוף גונן

נעזוב צדדים פורמליים לרגע אחד. אני רוצה

ידין.

לדעת איפה אנחנו עומדים. האם אתה רוצה להגיד

לי עכשיו שהמסכל רץ, ישב כמה שעות בדרום, עם כל מפקדי האוגדות ואתך, ושם

סוכם רעיון, וטסע לו הכיתה לשלום? אני הבנתי מהמסכל וגם ממך, שהמסכל בא ואומר.

7743

עדות אלוף ש. גונן
המשך דברי י. ידין.

סיכמתי שם תכנית עקרונית שתמיד שתי רגלים תהינה למטה. התקפה אוגדתית מדורגת. קודם תתקוף האוגדה של ברן ואחר כך אריק יירד בצהרים דרומה, או, יכול להיות שהשאר זאת לפיקוד, שאריק יתקוף צפונה וברן יהיה בהגנה וכו' וכו'. אחת שאלא קורא להתקפה הזאת "דב" ו"אריה" וכל מיני דברים. האם אתה רוצה להביד לי שהרמטכל את ההתקפה המכרעת עשא, שכל המטלה ישבה על זה ושר הבטחון, הוא רק נתן רעיון והלך הביתה? ובכלל לא היה שום דבר?

אני הבנתי שלפחות על דבר אחד אין ויכוח, אם יש ויכוח - חגיד, וזה על סמך מסמך שלך - שהפירוט, איך יתקפו, האופציות המדוייקות אם כרן יתקוף או אריק יתקוף בצפון, זה הושאר לך. אבל שהפרינציפ הייתה תכנית של הרמטכל שאריק לא יזוז מאיזשהו מקום, עד אשר האוגדה של ברן תשיג את המשימה שלה. ובתכנית הזאת כפי שהגשת לנו אא מתוכנן מראש - איש לא לקח בחשבון, אם אפשר להגיד כך = שברן ישיג את המשימה שלו, חיסול הארמיה השנייה, בשעתיים, ומראש לקחו אופטימום שעד הצהרים הוא יגמור את זה, וכל הפעולה של אריק - אני לא מדבר כרגע איזו כעולה - היתה מתוכננתם הצהרים ולקראת הערב. כך אני הבנתי עד עכשיו. אם אתה מערער על זה - נתחיל מהתחלה.

אלוף גונן: אני אא לא בדיוק מערער. אני אומר, שמה

שאתה אומר, אני אומר אותו דבר. הרמטכל זו פקודה. השאר רעיון. אתה קורה לזה תכנית, אני קורא לזה רעיון. /ו הרעיון הוא התקפה מדורגת, עם רגל אחת על הארץ, רגל שניה עושה התקפה. החנועה של הרגל השניה נותנית בהצלחה של הראשונה. כל מה שאתה אומר, אני אומר אותו דבר. הושאר לי לבש תכנית. ואני גימשהי תכנית שבה התווספו כמה אלמנטים. האחד הוא המעוזים, חילוץ המעוזים, אחד איפה לצלוח, תכנון מדוייק איפה לצלוח כניצול הצלחה. וגמרנו את הענין.

7744

ידין:

מה זה "גמרנו את העניין"?

א

בתכנית שאחה גיבשת מה היה התפקיד של אריק בתכנית?

אלוף גונן:

בתכנית היה התפקיד להיות בגיזרה המרכזית כעתודה

עבור ברן, אם משהו לא יצליח, ואחרי זה | אם לא יצטרכו אותו כעתודה, לעשות פעולה בגיזרה אמצעית הדרומית מצפון לדרום. עם זה הרמטכל הולך. זו הכקודה שאאת שאריק סקבל בבוקר.

ידין

זה גם הרמטל יודע.

אלוף גונן

כן. אני רוצה להגיש מסמך לוועדה בעניין זה. זה

הרמטכל יודע, זה אריק יודע, וזה ברן יודע. בזה

גמרנו. עכשיו באה השעה 10.30. בבוקר. ב-9.30 אני מתחיל לחשוב על העניין. לחשוב מותר. אני אומר. אני עושה הערכת מצב חדשה. לא מפורטת. מהערכת המצב יש לי שתי סעיות, ואני רוצה לתקוף עם אריק הכי מאוחר ב-4, כי אני בניגוד לאחרים לא רוצה התקפה בחושך. לא היינו מצויידיים להתקפות בחושך, והערבים כן היו מצויידיים. אני רוצה לתקוף ב-4. יש סיור אויר ביום. לא חשובות הסיבות. ברן לא הגיע למצמד, לא הטמיד את כל כוחות האוייב. מה אני אומר? אני אומר. ראשית, אני מבקש אישור להזיז אותו. זה שאני מבקש אישור, זה סימן שזו לא בדיוק התכנית. אחרת הייתי מדווח שזחתי. אני מבקש אישור להזיז אותו. זאת אומרת שזו לא בדיוק התכנית. ולמה אני מבקש אישור? אני אומר שאריק במקום שימתין פה ימתין פה, במקום אחר ~~פה~~ בגידי.

ידין.

40 ק"מ דרומה.

אלוף גונן:

נכון מאד, 40 ק"מ דרומה. למה פה? כי אם

בינתיים - וזו נקודת המפתח שאחה כל הזמן

שואל אותי עליה, המפתח הוא מה המצב של ברן. אני אומר שאני עכשיו אופטימי מוד בקשר למצב של ברן. אני חייב לכם הסבר למה אני אופטימי. אני רוצה להרויח באותו יום את ההתקפה של אריק. אחרת אני יכול להגיד. אריק ישאר בגיזרה עד שברן יגיע למצמד, אני רוצה להרויח את ההתקפה של אריק. ומצד שני אני לא רוצה להשקיע

7745

ערוח אלוף ש. גונן.

המשך דברי ש. גונן

אותו לפני הזמן. כי אם אני מ קיע אותו לפני הזמן, קשה לי להוציא אותו.
אני אומר: אריק יחכה, ואני עושה חשבון, עכשיו 10.30, עד - הוא יגיע זה שעה
וחצי-שעתיים, יהיה 12. הוא יהיה בגידי ב-12-1. יש לי זמן או להחזיר אותו
אל ברן או להוריד אותו להתקפה.

ידין: תסלח לי רגע זה פלוגה? זו מחלקה? זו דויזיה.

אלוף גונן: אני יודע מה זו דויזיה. הייתי שלוש שנים

מפקד דויזיה. עשיתי חמישה חרגילים, ביניהם שנים עם אוגרות. אני יודע מה זה
זוידיה. בלי הדרגים זה זז מהר מאד.

לסקוב: כמה זמן לוקח לתדלק?

אלוף גונן: שאלה איך מארגנים את זה אם אתה...

לסקוב: כמה זמן לוקח לתדלק?

אלוף גונן: לתדלק אוגדה - מאורגן שעה. ואם זה מאורגן יותר

טוב - פחות משעה. אם עושים נקודת חידלוק

אחת - זה יכול להיות יום. ואם שולחים את הדרגים כל אחד לפלוגה שלו זה פחות

משעה או שעה. ואז אני מבקש את האישור להזיז אותו לגידי, כי אאשאאא זה שינוי

מהתכנית. ואני מקבל אישור להזיז אותו לגידי. בינתיים אני עושה הערכת מצב חדשה.

אני ניגש לנקודה זו.

ידין: עוד לא הגענו לזה. זה ב-11.15 שיחה עם ברן.

אלוף גונן: אני אגיע גם לשיחה עם ברן. אני אומר לאריק:

אתה פה תעמוד ורק פה אדע להגיד לך אם אתה

חוקף מצפון דרומה או מדרום לצפון. זה בגידי = צומת הגידי צומת אוראינה.

אחרי כן - רבא

לפני כן רשמה ט.ק/3

- 111 -

ועדת החקירה - 8 פשיבה קל"ז

ר.ב/3

5.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן:

ש. גונן:

בכל אופן אני אומר לאריק כאן - אתה פה תעמוד ורק פה אני

אדע להגיד לך, אם אתה תוקף מצפון דרומה או מדרום לצפון.

זה באיזה מקום זה?

היו"ר אגרנט:

זה בגידי, צומת אוקרינה.

ש. גונן:

ואני אומר לאריק, לא לאריק לגדעון, כי עם אריק לא היה לי קשר.

אני אומר לגדעון: אני רק פה אוכל להגיד לך, אם אתה תוקף מצפון דרומה או מדרום לצפון.

כי עשיתי הערכת מצב חדשה והיה נדמה לי שיותר טוב מדרום צפונה. בגדה שלנו עם מאחז

ראש גשר. במקום להשמיד את כל הכוחות ואחר כך לעכור, לעשות את הדברים בו זמנית.

אם כוח קטן לתפוס ראש גשר. עוד יש שיחה עם אריק. אריק אומר לי - במקום שאתה אומר, אין גשר.

אז אני אומר לו - אש יש 3 ק"מ צפונה. אז הוא עונה - כן שם יש. כלומר, השיחה מראה, שזה לא

העיקר. והמשימה היא להשמיד את הכוחות. ואני מדבר אתו על רכוז סנקים גדול מאד ממזרח

למסרק, או ניסן. ואני אומר לו: להמסיד את רכוז הסנקים הזה.

הרעיון אותו רעיון ההבדל צפון דרומה או דרומה צפון, עוד נגיע לזה.

מה הפקודה שהוא היה צריך לחכות לו, מה לעשות מה?

היו"ר אגרנט:

או לתקוף מצפון דרומה או מדרום צפונה. בינתיים הוא צריך

ש. גונן:

היה להיות כפוררה ולתדלק בפוררה. כי מה רציתי? - רציתי להרויח

את הזמן של ההמתנה בתדלוק.

אני מקריא את היומן שלך, יומן המלחמה שאתה הגשת.

י. ידין:

בשעה 10.45, אותה השיחה שאתה אמרת, תתקן אותי אם זה לא כך.

אתה מדבר עם גדעון אלטשולר בשיחה הזו - תתרכז על ציר הג'ידי מוטב על ציר פוררה, כאשר תגיע

לב'ידי תדווח. עד כאן בסדר מה שאתה אמרת. ורק אז נדע, אם אתה נכנס לקרב עם הכוח ממערב,

עד כאן זה בדיוק מה שאתה אומר. עכשיו תקשיב מה שאתה אומר, אני רק רוצה להזכיר לך שלפני

רבע אמרת שאמרת - לתקוף מצפון לדרום ושאל אותך פה מישהו אם זה ממזרח או ממערב? - אתה

אומר ממזרח עם צליחה קטנה. (עכשיו אני אקריא לך מה שכחוב)

5.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

י. ידין:

" או ממשיכים ישר למטה, לחצות בניסן, לעבור מערבה

בהתאם לפקודה, נוע על ציר ... אחת יכול לומר - על ציר

הג'ידי. פה בכלל לא מדובר על אופציה, אלא כאילו כל הכונה בשלב זה, לנוע, לפי

האלטרנטיבה השניה היא לנוע לצד ניסן ולחצות שם.

ש. גונן:

יש עוד מקורח, חוץ מהיומן הזה יש עוד מקורות שמסבירים

מה שאני אומר שמפרטים יותר או אחרת.

אולי תמצא את המקום ותענה לנו אחת"צ.

היו"ר אגרנט:

לא, אני בפירוש מרגיש שאני נשאל הרבה על מהימנות ודיוק,

ש. גונן:

ואני חושב שזה חשוב.

בהחלט, זו אנקודה אמכריעה.

י. ידין:

בחומר שהגשתי לכם בפעם קודמת בעמ' 118 הקלטות,

ש. גונן:

השעה 12.12, אני מדבר עם אריק הפעם, מה התכנית

ומה הפקודות שאריק קבל. זה לא היה ב-10 תנוע. ב-10 תעמוד ותמתין.

אני אומר לו (זו שיחה בטלפון) תקשיב אריק, הייתי

רוצה שדבר ראשון, ממזרח למסרק יש רכוז סנקים גדול. אריק אומר לי משהו ששייך לדבר

אחר, ונחזור לזה אחר כך כאשר נדבר על ברן. אולי אני אקריא הכל ואתזור לזה אחר כך.

"שרון: רק רגע. רציתי להגיע לך משהו. אני חזרתי עכשיו משם (משם - מהגיזרה שברן נמצא)

מול חזיון הסנקים של 162 לא מתקדמים. הם עומדים שם תחת אש ארטילרית כבר שעה וחצי

יש לו הרבה מאד סנקים, נשארו מאחורי שלא התקדמו עם הכוחות.

יש לו הרבה מאד סנקים נפגעים.

י. ידין:

אני חושב שלא, אלא הוא אמר ל...

ש. גונן:

טוב בסדר, זה לא חשוב.

י. ידין:

כן חשוב. הוא אמר לי - שחרכה מאד סנקים של ברן לא

ש. גונן:

מועסקים עם הכוחות. הוא דרך זה מנסה להסביר למה הוא לא

העביר לו את הגדוד. על הגדוד עוד לא דברתי, גם אליו נגיע.

5.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן: יש לי בשבילך משימה יותר חשובה. יש ממזרח למסרק רכוז (המלה רכוז חסרה) רק לפני רגע נשרפו לו שלושה סנקים. מימין יש רכוז סנקים גדול. מסרק (זה המזח) הייתי רוצה שתגיע הכי מוקדם שאתה יכול, כולך לאזור וחעשה שני דברים: תפוס של הגשר של ניסן או גשר אחר, ותשמיד את אשריון שם בו זמנית. גם להשמיד וגם לחפוס את הגשר.

י. ידין: מה אתה רוצה להגיד בזה?

ש. גונן: אני רוצה להגיד, שהמשימה שנחתי לאריק הייתה להשמיד את השריון

י. ידין: לא בגיזרה על יד ניסן?

אתה מדבר על ניסן - תפוס גשר ותשמיד שם את הכוחות. על איזה

גיזרה אתה מדבר? אבל המוקד הוא בניסן?

ש. גונן: המוקד לא בניסן. המוקד הוא להשמיד את הסנקים. אני מנסה להבין

מה שהבנתי מה שאמרתי לך.

י. ידין: אני מנסה להבין מה שכחוב פה.

תקרא אזור-הפעם.

נבנצל: באיזה שעה זה?

ש. גונן: ב-12,12.

י. ידין: זה לא מה שאני שאלתי אותך. אבל היות והוא רוצה לקפוץ ל-12.12

אני נוחן לו לרגע, אני רוצה לחזור לשעה הקודמת ל-10.45.

ש. גונן: מימין יש רכוז סנקים גדול. מסרק (זה המזח) הייתי רוצה שתגיע

הכי מוקדם שאתה יכול...

י. ידין: למזח, נכון?

ש. גונן: כולך לאזור...

י. ידין: לא ר של מה?

ש. גונן: לאזור של הגיזרה הדרומית.

י. ידין: תמלה לי, אתה מדבר אתו על המזח.

5.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

7749

ש. גונן:

האזור זה פה בשבילי, המזח ...

ותעשה שני דברים: תפוס את הגשר של ניסן...

י. ידין:

מה זה הגשר של ניסן?

ש. גונן:

ניסן זה הכפר מצפון למזח.

י. ידין:

יש שם גשר מעל התעלה נכון?

ש. גונן:

אני ידעתי שיש גשר, ואריק אומר לי שאין שם בהמשך. אז אני

אומר לו - אז חיקה גשר אחר, אז הוא אומר - כן שם יש

ותשמיד את השריון שם בו שמנית, גם להשמיד וגם לחפוס את הגשר. ז"א, אני אומר לו -

להשמיד את השריון בגיזרה ותפוס את הגשר. יותר מאוחר אני אומר לו - גם באמצעות ליצור

פה קו.

י. ידין:

בסדר, מה זה שייך לשאלה שאני שאלתי אותך קודם - כאשר אתה

מבקש אישור להוריד את אריק לג'ידי ואתה אומר - שזאת

עשית מפני שידעת מה המצב אצל ברן, מה זה שייך? עוד לא הגענו לתנועה דרומה לצד הסואץ,

אנחנו מדברים עדיין על התנועה לג'ידי שעל זה אתה מבקש אישור ראשון מהרמטכ"ל - רק להזיז

עד הג'ידי.

ש. גונן:

אני מבקש מהמטה הכללי אישור, שאריק במקום להמתין כאן,

היות ואצל ברן הכל פחות או יותר בסדר, שימתין בג'ידי.

עכשיו מה שחארחי מה הוא צריך לעשות בג'ידי.

אני מבקש להגיש מסמך. אפשר לעשות זאת לפני הצהריים?

תעשה זאת אחה"צ.

היו"ר אגרנט:

אחא עוד תחזור לשיחה עם ברן ב-11.15.

י. ידין:

בודאי, ואני חייב עוד עם המדליון, עם הגרור הזה שלא היה.

ש. גונן:

7750

פ ר ו ט ו ק ו ל

מישיבה מס' קל"ח של ועדה החקירה
סלחמת יום הכיפורים

אחה"צ - 5.8.74

רשמה ח.כ

העד - אלוף ש.גונן.

4

היו"ר אגרנט:

בבקשה.

רציתי לשאול אותך שאלה לפני שאתה ממשיך.
כאשר אמרת לשרון לזוז לג' ידי, לצומת פוררת, הוא היה צריך לחכות שם
עד שיקבל אחת משתי פקודות אלטרנטיביות. מה היו הפקודות האלטרנטיביות
האלה.

גונן:

אחת: לתקוף מצפון לדרום (מצביע כוון על המפה)

היו"ר אגרנט:

היכן הג' ידי? היכן הצומת?

ש.גונן:

זו הצומת, והאוגדה מסתדרת כאן (מצביע על המפה)

היו"ר אגרנט:

שם היה צריך להמתין?

ש.גונן:

כן.

היו"ר אגרנט:

מה היו שתי הפקודות?

ש.גונן:

אחת: לתקוף מצפון לדרום, והשניה: לצלוח ולחקוף
צפונה. לעשות שני דברים בעת ובעונה אחת - לצלוח

ולחקוף.

.2.

ת.כ.

הער - אלוף ש.גונן

היו"ר אגרנט:

זו הפקודה השניה, מה הראשונה?

ש.גונן:

הראשונה היא ללכת מצפון לדרום ואחר-כך לחקוף.

היו"ר אגרנט:

והשניה - לעשות קשר?

ש.גונן:הפוך, עם שנוי שבו זמנית לצלוח ואחרי כן להשמיד
רכוז סנקים בגדה המזרחית.לנדוי:היות ואנו שואלים שוב על הנושא הזה, מה יכול
לצפון
היה להיות הטעם ללכת ~~לדרום~~ לדרום בגדה שלנו,

כאשר זוהי חנועה שחשבך אותו במרחקים יותר גדולים?

גונן:

השאלה היא איפה האויב נמחא . אני התרשמתי

אז מהידיעות, שאצל אלברט, וזה בעצם מה שחפשתי

לדעת: בתוך ההקלטות יש כמה פעמים שאני שואל את איש חיל-האוויר אל"מ

שטופר, ואומר לו שזהו הדבר היחיד שאני רוצה עליו ידיעת... .

לנדוי:

אני מבין. היה לך רושם שמול אלברט בדרום יש

כח של אויב.

גונן:

יותר מזה. אלברט מדווח לי שהוא מחקדם. באיזה

שהוא שלב אני עוצר אותו ואומר שלו שיש זרימה

של כח, או רכוז כח יותר גדול בדרום מאשר בצפון.

לנדוי:

עדיין הוא יגיע באותה מהירות בתנועה מצפון כמו

בתנועה מדרום, לא באותם כוחות.

7752.3.

ח.כ.

ועדת החקירה-8.74.8
ישיבה קל"ח - אחת"צ

הערך אלוף ש.גונן

גונן: בהבדל אחר, שאם הוא בא מדרום, הוא מתחיל פה את הקרב (מצביע על המפה) ואם הוא בא מצפון, הוא מסיים פה את הקרב. יותר טוב להתחיל עם הגוש הגדול של הכוחות, מאשר לסיים (אם כי יש על-כך נגודי השקפות). יותר טוב להתחיל עם הגוש השלם, ולגמור אחר-כך, אם בכלל יצטרכו.

לא הצלחתי כאשר הכנתי את החומר, להעזר ביומן של 43.

143, כי לא מצאתי אותו.

אני רוצה להגיע לשאלות, אך אני בוחר את הסדר הכרונולוגי, כי זה נוח לנו את ההורעות של ברן ב-11.15 וב-10.40 ולא בצורה חלושה. מתחיל בהקלטות בעיקר, ואם לא אהיה מוכן, אצטרך להעזר במקורות אחרים.

בעמוד 804 או 805, השעה בערך 9.30, ואני מדבר עם ברן, ויש לי ספק אם זה ברן או דוביק (דוביק הוא הסגן של ברן - דב חמרי). כתוב כאן - גונן: "... בכל אופן זה עם אוגדה 162. חקנתי זאת כאשר שמעתי עוד פעם את הסרט, ואיני יודע אם כתוב שם דוביק. זה היה בערך ב-9.30

ירין: מה שרצית ממנו ב"כריש"?

גונן: כן, מכאן זה מתחיל ואחר-כך מה שאני אומר אני אומר: כאן 103, אני מתכוון עכשיו להוריד את אריק לגזרה הדרומית. כלומר בערך ב-9.30 אני מודיע לברן שאני רוצה להוציא את אריק. אני עושה זאת כדי לקבל "פיד-בק".

ועדת החקירה-5.8.74
פשיבה קל"ח - אחת"צ

.4.

ת.כ. 7753

הער - אלוף ש.גונן

תסלח לי , מדוע אחת חושב שזה האוגדה של ברן?

ידין:

אם אפתח לרגע את הסרט, אפשר לזהות בציון שאני מדבר עם רוביק.

גונן:

צמילים האלה אחת מבקש ממנו אנפורמציה, איזה סנקים יש בחמדיה ובחמוטל. אלא זה אינו שייך

ידין:

לאוגדה של ברן.

סליחה, כאן צריך להפסיק את ההקלטה. כאן אני קורא לשטופר - יועץ חיל-האוויר. כאן צריך לעשות

גונן:

איקס ולכתוב שטופר. אני אומר לו: ממך אני רוצה דבר אחד, איפה יש סנקים בגזרה מכאן עד איזה מקום - חמוטל. אזלי בסרט זה כתוב יותר טוב: מחמדיה עד חמוטל, לך למשרד שלך...

פנלים צהובים...

ידין:

זה סימן שלנו. זה נאמר לשטופר.

גונן:

כאן זה מופיע באותה שורה.

ידין:

זו שעות.

גונן:

אבל מאד קל לזהות זאת כאשר שומעים את האנשים

מדברים בסרט. אם יש לכם זמן, אני יכול להשמיע לכם.

בסדר.

ידין:

האם זהו איש הקשור של חיל-האוויר?

י"ר אגרנט

7754

וערת החקירה-5.8.74
ישיבה קל"ח - אחה"צ

5.

ח.כ.

העד - אלוף ש. גונן

מל"מ אל"מ שפר / אני קורא לו שטופר באידיש).

גונן:

שטופר מכאר-טוביה, זה לא הולך כרגל.

לסקוב:

כן. הוא היה לא רגיל, דרך אגב. (אחיו נהרג
בהחשה).

גונן:

אני רוצה עכשיו לעבור אל ברן. יש כאן שיחה

כתוך הרשת של ברן, כאשר נתקף מדווח שהוא מצליח: 40, כאן 103 בכריש,
הודעה עבור.

יש דווח שנחקה רומס ודורס.

לנדרי:

זהו הדווח.

גונן:

זה הלא נצחון מוחץ?

לנדרי:

כן.

גונן:

הוא אומר: נדמה לי שלאט-לאט אנו מצליחים לטאטא

אח הכל. הוא אומר: נלחם נגד סיליס ונגד כל מיני חי"רים, דורס אותם
ורומס אותם. 3 בגזרה המרכזית נלחם נגד סנקיס, 1 התחיל במגע עם סנקיס...

כאן 1 זה נחקה, לפי הזהוי שלי של הקולות.

אני חושב ש-1 זה 1 שלי. כי קודם מדובר על 2 שלי.

היו"ר אגרנט:

כאן 1, לפי דעתי זה נחקה.

גונן:

ועדת החקירה - 5.8.74
ישיבה קל"ח - אה"צ

6.

ה.כ.
7755

הער - אלוף ש.גונן

היו"ר אגרנט:

מי זה 2 שלי? מה הגרוד השני שלו. 1 זה גם כן איזה גרוד.

גרנן:

עד כמה שאני מכין מהקולות, נתקח אומר: כאן 1. אני 1. 2 שלי נלחם נגד טילים, נגד כל מיני חי"רים,

דורס אותם ורומס אותם.

היו"ר אגרנט:

מי זה 2?

גרנן:

גרוד אחד שהוא מס' 2.

3% בגזרה המרכזית נלחם נגד טנקים. 1 החחיל במגע...

ידין:

אני אשמיע לך תאוריה אחרת: אני מכין שבשעה זו נתקבצו לא נלחם עם שלושה גדודים, אין לו גזרה

מרכזית ואין לו דכרים כאלה. האם 1 יכול להיות ברן?

גרנן:

יכול להיות ברן.

ידין:

תאר לך לרגע שזהו ברן. כאן 1 - ברן: 2 שלי... מי זה 2?

גרנן:

קרן.

ידין:

קרן או גבי עמיר. נניח שזה גבי: 2 שלי נלחם נגד טילים ונגד כל מיני חי"רים, דורס אותם והורס אותם. 3 בגזרה המרכזית (היינו זה גבי) נלחם נגד טנקים. 1 (קרן)

החחיל במגע עם טנקים.

לסקוב:

1 זה נתקח.

ידין:

או נתקח. בקצור: האם כל השיחה הזו אינה יותר

ועדת החקירה - 5.8.74

ישיבה קל"ח - אחה"צ

ידין

הער - אלוף שגבונן

7.
ח.כ.

7756

יותר הגיונית?

לסקוב:

פרט לנקודה אחת: איפה 500 פפגש עם חי"רים

וטילים?

ידין:

לא, זו סעות. זה לא צריך להיות קרן, אלא

3

זה צריך להיות נתקה או גבי. האם זה יכול

להיות או לא? כיצד נתקה יכול להסביר לך על שלושה גדודים, כאשר אין

לו שלושה גדודים?

גונן:

מה שאתה מציע, לי הוא נורא נוח.

ידין:

לא מה שנות, אלא מה האמת.

גונן:

המפקד, אני מהקסטה הכנתי שנתקה מדבר. אני

ממליץ שאם אין זמן היום, הערב אכרוק זאת.

היו"ר אגרנט:

בהמשך הדברים הוא אומר: אני רוצה לדעת מה

המצב בגזרה הצפונית, נדמה לי שלאט-לאט אנו

מצליחים לסטאט את הכל. האם זה נתקה היה אומר?

לנדוי:

אולי נתקה עוד מול מילנו, ונלחם שם בהצלחה, ~~אם~~

וזה בכלל לא חלק מן החנועה הזו?

גונן:

על-כך דלגתי עכשיו בכוונה, למרות שזה מאד לטובתי

כיוון שאני מכין שזה נתקה, ואם זה נתקה, זה ~~אולי~~

מילנו או סביבה מילנו.

10. 8.
7757 ת.כ.

ועדת החקירה - 5.8.74
ישיבה קל"ג - אחה"צ

הער - אלוף ש. גונן

היו"ר אגרנטי

אחר-כך נאמר: כאן 1. הייה זהיר...

גונן:

הייה זהיר פתח... מבלי להתקדם מה... מדי.

זהו יכול להיות ברן, כאשר הוא אומר: כאן 1.

ברן טועה הרבה מאד בזהויים, כל הזמן. בקשר איחי ברן הוא 1. 3. הוא

אלברט, 2 אריק, 3 - ברן.

ירין:

ובקשר שלו, מהו?

גונן:

40. אצל ברן החלפת המספר קורה הרבה מאד.

אח הנקודה הזו אברוק הלילה, ואם נפגש מחר-

מחרתיים, אביא חשובה ינחר מדלייקה. לנקודה הזו עסקתי, כי היה חשוב

לי לדעת אם זה נתקה או ברן.

גדוד

לסקוב:

סה מזדהה עם 142 כאשר דווח שהוא נפגש

עם סנקים באיזה שהוא מקום בו ירד, ונדפקו לו

שלושה.

גונן:

אני ממשיך כינחיים: 40 כאן 103 בכריש (זאח

אומרת, אני מדבר אליו ברשת שלו) הודעה עבור,

רוח עבור. חזיון... כאן יש נקודות ומה שחסר הוא: כאן 103 - חזיון עבור.

אני שואל אותו מה עם חזיון. ברן אונה לי: בקשר לחזיון (אני לא בטוח

שכך זה מופיע אצלכם, אך כך זה מופיע אצלי. פענחתי מחדש את הסרט).

זה בשעה 9.36 פלוס משהו.

המשך רשמה י.ע

אחרי חכ. 7758
י.ע.

ועדת החקירה, יום הכפורים
5.8.74, ישיבת אחה"צ קל"ח
העד: האלוף שמואל גונן

היו"ר אגרנט:
גונן:

מה זה 103 כריש ?
103 זה אלוף הפקוד, כריש - זה שם הרשת של
ברן. אם אני מדבר איתו ברשת שלי, אני אומר
כאן 103, אם אני מדבר ברשת שלו, אז פעם הראשונה כשאני נכנס אני צריך להגיד
כריש, כי קורה הרבה פעמים שהוא עונה לי ברשת אחרת, ואז אנחנו לא שומעים אחד
את השני. אז ברן אומר לי, תראה, בקשר לחזיון המצב, הטלים לא כל כך נדבקות
לי, קרב אש עם סנקים. זה קצת דוחה את זה. בינתיים אני רואה שאני לא מקבל את
המטוסים, ואני לא רוצה להכנס בלי מטוסים. גונן, מטוסים יורדים שם.
ברן - משהו שאני לא מפענח.

ידין:

אצלי כתוב משהו אחר. גונן - מטוסים ?
לאן מטוסים ?

גונן:

חסר לכם קטע. באינג' - בערכון שמסרתי
ב-30 לחודש, מופיע התיקון.

היו"ר אגרנט:

כאן כתוב, מטוסים יורדים שם.

גונן:

כן. ברן, משהו שאני לא מפענח.
גונן: שלילי, הם יורדים שם.

ברן: - כאן 40, האם אני יכול לוודא (לא נראה לי) שאני כרגע לא יכול להכנס.
אני עסוק שם בקרבות עם סנקים.

היו"ר אגרנט:

אצלי יש אני עסוק, נקודה.
שם, בקרבות עם סנקים.

גונן:

נכון, יש "נקודה" שצריך לדעת למחוק אותה.

גונן:

כשאתפנה, אני הייתי רוצה לקבל את האוויר

כשהאחד שלי, אני הייתי רוצה שהוא יכנס.

אצלך האחד - אין. אז אני תקנתי, אחד שלי, לפי ההקלטה.

אני חושב שבסוף לא נימלט מהצורך להושיב כמה אנשים לשמוע מחדש.

זה לא משנה הרבה. עכשיו, כאן 103, לאן, את המטוסים לאן.

יש להם בעיות של טיסה מיוחדת. זה לא יחכן, יש להם בעיות של טיסה מיוחדת.

הוא ביקש ממני כאן, אני מסביר ולא מצטט - שאת המטוסים יכוונו מהקרע

וחיל האוויר יתנגד, בצדק, שאם יש טילים, אין הכוונה מהקרע, יש טיסה מיוחדת

והם באים פנמוך. צריך להכתיב להם מטרות והם בטכניקה שלהם מפציצים אותם.

ברן, האם הם יכולים לספל ברכסים, בכרמלה? כי שם מציקים לנו.

כרמלה, זה הצד השני של המים. אז הוא שואל אותי אם יכולים לספל בכרמלה

כי שם מציקים לנו. כאן 103, זה אני, אני הולך לבדוק.

עכשיו יש שיחה של ברן עם קרן. קרן מדווח לו, שהוא ^{מספר} בספונטני

עם שתיים שלו בספונטאני, עם שלוש מתקרב, כתוב פה, לציילון, אני לא הצלחתי

לפענח שזה ציילון, על מנת להכנס לטליסמן, אבל זה הגיוני. ברן, אחה צריך

להגיע לחלוץ, לחמוטל ולציונה האם ברור, עבור. כאן 2, ברור מאד.

ברן: בעוד כמה זמן אתה שם עבור. 2: - אם לא תהיה התנגדות מיוחדת

בעוד שעה ורבע, עבור. (2 זה קרן). ברן: - (בהתחלה קצת קטוע) אחר כך,

אני לא חושב שתהיה התנגדות. אגף יכול לנוע על הצירים מה שיותר מהר

ולהתרכז שם. כאן יש שורה שחסרה ושאני הוספתי אותה, כאן 2 רוח. עבור.

כאן 40. לא שמעתי כמה זמן תהיה שם. כאן 2, בעוד שעה, שעה ורבע, עבור.

זאת אומרת, חזרה אימות לשורה הקודמת, אין לזה משמעות.

כאן יש לי שיחה עם אלברט אלברט, אני שואל אותו מה המצב בגזרה שלו.

ואני שואל את אלברט - זה מתקשר עם ההודעה של אריק - ואני שואל אותו

מה המצב, והוא אומר שהוא בטוח שיהיה בסדר, אני מבקש ממנו ליצור מגע

עם כוחות הטנקים שבגזרה. בלי להסער. כלומר, אני לא מטיל על אלברט

משימה של הסתערות. אלא ליצור מגע אש וחילופי יריות שיהיה עליהן לחץ.

7760

ועדת החקירה, יום הכפורים

5.8.74, ישיבת אחה"צ קל"ח

העד: האלוף שמואל גונן

גונן:

יש לנו תיאום של קו ההפצצה.

ועכשיו בעמוד הבא אני חוזר אל ברן.

השעה בערך 10.0955.

ידין:

אבל אני לפני זה רוצה להגיד לך,

ב-9.32, בערך באותה סביבה, ביומן של

הרל"ש שלך, אחרי השיחה הזאת עם ברן על האויר, עם שטופר וברן, ב-9.32

אתה מודיע לאריק, סליחה, כתוב פה: לאריק ידוע - כלומר, אריק מדווח כנראה -

שהמצב בחזיון קשה. ברן מטפל בזה. הוראה לשטופר לזרוק פנלים צהובים

גונן:

כן, לא רק שם יש עוד מקור.

אריק אומר לי בשעה הזו, שהמצב הוא -

לאריק היה קשר עם חזיון, טלפונית או אחרת, כי הוא היה בגזרה שלו -

ואני אומר לו, אני יודע, אל חדאג, זו משימה של ברן. אני יכול למצוא

את המקור ולהגיד בדיוק איפה זה.

44

ידין:

אני מקבל את זה.

גונן:

אני זוכר את הנוסח, קראתי את זה רק

השבוע, אני אומר לו, אני יודע, אתה

לא צריך לדאוג, זו משימה של ברן, ברן מטפל בזה. אני חוזר להקלטה הזו,

40, כאן 103 ברשת כריש, איך אתה שומע, או איך אני נשמע עכור, כאן 103

אני מדבר עכשיו אל ברן. אה, כן, סליחה, רב-אלוף ידין, אני חוזר

לשיחה הקודמת, זה ישנו בהקלטה, אבל פה זה מופיע בסביבות 9.30

ועדת החקירה, יום תפודים

5.8.74, ישיבת אחה"צ קל"ח

העד: האלוף שמואל גונן

- 1 -

יע.

7761

גונן:

שומעים רק אותי אומר, 2, כאן 103 ברשת

יור, רשת יור זה ה-ס.ס.ב., הודעה עבור.

היה מיסוך גדול מאד על הרשתות, מיסוך מצרי, אני אומר לו, אני יודע.

היו"ר אגרנט:

מה זה "רות" ?

גונן:

בית זה הבנתי מה שאמרת. רוג'ר.

זה לא כן או לא, לא חשובה חיובי או שלילי

זה רק הבנתי אותך. אני אומר לו אני יודע. שיוציאו אותם, לא צריך לדאוג,

האם שמעה אותי, כי השכנים מפריעים לנו לדבר. זה אצלי לפני 9.30.

בסביבות 9.30. אני חוזר עכשיו להמשיך, ואני עכשיו בסביבות השעה, לפני 10.

בערך 9.50 או 9.55, כאן 103, אני מדבר אל ברן, הייתי מבקש, אם אתה יכול

לרדת הרכה יותר דרומה, וליצור מגע עם מיסורי ואמיר.

היו"ר אגרנט:

למי אתה אומר את זה ?

גונן:

לברן, אני מתחיל ללחוץ על ברן.

אני ממשיך, כאן 103, זה חשוב יותר.

הוא אמר משהו ולא נקלט, אני אומר לו, זה חשוב יותר. דבר שני בחזיון

בכל זאת,

ידין:

מה זה אומר שניצ

גונן:

אומר שנית, אני חוזר.

דבר שני, בחזיון בכל זאת הוא לא שמע,

בעצם אני הרי מעייף אותכם, אני יכול להקריא ישר, אני יכול להיות צמוד לטקסט.

103 אומר שנית. כלומר, אני הבנתי שלא שמע אותי, אני אומר לו עוד פעם.

חשוב לי, כשתיצור מגע עם חזיון, תוציא את האנשים, ותשאיר כוח קטן מהצד

השני, עבור.

7762

גונן:

כאן 103, עבור.

40, רות. כאן יש שבוע בטקסט. עוד פעם אני.

דבר שני, כנראה שאני אומר לו עוד פעם. כשתיצור מגע עם חזיון, ואני מקווה שלא יהיו בעיות,

ידין:

פה כחוב, אני מקווה שזה יהיה מהר,

גונן:

אני מוכרח לבדוק בטקסט, כי את זה לא שמעתי.

את זה אני עוד הערב, או עכשיו אפשר למצוא.

אני מקווה שלא יהיו בעיות (אני ממשיך) חוציא את האנשים כמוכן. זה חשוב לי מאד שתתפוס מאחז בצד השני, עבור. זאת אומרת, אני בעצם לא צריך כאן פרשנות, אני חושב. לרדת מהר למיסורי, זה העיקר. דבר שני, בחזיון אני רוצה שיוציא את האנשים חשוב לי שיחפוס מעבר עם כוח קטן בצד השני.

ידין:

מדוע זה חשוב, הרי זה לא במשימה?

גונן:

בקשר לשאלתך קודם, על הארמיה. המים זה

בר אחרי הארמיה. אם הוא מגיע לאזור של חזיון.

הוא למעשה השמיד את הכוח שהיה שם. לפי דעתי, זאת אומרת, אני לא הייתי בא ומכתיב לברן, מעבר. אבל אם הוא אומר שהוא יכול, לי זה נראה חשוב. כי אם אתה חופס גשר בצד השני, אחת כן מוציא את המצרים משווי משקל. כל מה שהיה צריך, שיגיד לי שהוא לא יכול. אני עוד אגיע לסכום של היום.

המתן, גמור את, 41, 41 זה הסגן שלו. צריך גם כן לקרוא את הכל. זה דוביק,

גם דוביק מחליף לפעמים, הוא קורא לעצמו 41, לפעמים 50. אני מזהה אותם לפי

הקול.

20 - 16 -
י.ע.

ועדת החקירה, יום הכפורים
5.8.74, ישיבת אחה"צ קל"ח
הער: האלוף שמואל גונן

7763

מה זה קודקוד ?

היו"ר אגרנט:

קודקוד זה מפקד.

גונן:

אבל אני, המתן אגמור את ההודעה.

דבר שני, לרדת מהר, ליצור מגע אם מיסורי ואמיר, שם יש כוחות גדולים באזור של חמדיה וכסוף יש יחידה של 2. ואחר כך אני מבקש לעשות את המשימה של העיקרית באזור מצמד, האם אתה מבין, עבור. עכשיו אני עובר לפרשנות, מפסיק לקרוא מהטקסט. מה שאני אומר כאן לברן זה שאני רוצה שיחחיל לזוז לכוון מיסורי ומצמד. אני רוצה שיוציא את האנשים מחזיון ושיתפוס מאחז מצד שני. אם הוא יכול, זאת אומרת אני מקווה שלא יהיו בעיות, זאת אומרת, הנקודה הזאת אם לא היו בעיות צריך לבדוק. אני מסבב מסביר לו, שבמיסורי ואמיר יש כוחות גדולים. כלומר, הבעיה המרכזית שלו היא שם.

אני רואה שוב את 40, יש לי שיחה עם אלברט, על המצב אצלו. אופטימי מאוד. בינתיים עוד אין ידיעות על התקפה מצרית, שאריכה לצאת, ותיכף אני אגיע לזה, וכאן אני שומע את 40 מדבר עם קרן. וכאן 2, 2 שלי נמצא באזור ספונטאני של הציר הזה, לפניו יש יחידה. אני לא יודע איפה היא, כרן אומר לו, השתדל להגיע לפורקן, למכשיר, לחמדיה, לאמיר ומיסורי. אתה הולך לכוון של מצמד. זה הוא אומר לקרן.

אני על זה בינתיים לא חולק. לפי דעתי זה בסדר.

אם הוא רוצה לעשות דבר כזה לפי דעתי זה בסדר. וזה מה שאני שומע מהפקודה של קרן.

אני חוזר אליו, אל ברן ב-1021 ואני אומר לו, צריך להאחז בצד השני של חזיון (אני עובר עכשיו להתחלת 809).

המשכיה ר.ג.א.

7764

לפני כן רשמה י.ע.

-21-

ועדה החקירה - ישיבה קל"ח

ר.ב.

5.8.74 - אחה"צ

העדי' אלוף ש. גונן

ש. גונן:

בסך הכל אם אתה שם-לב ר"א ידין, אני מאיץ בו בשלושה

דברים: (1) לרדת למיסורי ולאמיר-מצמד; (2) להוציא

את האנשים מחזיון, (3) להאחז בגדה השניה. זו ההתפתחות של כל היום.

40 זה אתה?

היו"ר אגרנט:

40 זה ברן ו-103 זה אני.

ש. גונן:

מי אומר - תשתדל להגיע לפורקן. זה ברן אומר?

היו"ר אגרנט:

הוא אומר לקרן. עכשיו ברן מסביר לי את הבעיה שלו.

ש. גונן:

זה בערך 10.15. אני אומר בערך כי בהקלטות קשה לי לרייק.

והוא אומר לי ברן - לגמור כמה שיותר מהר ע"י הדבר הזה. חבל, שלא נוחנים לי את

המדליון שנמצא ע"י 1 שלי. כי 1 שלי, הוא די קטן. הוא אומר 1, הוא מחכוון לגבי.

וזה גם טבעי, גמי היה אצלו בכה"ס, והוא מחליף מספרים. אני שואל אותו: מי זה מדליון?

הוא אומר לי: המדליון זה מישהו שהיה שייך לשכן שלי. אני שואל אותו מי זה מדליון, כי

אצלי בהוראות קשר לא כתוב מי זה מדליון. אני אומר לו: קח אותו, אגמור את זה עם 2.

עד כאן עבור. אני מזכיר לו - שבחמדיה וכישוף יש כוחות של 2. אני עכשיו יודע,

שהיחה לו קודם שיחה עם אורי בן-ארי, שהיה העוזר שלי או הסגן שלי. ואורי בן-ארי לא

נתן לו את הגדוד הזה, דקות לפני זה. זאת מצאתי כיומן של ברן.

מי זה 2?

היו"ר אגרנט:

2 שלי זה אריק.

ש. גונן:

תגמור את זה עם 2, הכוונה לאריק שרון?

היו"ר אגרנט:

כן. אז אני אומר לו - בסדר תקבל אותו, אני תיכף אגמור את

ש. גונן:

זה עם אריק. עכשיו ברן שואל אותי: האם אני יכול להשתמש

בם בציר עכביש? (בירידה שבין חמדיה ואמיר) וכאן אני מכין שהוא רוצה ללכת ככה.

הציר עכביש, זה הציר שעליו עשינו את הצליחה ב-15.

אני עונה לו - אני מעדיף שחבוא למיסורי מצפון, עבור. הוא שואל אותי: באיזה צירים?

אני אומר לו: לכסיקון פרוטון.

5.8.74 - אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן

לכסיקון זה הציר הזה ופרוטון הציר הזה (מראה על המפה). כאשר אומרים ציר, (אני רוצה פה מילה אחת להסביר) כאשר אומרים לכוח נחיב, הוא צריך לנוע על דרך. כאשר אומרים לו לנוע על ציר, הוא נפרס לרוחב של גיזרה כמה שהוא מוצא לנכון. כאשר אני אומר לו - ציר לכסיקון ופרוטון, למעשה זה לנוע בין לכסיקון ופרוטון. זה באמת חד-משמעי התאור הזה. אז הוא אומר לי: אבל צידנית היחה ציר תנועה. ואני לא לא יודע אם זה ציונית או צידנית, כנראה שזו שגיאה בהקלטה, כי זה לא מסתדר לי. כי התשובה ללכסיקון פקוטון, הוא עושה אתי ויכוח כאן, באוירה טובה אבל ויכוח כאן, לכן זה לא יכול להיות שזה צידנית.

אנלאאשטאא

פה כתוב - שהוא מודיע לך, שאי אפשר לנוע שם. בציר הזה

י. ידין:

לעח עתה אי אפשר לנוע.

אצלי כתוב אחרת. נגמור את השיח נראה מה המשמעות של זה.

ש. גונן:

אני אומר - בסך הכל זה יותר מהר. הם ערוכים ממזרח

ואתה בא אליהם כהפתעה. ברן: חיובי, אני מקבל את זה. סימן שמה שכתוב שם אצלך

(ר"א ידין), לא כל כך נכון).

אני עוד/פעם מדבר, ואני לא מדבר על חזיון.

אני מתכוון להטיל עלך בקרוב, תפיסת הרבה מאחזים במצב קטנים במערב, אני מבקש

שיודיעו לפרפר שלך (פרפר זה קצין מודיעין) את הנקודות ותתארגן לזה, סוף.

ברן: אני רואה. מה שאני צריך זה אויר. אני אומר לו - אנחנו נגייס, נדאג לך.

עכשיו דחוף מאד לחזיון מצד שני...

עוד-פעם מצד שני.

י. ידין:

עוד-פעם מצד שני. אני מוכרח להסביר את הנקודה הזאת.

ש. גונן:

התמונה שנוצרת אצלי - שהוא חיכף הולך לעשות התקפה אוגדתית.

שהוא הולך לתקוף את סורי ואמיר. אני לא מבין שיש צורך בחזיון. ואני לא מבין,

למה לא מוציאים את האנשים, ולמה הוא לא נאחז אם הוא לא יכול.

5.8.74 - אחה"צ

הער: אלוף ש. גונן

למה אמיר מבקש את המדליון?

י. ידין:

גבי?

ש. גונן:

כן.

י. ידין:

אורי בן-ארי חשב שלא צריך לתת לו. אמיר לפני זה מתאר את

ש. גונן:

הקרב - שהוא תחת הפגזה, והוא לא יכול להתקדם.

בחיזור של בערך 9.05, אני לא זוכר את השעה, הוא מתאר שהבאש בדנביל, חרוב שלו בערוב, יש עליו הפגזה, הוא לא מתקדם. זה דיווח שלא עושה רושם. במלחמה יש הפגזה. מה זה הוא לא מתקדם, אז אורי לא התרשם שצריך לתת לו את המדליון. לי הייתה גישה אחרת, ברן ביקש, הוא בשטח, שיקח את המדליון אם הוא צריך. זה בערך כל האוירה שהיתה אז בקשר לפעולה הזו.

יש לנו עוד הקלטות לאמת את העניין.

לפי העדות של גבי אמיר - גדוד אחד שלו היה דפוק לבמרי.

י. ידין:

ופתאום הוא רואה את המדליון בהפתעה מאחוריו. כרגע ראשון

הוא לא ידע מי זה. כרגע הראשון קבל שוק, חשב שזה כוח מצרי ואז רק אומרים לו, שזה גדוד של ארז. ואז הוא פונה אל ברן ואומר לו: שמע, אני מבקש את הגדוד הזה. ואז ברן פונה אלך. זה לא איזה מק אידיליה כזאת.

אוחי ברן ביקש, נחתי לו. לפני כן הוא בקש מאורי ואורי

ש. גונן:

לא נתן לו. דקה לפני זה.

על כל פנים החמונה הכלליה היא לא מרגיעה באותו רגע.

לנדאו:

לברן יש קשיים.

לברן יש קשיים, אבל בפירוש מה שהוא מבקש זה עוד אורי,

ש. גונן:

הוא מבקש מדליון. כאשר ברן היה צריך סיוע מסיבי, הוא

ידע לבקש.

לקחה מאובדה אחרת, זה לא כל כך פשוט, אולי אורי לא יכול

לנדאו:

5.8.74 - אה"צ

העד: אלוף ש. גונן

לנדאו:

אולי יש לו קשיים?

ש. גונן:

אם לא יגידו לנו שיש להם קשיים, אנחנו לא נשאלו אותם.

או שהוא מחכה שיגיעו כוחות ואין לו זמן. ואני נותן לו

את הכוח. הכוח לא הגיע אליו, זה דבר אחר.

לנדאו:

לא ברור מה פה השאלה שמטרידה אותך. במצב זה היה צריך לפצל

את המאמץ ועכשיו בשעה זו, להפציר בו שהוא יצלח.

ש. גונן:

התמונה שהייתה אצלנו - שיש קשיים קצת, שהוא צריך

סיוע אוויר. כל מה שהיה חסר לנו שברן יגיד: קשה לי,

לא הולך לי, אני לא יכול.

לנדאו:

טוב, הלא ברן הוא פקוד שלך. עד שהוא אומר דבר כזה יש לו

גם כן כן הכבוד שלו בתור חייל.

ש. גונן:

אם אני אוכל לדבר על משמעת, אני אביד - שאחד מהלקחים

של המלחמה, שלאורך כל המלחמה מהתחלה עד הסוף, כל

הדיווחים בלי יוצא מהכלל היו כל הזמן אופטימיים וזה הטעה את הפיקוד כל הזמן.

מדרג חטיבה לאוגדה ומדרג אגדה לפיקוד אופטימיים, ועל השכון זה ננקט החלטות.

לנדאו:

אלוף גונן אל נססה מהנשוא. אם הם בדרך כלל אופטימיים,

אני חושב שמה שברן אומר פה זה היה צריך לעורר דאגה.

ש. גונן:

זאת לא ידעתי ב-8 לחודש, כבוד השופט לנדאו.

לנדאו:

אני מבין זה בדיעבד.

ש. גונן:

זה התאסף. אותו הדבר היה בסואץ. אותו הדבר היה בצליחה,

ועל כל דבר שילמנו ביוקר. על הדיווחים האופטימיים

מכל הרמות. בכלל הקדושה של הדיווח נדבר על זה כאשר נדבר על המשמעת.

י. ידין:

ביומן הרל"ש שלך כתוב, באותה השעה - הרמטכ"ל התקשר,

קבל דו"ח מצב, כולל הערכת המצב המחודשת. מה הייתה הערכת

המצב המחודשת?

5.8.74 - אה"צ

העד: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

אני כבר אז התכונתי להוריד את אריק דרומה בגלל לוח הזמנים.

זה לא הערכת מצב.

ח. לסקוב:

למה זה לא הערכת מצב?

ש. גונן:

הערכת מצב יש איזה חדינגס קובלים: מטרה, דרכים פתוחות.

ח. לסקוב:

עשינו הערכת מצב כי באותו יומן רל"ש ב-9.37...

ש. גונן:

זה שכתוב שם הערכת מצב, אני רוצה לדעת אם אין לפני הערכת מצב שנקלטה או נרשמה או נאמרה, קשה לי לקבל ששיקולי

ח. לסקוב:

הערכת זמן או מרחב, זו הערכת מצב בשביל להגיע להחלטה להוריד את 143.

אני הצגתי את השיקולים למה להוריד לג'ידי. ומה שהיה חסר לי....

ש. גונן:

אני רק אומר לך כדי שתבין למה אני שואל. כי זו לא הערכת מצב.

ח. לסקוב:

אני רוצה להבין. אתה אומר - דיווחים אופטימיים -

י. ידין:

אין פה בלבול בין מה שאהה אומר לו - שירוץ למיסורי

ואמיר וכאילו שעל ידי האמירה הזו הוא כבר לקח את מיסורי. אבל אתה באותו הזמן

אומר לו - ששם יש כוחות גדולים. כך אמרת לנו וששמה יהיה לו הקרב העיקרי, כי הוא

קרב עוד לא הגיע אלין. בשלב זה שאהה קורא - הערכת ימצב - אשאל העיקרי, אתה מעריך, שהוא

יגיע למיסורי ולאמיר, שם תהיה לו החתנגשות העיקרית. כי אתה אומר - ששם יש כוחות

גדולים. ובאותו הזמן אתה כבר מחליט להוריד אותו.

להוריד אותו להמתנה.

ש. גונן:

להוריד אותו לג'ידי, 40 ק"מ משם?

י. ידין:

כן.

ש. גונן:

אתה עוד תצטרך לשכנע אותנו בזה. אתה עוד לא יודע בכלל

י. ידין:

5.8.74 - אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן

י. ידין:

מה יהיה שם, הקרב העיקרי עוד לא היה.

נסיגן קרבי ב"ה יש לי. ואני חושב, אני לא אומר את

ש. גונן:

זה כשחצננו ולא הייתי רוצה שזה ישמע כך. אני חשבתי

אז, כמו שאני חושב עכשיו - שאוגדה מרוכזת יכלה באופן רציני מאד למוטט את המערך

באותו יום.

הבעיה לא יכלה. הבעיה מה קורה באותו רגע. לא מה יכלה

י. ידין:

מה היית רוצה שתעשה, אלא, מה קרה כאמת?

מה קרה באותו יום?

ש. גונן:

באותו רגע אתה אומר לו - שהקרב העיקרי שלו יהיה בחמוטל

י. ידין:

ואמיר. אתה אמרת לפני כמה דקות - ששם ישנם הרכוזים

הגדולים - מין האמירה שלך שירוך לשם, ושצריך להיות קרב עם הכוחות העיקריים.

בין זה ובין מה יקרה, מי יודע מה יכול להיות. איזה מין הערכת מצב היא זו, אני

רוצה להבין את זה?

עשינו הערכות מצב. אין לנו רישום שלהם. אני מצטער

ש. גונן:

אנן לנו רישום שלהם. הם גם לא הוקלטו ואף דיון לא

הוקלט. טוב שישנם ההקלטות האלה, כי בדרך כלל גם זה לא היה.

הענין הזה של הערכת המצב, השאלה המרכזית היא:למה

חשבתי שאפשר להוציא את אריק מהגיזרה' - התשובה שלי בדרך השלילה. אני כאן כאשר

אבמור לפתח עד 4, אני אביד לכם בפירוש, שלו אריק היה עד 4, לא היחה לי שום סיבה לא

להכניס אותו למיסורי ואמיר. התשובה שלי מוכנת?

המשיכה ת.כ.

7770

31.

לפני כן רשמה ר.ב.
רשמה ת.כ

ועדת החקירה - ישיבה קל"ח

אחה"צ - 5.8.74

הערד - אלוף ש.גונן

ידין: אני לא מגיע ל-4.00 אני מדבר על 10.00 ו-11.00.

אתה מחליט להוריד את אריק לפני שהאוגדה של ברן בצעה את המשימה שלה, כאשר אתה עצמך מבגיש שיש קצת גשיים אצל גבי עמיר, כאשר קרן עוד לא נכנס, כאשר אתה אומר לך שעל-יד המוטל ועמיר, שם הכוחות הגדולים ושם צריך להיות קרב גדול.

גונן: ועוד דבר אחד: אני יודע שהוא עוד לא מרוכז.

ידין: עוד יותר טוב .

גונן: אני מחכה שיחרכז. חכף נראה מה התוצאה, בשעה

שבה מרוכז הוא עוד לא זז. אני חייב תשובה, מה המצב אצל ברן, ומדוע אני מעיז להוציא את אריק מהגזרה. עוד אגיע לכך. יש כאן נוסח אחר של ההקלטה מברן, בקשר לפלוטון ולכסיקון. התשובה של ברן היא: אבל זה יאריך את ציר התנועה. התשובה שלי היא: בסך-הכל זה יותר מהר. החשובה שלו היא...

ידין: מדוע זה צריך להיות: אתה מחאר לו את הקו הקצר ביותר, ומדוע זה צריך להאריך את ציר התנועה? אתר אומר לו ללכת ללכסיקון ופלוטון, כאשר זה הקו הכי קצר. מדוע זה מאריך? איפה הוא נמצא?

גונן: הוא עונה לי, לפי ההקלטה אצלו: חיובי, אני

אתקן את זה, אצלי כחוב: אני מקבל את זה. אם הוא אומר שהוא יקבל את זה, אני מבין מכך שהוא נתן כבר לקרן פקודות אחרות .

היו"ר אגרנט: בתדפיס שלי כתוב אני מקבל את זה.

גונן: ובתדפיס של ברן כתוב: אני אתקן את זה, ואכזר

כמה שיותר מהר. כתב זאת קצין אשר האזין לרשת כריש. קראתי גם את האקלטות של ברן, ושם כתוב באמת שנתן לקרן פקודה אחרת קודם, ועל-כך אני לא ידעתי.

.32.
ת.כ

ועדת החקירה - 5.8.74
ישיבה קל"ח - 84 אחה"צ

הער - אלוף ש. גונן

אני מדבר עם הסגן של אריק, ב-10.20-10.23.
ה-50 זה גדעון או ג' קי. אני חושב שזה שגועון: 50 כאן 105, דרכך
ל-40 - עבור.

מיהו הסגן של אריק' §6 אגרנט:

גונן:
גדעון, ראש המטה של אריק, אני אומר לו :
כאן 103, דרכך ל-40 עבור, ואני נותן לו
פקודה להעביר ל-3 את הכוח שבזנגוויל, לצורך המשימה של חזיון, בשביל
ברן, ואחר-כך לקחת אותו בחזרה. זנגוויל זה האזור בו תומד גבי עמיר.

לפי מה קבעת שזה כח ששייך ל-143? לסקוב

גונן:
יש לי מטה, אני לא יכול לענות. כאשר אומרים
לי מדליון, אני שואל במטה, של מי זה. פוחחים

הוראות קשר ואומרים.

לסקוב:
אם יש לך מטה, אז אתה צריך לענות, מי זה הגדודים
של 217, איפה נעו, ואיפה נעה 500. אם יש לך
מטה, מה שנכון לגבי 500, נכון לגבי 217 ונכון גם לגבי כולם. אם לשם אין
לך מטה, צריך לענות על השאלה, כח של מי נמצא בזנגוויל וכח של מי נמצא
במדליון.

גונן:
סליחה, ברן אומר לי שזה שייך לשכך שלו.

לסקוב:
יכול להיות שזה שייך ל-500. ברן שמע מגבי,
הוא לא היה במקום. 500 שלה גדוד/באותו צד, אולי

~~§6~~ זה הגדוד של 500?

גונן:
אח החשבון הזה לא אני יכול לעשות.

§6

לסקוב:
ברן שמע את זאת מגבי, הוא לא נמצא במקום.

33. 7772

ת.כ.

הער - אלוף ש. גונן

אני בוודאי איני נמצא במקום, הוא קרוב יותר
למקום.

גונן:

אתה נותן פקודה מבלי לבדוק?

לסקוב:

אביד אולי איך נתתי את הפקודה. הסלתי על ראש
המטה שלי לבדוק ולתאם זאת. עוד שגע אסביר זאת.

גונן:

אתה אומר: את הכח שבזנגוויל להעביר תחת פקוד
3?

ידין:

כן.

גונן:

תחת פקוד 3 של הקולגה שלך.

ידין:

יש פה שכושים.

גונן:

ברן: רק לצורך חזיון, אחר-כך קח אותו.

ידין:

יש שבוש בהקלטה.

גונן:

לך יש כח מדליון קטן בזנגוויל, להעביר אותו...

ידין:

זה משובש.

גונן:

האם מדובר על מדליון או על כח אחר שיועבר

איש"ר אגרנט:

מדובר על מדליון.

גונן:

יש לי פה שיחה עם אלברט. אני אומר לששון.
כתוב: שיחה בחמ"ל. כתוב $\frac{1}{2}$ גונן (אחרי 10.30 - בהקלטות - אני מסתמך על
ההקלטות) (צריך להיות גונן אומר לששון). נתתי כאן לששון פקודה לדאוג
שהכח הזה אמנם יועבר, ומרבע זה לא עסקתי בו יותר.

איפה אתה נותן את הפקודה לששון?

הי"ר אגרנט:

7773

הערך אלוף ש. גונן

7773

ששון אומר את זאת למי?

גונן:

ששון מדבר עם גרעון אלשור (אלטשולר). מה שמוקלט כאן זה: 50 של עמיר, כאן 111 רות עבור, היחידה שלכם שנמצאת על זנגוויל עוזבה אותך, לצורך בצוע משימה באזור חזיון, עם גמר המשימה תחזור אליכם. האם יש לך יחידות בזנגוויל? אני אומר לששון: אני יודע שיש להם. ששון: 3 אומר שיש, הוא יקח אותה ויחזיר אותה אליכם בגמר חזיון.

היתה גם שיחה ביניהם בסלפון. אני עזבתי

את העניין הזה.

אני מוכרח להביא את זה. מה זה 50 של עמיר?

היו"ר אגרנט:

זה ראש המטה של אריק.

גונן:

מי זה עמיר?

היו"ר אגרנט:

זה שם רשת.

גונן:

50 זה אלטשולר.

יריין:

אז ששון הוא 111?

היו"ר אגרנט:

היחידה שלכם הנמצאת על זנגוויל עוזבה אותך לצורך בצוע משימה באזור חזיון. עם גמר בצוע המשימה, תחזור אליכם. האם יש לך יחידות בזנגוויל. גונן אומר בינתיים: אני יודע שיש להם. ששון: 3 אומר שיש. הוא יקח אותה ויחזיר אותה אליכם בגמר חזיון. 50 כאן 103, הוסיפה עבור, כאן 50 רות עבור.

אם נבפור עם מדליון, אז ב - 21.17 מודיע לי ברוך שאריק לא נתן לו את הכת.

גונן:

אמרת קודם שנוסף על כך אתה יודע שהיתה שיחת

לנדוי:

35. ת.כ. 7774

ועדת החקירה - 5.8.74
ישיבה קל"ח - אחה"צ
לנדוי

הער - אלרף ש. גונן

טלפון.

כן, בין ששון לגדעון.

גונן:

רציתי לשאול אותך בתור ממשלה, המילים שרשומות
פה מפי ששון לאלטשולר, האם זוהי פקודה/להעביר?

לנדוי:

כן, וודאי.

גונן:

היא עוברת?

לנדוי:

הוא אומר שהוא מודיע שהיא עוברת. הוא לא
אומר שהיא עוברת. הוא אומר שכנראה שמישהו עשה
את החאום הזה בעצמו. הוא אומר: מודיעים לי על כוחות שאני לא יודע. אומרים
לי: היא עוזבת אותך והיא חוזרת אליך. לא אומרים לי להעביר את הגרוד הזה
לפקודת זה וזה, ואחר-כך הוא יחזור אליך.

ידין:

האם לא יכול להיות הסבר כזה?

אם כן, איך הוא מסביר את מה שאני אמרתי?

ש. גונן:

הוא לא יודע על-כן.

ידין:

זה מוקלט, אפשר לשמוע את הקול שלו ואת הקול שלי.

ש. גונן:

יש לך הקלטה?

ידין:

בוודאי, זוהי הקלטה. זה נמצא בדף קודם: 50
כאן 103, דרכך ל-40, עבור. הקראתי את זה.
כאן 103 תכת שבזנגלריל, להעביר ת"פ ל-3, עד כאן עבור. ההודעה המשובשת
הזו. הנסוח שלי בדרך-כלל הוא בהיר.

ש. גונן:

הזכרת בעצמך איזו שהיא שיחה טלפון, יכול
להיות ששם נאמרו הדברים ברור יותר. לשם-מה

לנדוי:

הזכרת זאת?

ועדת החקירה-5.8.74
ישיבה קל"ח - אחה"מ

36. 7775
ת.כ.

הער - אלוף ש.גונן

גונן: דברתי עם גדעון, אחר-כך אני אומר לששון (זה נראה לי חשוב): שמעת את השיחה, תדאג לכצוע. יצאתי מזה, עברתי לשיחה עם אלברט ו לשיחות אחרות. חזרתי לכך רק אחרי שבנן אמר לי שזה לא הסתדר, שלא רוצים להעביר לו את היחידה. אז חזרתי לכך בדרך אחרת.

ידין: הוא אמר שאינו זוכר. הוא אמר שאם ניתנה לו פקודה, הוא העביר לאריק, אם לא ניתנה לו פקודה, הוא לא העביר לאריק.

גונן: נורא חבל שאין יומן ארועים של האובדה.

ידין: אני הכנתי שנאמר כאילו, שאת התלונה הזו אתה בטלתי?

גונן: לא. זו העתונות, רא"ל ידין, כולנו מכירים את העתונות. בטלתי תלונה אחת מן הסריה שהגשתי, אך לא זו.

לנדוי: איזן?

גונן: בתלונות שהגשתי, אמרתי זאת בעל-פה גם למנדי, היו ב-8 שתי תלונות. התלונה העיקרית מתייחסת ל-9 והאחרות הן ב-16 וב-21 ובעיקר ב-21. שם יש סריה של תלונות. לתלונה של ה-9 נגיע. כאן היו שתיים, האחת היא זו והאחת בערב, שבה טעיתי. התלונה לגבי הערב היחה, שבערב הוא לא רצה ללכת למעלה, לעזור לברן, כי אני זכרתי מיד לאחר המלחמה, שרמתי נורא, שאמרתי לו להכנס לעזור לברן, והוא ענה לי שיתן לי חשובה בעוד רבע שעה ואחר כך אמר לי, אני לא ממליץ או אני לא יכול. הרגיו אותי יותר מזה, שקודם אמר ש"מכשיר" בידי, ואחר-כך כאשר אמרתי לו: שלח חטיבה דרך "מכשיר" לעזור לברן, הוא אמר לי "מכשיר" לא בידו. בסיכומים אגף- כך שמעתי ש"מכשיר" באמת לא היה בידו, ולכן בטלתי את התלונה. אך לא את זו. את זו לא בטלתי. את התלונה מה-9 בשום אופן לא בטלתי. מה שהזכרתי עכשיו זה מה-8 בערב.

ידין: פה יש איזו אי הבנה. אתה אומר שזה מהעתונות, אך שמענו בתשובת שר הבטחון, ונאמר גם בעתונות,

שלאחר בירורים עם האלוף גונן, האלוף גונן כיטל את התלונות. עתה אתה אומר ביחס לגדוד הזה, כי בטלת את התלונה כי היתה כאן אי הבנה.

גונן: אם תשאלו אותי היום, נעניתי לפנייתו של שר

הבטחון, והורדתי את ההליך המשפטי, כיטלתי

את התלונות כולן.

ידין: אז מדוע אתה אומר שזו העתונות?

גונן: זה היה הרבה לפני כן. אני למדתי עתונות רק

אחרי המלחמה, לפני כן לא הייתי מודע לה. אמרתי

למנדי שאני מכטל את העניין של התקפת הנגד בערב. איך זה הודלף? זה לא

הודלף ממני לעתונות, שכטלת תלונה. שאחד העתונים, איני זוכר מי,

עשה הערכה שזו הגדוד בזנבוויל.

לנדוי: אנחנו צריכים מצב ברור בעניין זה.

ידין: הודעת לשר הבטחון שאתה מכטל את התלונות?

גונן: כן.

ידין: את כולן?

גונן: את כולן.

ידין: אז זוהי החשובה.

גונן: כן, אך אם אתה שואל, כטלתי אחת.

ידין: עכשיו אנו שואלים על התלונה הזו.

גונן: אני רוצה להבהיר.

ידין: כדאי בהחלט שתבהיר.

הערך - אלוף ש.גונן

גונן:
 לפי דעתי אריק שרון לא ביצע פקודות במלחמה,
 וזו אחת מהן. אני זיחרתי על ההליך המשפטי
 לטובת צה"ל. נעניתי לפניית שר הבטחון לא מזמן, לפני שבועיים-שלושה,
 לא בכחב, לא כתבתי שאני מבטל. הוא אמר לי להפסיק את ההליכים והפסקתי,
 לא עשייתי כלום, וגם לפני כן לא עשיתי יכלוס. בכל אופן במשך 9 לחודש הוא
 חקף...

היו"ר אגרנט: אני רוצה לדעת...

גונן:
 לא בטלתי את התלונות מכיוון שהחברר לי שאין
 אשמה.

היו"ר אגרנט:
 אני רוצה לדעת, היום, האם המצב הוא שניטלת
 את התלונות שהגשת לראש המטה הכללי נגד שרון?

גונן: כן.

היו"ר אגרנט:
 זה כל מה שרצייתי לדעת. *+ וזאת לא משום ששיניתי
 את דעתך.

גונן: לא מפני שאני חושב שאין קייז, יש קייז.

היו"ר אגרנט: אלא לטובת צה"ל.

גונן:
 לטובת צה"ל ההליך המשפטי הוא לא בריא,
 שוכנעת בכך בסופו של דבר. אם עשיתי טוב או
 לא, ימים יבירו.

ידין:
 אני מדבר על התלונה המשפטית שהגשת לרמטכ"ל,
 גם התלונה הזו ש-... כוסלה?

גונן: כולן כוסלו.

ידין: וגם זה כוסל?

גונן: כן.
 אך יש סטטוס אחר לתלונה אחת, והיא ה-8 לחודש,

הער - אלוף ש. גונן

ההתקפה בערב.

שם שוכנעת שאין קייז.

לנדוי:

שוכנעתי שאין קייז. יש פה שני סטורסים.

גונן:

קודם נשאלתי על משהו.

נשאלת על מה ששון הודיע לאלטשולר. האם מה שכתוב כאן הוא פקודה להעביר או לא.

היו"ר אגרנט:

פקודה להעביר, כלי צל של ספק.

גונן:

כאשר הוא אומר לו: היחידה שלכם הנמצאת על זנגוויל עוזבת אותך לצורך בצוע משימה באזור חזיון. עם גמר המשימה תחזור אליכם, ואתה מוסיף: האם יש לך יחידות בזנגוויל?

היו"ר אגרנט:

אח זה ששון אוסי.

גונן:

האם אתם זיהיתם העברת פקודה שלך?

היו"ר אגרנט:

כן, בפעם השנייה.

גונן:

אני רוצה להבין: אתה מדבר בשפה ברורה עם אלטשולר. אתה אומר לו: הכת שלך בזנגוויל תחת פקודת של הקולגה שלך. זוהי פקודה. אתה פתאום אומר לששון: ספל בזה.

ידין:

אני לא מביין. מדוע ששון צריך לטפל בכך?

חודא.

גונן:

אני לא מביין, נתת הרי פקודה, מדוע ששון צריך לדאוג לכך?

ידין:

זו שאלה שצריך לתת עליה תשובה ארוכה מאד. אני שוען כל החיים שברגע שאחה נותן פקודה,

גונן:

אתה לא מסיים מהלך אלא מתחיל מהלך, כי עד שאתה מצליח להשיג בצוע,

ועדה החקירה - 5.8.74

ישיבה קל"ח - אחה"צ

7779 ת.כ. 40.

הער - אלוף ש. גונן

הדרך ארוכה מאוד. אחרי-כן בא שלב הפקוח. אני מדבר על משמעה. עוד ארחיב את הדבור על-כן. לא קל לחצות בצבא.

לסקוב: בעניינים של שנוי סד"כ ושנוי של כפיפות זמנית,

האם זה תפקידו של ראש המטה, של ראש אג"ם של

ראש אג"ם-מבצעים? לפי הגדרת התפקידים, מי צריך לדאוג לכך שכאשר

יש החלטה, תוצא הפקודה ויהיה עקוב אחריה?

גונן: אג"ם.

לסקוב: מי באג"ם?

גונן: קצין האג"ם או אחד הקמב"צ'ים, מוז כפי שהוא מפיל.

לסקוב: השאלה היא מפי אחראי על סדר הקצוב באג"ם?

לא. קצין האג"ם, אלא אחד הקמב"צ'ים שלו. משהו

אצלך?

גונן: אני לא יודע.

לסקוב: האם הוא היה?

גונן: היו שם כולם.

רא"ל לסקוב, תראה, כדי שאהיה בטוח שזה יבוצע, הייתי צריך להגיד לששון שידאג לכך.

לסקוב: כדי לבצע דברים, אם שוכרים את ההליכים של הכצוע,

עוסק מי שלא צריך לעסוק בעניין שמישהו אחר צריך

לעסוק בו, ואז הוא לא עוסק בדבר אחר. זה פשוט. השאלה כאן היא שאלה של זמן,

של 5 דקות, שעה או חצי שעה, שאפשר להסתכל על כל המערכת.

אחרי-כן רשמה י. ע.

7780

גונן:

מי היה אחראי בפקוד לחאם את המטה,

הרמטכ"ל ראש המטה.

לסקוב:

מי אצלך באג"מ אחראי עלסד"כ כוחוחינוך

שנויי כפיפות מוציא פקודות, מודיע המפקד

בוצע ? המפקד לא בוצע ?

גונן:

אני מוכרח לאמר לך שאני במלחמה הזאת

לא יכולתי לבדוק איך עובד האג"מ,

אני לא חושב שאלוף אחר יכול לבדוק איך עובד לו האג"מ במלחמה כזו צפופה.

אז אני אומר לראש המטה, אם אני חושב שצריך לוודא בצוע, אני אומר לראש המטה

לסקוב:

זה מנסיון שלך, יש אחריים עם נסיון אחר.

גונן:

אני מדבר על החקופה הזו של השנה.

אני אומר לראש המטה שהוא אחראי על המטה

ואני אומר לו לוודא בצוע וזהו, אני

חושב, לפי דעתי, זה יפה מאד.

ידין:

אני בנקודה זאת, אנחנו לא ניכנס

אחה בסלת את התלונה, אני רק אומר לך

אנחנו שאלנו את האלוף שרון, הוא לא זוכר. אבל כששאלנו אותו על כל חלופי

הדגרים האלה, הוא אומר, הוא לא ידע, אבל אמר, אם קבלתי פקודה חזקה עלי

שקבלתי אותה. אריק לעומת זאת הוא אומר, אני מודיע לכם, אני פקודה

לא קבלתי להעביר את המדליון.

ישיבת אחה"צ, קל"ח

5.8.74, העד: אלוף שמואל גונן

7781

ידין:

כששאלנו אותך, בכל זאת בזמנו גונן טען, אז הוא אמר
אז הוא טען, אבל חשאלו אותך בינתיים. הוא אמר שיכול
להיות שפה היחה אי-הבנה. הוא טוען שהפקודה לא הגיעה אליו.

גונן:

נא לקרוא את הסטנוגרמות של הסיכומים
זה פשוט לא נכון. אני קמתי ואמרתי שלא
אריק קבל את הפקודה אלא הרמ"ט שלו. אלה היו המלים שלי. ובשבילי זו האוגדה.

לנדוי:

טוב, זה מאשר את מה שרב-אלוף ידין אמר,
שאתה הבנת עכשיו לאחרונה שלאריק לא הגיע משום
מה.

גונן:

לא, לא זה אמרתי, סליחה.

לנדוי:

כן אני מבין מדבריך.

ידין:

אתה דברת עם הרמ"ט, הבנת שזה הולך לפקודות,
נכון ?

גונן:

כן.

ידין:

אבל יכול להיות, אין לנו אפשרות לדעת את זה,
יכול להיות לדוגמה תיאורטית, שהרמט"ט בגלל

איזה שהיא סיבה, לא מסר את זה למפקד האוגדה.

גונן:

היה צריך להעביר את הפקודה למח"ט.

לצחת החקירה, יום הכפורים

ישיבת אה"צ, קל"ח

5.8.74, העד: האלוף שמואל בונן

7782

- ידין: מי היה צריך להעביר את הפקודה ?
- בונן: אותו רמ"ט
- ידין: הרמט אומר, אני לאעביר כוח מאוגדה
- אחת לאוגדה שנייה, לא מעביר, אלא
- על פי החלטת מפקד האוגדה שלי, אני לא מקבל הוראות מעל מפקד האוגדה שלי.
- חזקה עלי, שאם קבלתי הוראות להעביר גדוד, בטח פניתי למפקד האוגדה שלי.
- בונן: אם חזקה עליו, אם החזקה נכונה
- הרי שהוא פנה, רק כי הוא קבל פקודה.
- ידין: ואם בא מפקד האוגדה ואומר, אני פקודה
- כזאת לא קבלתי.
- בונן: כדי לסגור את המעגל צריך לעשות דבר פשוט
- לכדוק אם גדעון קבל פקודה או לא.
- אם החזקה היא חזקה, אז יש לך מעגל סגור.
- לנדוי: קודם רמז רב-אלוף לסקוב שפה חסר משהו
- בהקלטות שהוא קבל את זה אלטשולר, אבל אמר
- שאינן לו שם כות, מה שאחה רואה שם זה כוח אחר.
- בונן: אם מדברים על סכומים אז יש פיר-בק מלמטה.
- בבנן: גבי פנה לחיים ארז, וחיים ארז פנה אחורה
- לאוגדה ואמרו לו אל תעביר.
- ידין: ארז היה כאן.

ועדת האקירה, יום הכפורים

ישיבת אחה"צ, קל"ח

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

7783

ארז אומר, פנה אלי אמיר, אמרתי לו באמצעות

ידין:

המג"ד, אחרי כמה דקות, אני מצטער מאד

אינך חזרה.

המשיכה ~~היא~~ א.א.

ידין:

אני מוכן לקבל את הכל, אבל יש שאלה.

ש. גונן:

אני לא יודע אם אתם נכנסים לענין, אבל התלונות

בוטלו, ואני מקווה שזה טוב. אינני בטוח, אבל

אני מקווה שזה טוב.

ידין:

אתה בטוח -

ש. גונן:

אין לי צל של ספק שהיתה פקודה להעביר גדוד,

ולא רצו להעביר אותו. זה פשוט.

היו"ר אגרנט:

אתה רואה את עצמך בדברים האלה שקראת -

מהקלטות. זה ישנו גם ביומן המיבצעים.

ש. גונן:

אחרי זה ששון אומר, אינני יודע אם הוא אומר

היו"ר אגרנט:

אח זה לאלטשולר או שהוא אומר לך: 3 (ברן)

אומר שהוא יקח אותה ויחזיר אותה אליכם בגמר חיזיון. הוא מדבר עדיין לאלטשולר.

למה הוא צריך להדגיש את זה? הרי פקודה היא פקודה.

ש. גונן:

בוודאי היה ביניהם ויכות, בין ששון לאלטשולר יכול

להיות ויכות. צריך להכיר את הפיגורות.

היו"ר אגרנט:

אבל פקודה היא פקודה. אם אתה נתח פקודה, הוא

מעביר פקודה, וזה צריך לבטור את הענין.

ש. גונן:

אני חושב כמון, כבוד השופט אגרנט.

היו"ר אגרנט:

אני שואל זאת רק מפני שזה אולי נשאר באויר,

לא קיבל את זה כפקודה סופית.

ש. גונן:

אם אתה שואל כך, אספר על מקרה אחר. ברן היה

בצרה בגיזרה הדרומית. זה היה מאוחר יותר.

הוא נלחם בסוף, וכשכיל סוף צריך חי"ר. באוגדה הצפונית, בצד השני של התעלה

אצל אריק, היו שני גדודי צנחנים, חטיבת צנחנים. אני רוצה להוריד גדוד אחד, שתי

פלוגות אל ברן לעזרה. אני מדבר עם אריק, אני נותן לו הוראה להוריד למטה

צנחנים. ואריק מדבר עם עוזי יאירי, מפקד חטיבה 35, ואני שומע את זה ברדיו.

7785

השיחה שלהם הייתה ברדיו. אריק אומר לעוזי: יש לך גדוד פנוי?
עוזי אומר: כן. אריק אומר: אתה לא צריך אותו בשביל אבטחה? הוא אומר לו: לא.
אריק אומר: רוצים לקחת אותו. עוזי אומר: בסדר. אריק אומר: ואסיהיו
התקפות נגד? מתערב סאל"ל אהרן, קצין אג"ם של אריק, ואומר לאריק: הוא לא הבין
את הרמז, אני אסביר לו.

לנדוי. הוא שומר על כוחותיו.

ש. גונן. הוא שומר על כוחותיו, וכינתיים שם חסר.

ב-11.17 - אני קורא ביומן רל"ש, זה איננו

בהקלטות, אגב, הפקודה להעביר את מדליון ישנה גם ביומן מיבצעים, - אני מדבר עם
ברן ואומר לו, שאם יש בעיות עם הכח של אריק שכונגוויל והכפתו לברן, למרות
פקודת האלוף, להדיח את מפקד היחידה ולסנות את סגנו במקומו.
לא מצאתי דרך אחרת איך לוודא ביצוע הפקודה,

וגם זה לא עזר.

ידין: זו בדיוק השאלה שרציתי לשאול אותך. כששון אומר

בשיחה, יכול להיות שזה כבר במוחו של ששון. +

+ הוא אומר לששון: האם הבנת את הפקודה על זנגוויל, לאריק יש פה יחידה,
הוא יעביר אותה לברן לצורך חיזיון, יגמור, 5 של ברן נמצא פה. עכשיו אתה אומר
לששון. נתתי פקודה לברן לקחת.

אני רוצה להבין את שיטת העבודה. האם אתה

יכול לתת פקודה לברן לקחת מפקד גדוד של אוגדה אחרת? הוא יכול לתת לו פקודה?
ואחר כך אתה אומר לו: קאם הוא לא נומע לפקודה שלך, תחליף אותו. איפה
צנורות הפיקוד? אתה מסכים שמהו לא בסדר?

מה אני עושה כשנשכר לי צנור פיקוד?
ש. גונן.

אני אומר להעביר גדוד, ואריק לא מעביר.

זו הייתה ההרגשה שלי אז.

ידין. אתה רוצה להעמיד את מפקד הגדוד במצב, שהוא

לא מקבל פקודה מהמפקד שלו, אלא יקבל פקודה

מברן, ואם לא ימלא את הפקודה של ברן - יתליפו אותו בסגנו?

ש. גונן: אם אני צריך אותו בשביל קרב - כן.

לא דרך מפקד האוגדה?
ידין:

יש למישהו הצעה יותר טובה?
ש. גונן:

אני רק רוצה לראות מה/שאלה המטה הכללי יתן פקודה
ידין:

לאוגדה אחת שלך במישרין, ולא דרכך.

בחוברת עבודת מטה כחוב שזה אפשר.
סא"ל י. בן-ארי.

אבל צריך לעדכן את המיפקדה הממונה. כשאתה
ש. גונן:

יוצא לביקור בשטח, ^{אני} אתה נותן פקודות, אחר כך אני

מעדכן. יצאתי לשטח ב- 16 - -

אתה יודע, שאילו אתה היית בשטח באותו זמן -
ידין:

לא הייתי מתווכח אחר.

אבל מאחר ולא הייתי בשטח, ברן ביקש, נחתי לו.
ש. גונן:

אתה נפת לו. אבל נניח שאני מפקד הגדוד המסכן,
ידין:

אני ממושמע, אני כפוף לחיים ארז, אני לא יודע

אפילו את אריק, אני כפוף לחיים ארז. חיים הטיל עלי משימה. עכשיו ~~אני מושמע~~

ברן אומר לי. חלך. ואתה אומרי אם המג"ד הזה לא ילך, תזרוק אותו ותשים במקומו

את סגנו. זה בסדר?

לפי דעתי, כן. אם ברן תחת אש והוא צריך
ש. גונן:

עזרה, לעזעזל, היחידה הזאת יכולה לעזור לו.

ואולי יש לו משימה אחרת?
ידין:

נניח שאני מפקד הגדוד או אתה, ומישהו תחת
ש. גונן:

אש באמת, כפי שאני יודע מהסיכומים, לא כפי

שידעתי אז -

רק לפני רבע אמרתי, שלא החרשמת שהמצב רע. חשבתי
ידין:

נכון. אבל אומר לי מפקד אוגדה שהוא מוכרח
ש. גונן:

יחידה. אני נותן פקודה להעכיר אותה. לא מבצעים את הפקודה. הוא אומר לי שהוא מוכרח את היחידה, מתקשר אלי שוב בגלל זה. אני אומר: אתה מוכרח אותה, תיקח אותה. נפתח את זה יותר כשנדבר על משמעת, אם יש הרבה דרכים אחרות.

ידין: אינני יודע אם נפתח או לא, אבל זה קיים

שצריך פעם בצבא לכרוק אותו באופן יסודי, כי אם הקיים הזה פועל ואחא לא זורק את המפקד שלא ממלא פקודה שלך, הרי שיכשת את כל סדרי הפיקוד. אולי חיים לסקוב בקי יותר ממני, אבל לי זה נראה מוזר. זה אפשרי?

לסקוב: אני לא יודע שדברים כאלה נעשים.

ידין: שאלת אותי מה הכרירה. אם אתה נותן פקודה

למפקד אוגדה להעביר מישהו, והוא מסרב, אתה חייב לנקוט פעולה במקום כלפי מי מסרב למלא את הפקודה, להדיח אותו, אני לא יודע מה. אבל לא להתנקם באיזה מפקד גדוד, שהוא כפוף לחסיבה, ואם לא יבצע את ההוראה של ברן, יזרקו אותו וימנו את הסגן שלו.

ש. גונן: יש לי שתי בעיות בעניין זה, אחת באותו רגע

ואחת מה עושים אחרי זה. באותו רגע היתה לי

בעיה שהגדוד הזה יכנס לקרב תחת פיקודו של ברן. בקטר למה שאמרת בהמשך, ב-9 בחודש כערב דרשתי להדיח את אריק.

ידין: אני דיברתי על 8 בחודש.

ש. גונן: התווסף עוד דבר, נוספה ההתקפה שלו, שעלחה

אינני יודע בכמה אנשים, ולא השיגה כלום.

היו"ר אגרנט: מדוע לא החקשרת ישר עם אריק?

הוא לא היה בקשר. כל היום הזה קשה היה להשיג

אותו בקשר. רצייתי שיבוא אלי לחפ"ק לפני שהוא

יורד למטה, כדי לדבר אתו על המשימה, זו משימה מסובכת, אבל לא הצלחתי להשיג אותו.

היו"ר אגרנט: אולי זו הסיבה לכך שהפקודה הזאת לא הגיעה לאריק.

ש. גונן.

לגדעון היה קשר עם אריק, לי לא היה קשר עם אריק.
אני לא מדבר על גדעון. הרי אריק צריך להחליט.
זו פקודה לאריק.

היו"ר אגרנט:

ש. גונן:

אם חשאל אחי, אני לא מקבל את התיזה. נניח שאני
גדעון ואלוף פיקוד אומר לי להעביר גדוד, ואין
לי קשר לאריק, אני צריך להעביר גדוד.

לנדוי.

אם אני זוכר נכון, הוא אומר שקשר עם אריק היה
לו, לא זאת היתה הבעיה.

ש. גונן.

אם היה לו, צריך היה להעביר את הגדוד.

ידין:

אני חושב שבבחינת קייס-סטאדי לענין לעתיד מבחינת
משמעת כללית, חייב לבדוק את הקייס הזה. אתה

אומר כך, ויכול להיות שאחא צודק, אבל זה לא לפי ההגיון שלי. אבל בענין זה צריך

לקבוע מסמרות, מה קורה כסיסואציה כזאת, כאשר מפקד נותן פקודה למפקד חטיבה,

מפקד חטיבה לא מעביר למפקד הגדוד, האם מפקד אחר, שכן, יכול לתת פקודה לגדוד הזה
ולהעביר אותו.

ש. גונן.

תחת אש, בשם האלוף.

ועוד קייס סטאדי, אם מדברים על קייס סטאדי,

אם נותנים פקודה לעביר גדוד לאוגדה שכנה, אם צריך לעשות את זה או לא.

על זה לא צריך לעשות קייס-סטאדי, זה ברור.

ידין:

(הפסקה)

7789

ש. גונן: בשעה 10.30 יש לי שיחה עם אלברט. זה לפני ששון

בדיוק. עמוד 810 אצל השופט אגרנט, ובספרים

האחרים זה בסביבות 10.30. הוא מספר לי על סייס שלנו שמצא. עסקנו הרבה מאד
בחילוף סייסים תוך כדי מלחמה. קודם לא הקראתי, אבל בגיזרה הצפונית שכב עם
ידיים ורגלים שבורות, שניסינו להוציא אותו ולא הצלחנו. נתתי פקודה להלחם בשביל
להוציא אותו, ובסוף לא הצלחנו.

היו"ר אגרנט: למח התכוונת בענין דיווידנדוח?

ש. גונן: החברה זה חיל אויר, ישלמו לך דיווידנדוח, הוא

הציל סייס. דאגנו מאד לסייסים, כי הם הסתכנו מאד.

אני קורא: "בדרום התעלה יוצאים סנקים לכיוון

שלך, עצור את ההתקדמות וחמחין להם." אלברט התקדם קצת. הוא כל הזמן התקדם
בזהירות. קודם קיבל פקודה ליצור לחץ. הוא שואל אותי: "באזור ניסן, עבור".
אני אומר לו: "חיובי". הוא שואל: "על איזה ציר, עבור". אני אומר לו. "אני לא
יודע". זו הייתה ידיעה מהאזנה, ולכן אני לא יודע, אני רק יודע שחטיבה מדווחת
שהיא נוסעת. "בינתיים העצור את ההתקדמות וחמחין להם. ~~ההתקדמות אין~~
מה לדאוג. הם יוצאים מצפון לניסן". סנקים מצרים יוצאים לגיזרה שאליה אני רוצה
להכיא את אריק.

שכתתי לספר דבר שהוא רלוונטי. יש וודי בשם

ג'ונדי. אח הוואדי הזה ניסו המצרים לתפוס בשבת וביום ראשון. לא תפסו את וואדי
ג'ונדי עם קומנדו, לא היינו יכולים לשלוט עליו יותר. כי קומנדו כשטח סגור, עם
טילים, עם שמלים, ועם סאם 7 - זהו. אם הדאיג אותי משהו בכל המערך הזה, זה וואדי
ג'ונדי. לו הצליחו לתפוס, ואגב, זה מהלך לא ערבי, הם יכלו להגיע לפיתחת רפידיס
לעורף כל הכוחות שלנו. ~~ההתקדמות אין~~ דאגתי לשני דברים: ראשית, אפשר לאבד סמך

אח כל חכח, שנייה,

כל חנועה דרומה הדאיגה אותי, גם בגלל מרחב

שלמה, אבל לא רק בגלל זה, בעיקר בגלל ודי ג'ונדי. כוואדי ג'ונדי השכבתי חיילים,

7790

צנחנים, אחר כך מבה"ד 1, והם באו שם במגע עם קומנדו. _____ נחתי פקודה לכבוש את המיחלה, כאשר היה חשש שנכבש. אבל בג'ונדי היה ממש מגע, אני לא זוכר בדיוק כמה, אבל 2 - 3 טנקים סי. 54. שלנו נשרפו על ידי ר.פי.ג'י. או שמלים. בכל אופן היו קרבות. היתה לי שיחה ארוכה עם עוזי יאירי. בשלב מסוים הם כבשו את הפיתחה, ויש לי שיחה ארוכה עם עוזי יאירי איך לכבוש אותה בחזרה. אני מסביר לו טכניקה, להקרב עם רכב וכו'. לא חשובים הפרטים. אבל הג'ונדי הזה הדאיג אותי כל הזמן, כי הנחת קומנדו גדולה ומאסיבית על הג'ונדי, העברת טנקים לג'ונדי, זה מהלך עוקף "בזע"י" - כמו שאומרים הילדים, מהלך קלאסי, לא טקטי, אלא מערכת/ והיה משפיע על המלחמה. היתה לי רגישות גדולה מאד לכל פעילות באזור הדרומי, מה גם שבאזור הצפוני היה בסדר.

ממד שני היה יחרון, שבאזור מכאן -----

חיל אויר שלנו יכול היה לפעול, זה לא היה באזור מוכה טילים. אז למרש"ל דאגתי פחות, אבל לג'ונדי דאגתי, כי חיל אויר צריך לרדח נמוך בשביל לפגוע.

אני חוזר עכשיו ל-10.45, לפני השיחה עם שרון.

על זה כבר דיברנו. אגב, בענין זה רצייתי להגיד לך שכל הויכוח שלי אתך הוא לא אם אתה אמת לאלטשולר

חחח פיקוד 3 וכו'. הויכוח לא היה אם נחת את הכקודה לאלטשולר, זה כתוב פה. הויכוח היה מה אלטשולר עשה והבין, וכל המלך הבא עם מדליון. לא על השיחה הזאת.

ש. גונן. כך הכנתי. אני גם אומר שחזקה על אלטשולר שהוא

העביר את הפקודה.

זה אתה אמרת.

כן. בערך ב-10.45 בן-ארי כבר מוציא נקודות לאוגדה. ירון, ש. גונן.

143 לנוע דרומה, להיות מוכנים לנוע דרומה.

אני מקריא מסוף העמוד: "50 באן 81. היכון לפנועה דרומה. כולך התרכז כשדרות.

תהיה מוכן לתנועה לפי פקודה."

איך להבין את ימור המשפט?

לסקוב:

7791

"איזה גיזרה, בגיזרה הזאת יטפל ברן". אני

ש. גונן

מבין מזה שגדעון שואל -

"חשמיד בדרך כל מה שתפגוש ותכצע את המשימה

לסקוב

שלך בניסן". אתה נוהג לעדכן?

תקינה מצפון לדרום עד ניסן, בניסן לצלוח.

ש. גונן.

בדיוק כמו ברן, אבל בלי השינוי שדיברנו

עליו כל כך הרבה. פקודת התרעה כזאת.

לפי הדברים האלה, לצלוח בניסן?

היו"ר אברנט:

לפי הדברים האלה, הוא אומר לו למעשה שני

ש. גונן:

דברים להשמיד את הכוחות מהצפון לדרום ואחר

כך לחצות בניסן. התכנית האורגינלית.

אני שוב אומר למישהו^{במטה}, אני לא יודע למי,

כנראה לאורי: "תן לברן הוראה לתפוס את חיזיון". ואני שואל: "את הסנקים כאן

הוא דפק?" זאת אומרת, אני עוד לא מבין מה קורה באזור חיזיון, למה מתעכבים.

אין לי תמונה שלילית על חיזיון, אבל אני לא מבין מה קורה.

יש כאן שיחה עם גדעון. אני אומר לו עוד פעם:

הודעה ל-40. מכל השיחות האלה אני מבין שלגדעון היה קשר עם אריק, *לא* ולי

לא היה קשר עם אריק. אני משוחח עם גדעון. קודם ימרחי שהשעה היתה 10.45, כנראה

שזה היה כמה דקות לפני כן, ועכשיו כמה דקות אחרי. השעות לא בדיוק ברורות לי,

נגיד בין 10.30 ו-11. 10.45 כיומן. גדעון אומר לי "קיבלו את המשימה להיות

מוכן לרדת למטה, האם אפשר לזוז." אני אומר לו "התרכז על ציר הגידי, מותר לך

לרדת עד ציר הגידי, בציר פוררי". הוא חוזר, מותר לרדת רק עד ציר הגידי".

אני אומר לו: "אלברט יוצר מגע ולוחץ על הכוחות ממול שממערב לו. כשתגיע לגידי

חדות לי, ורק אז אדע אם אתה נכנס לקרב עם השריון שממערב לגיזרה הדרומית,

או שתלך ישר לניסן לצליחה לכבוש את העיר". בשיחה עם גדעון אני בדיוק באמצע

הערכת מצב.

7792

זו כבר הודעה לזוז?

ידין

ש. גונן

זו הודעה לזוז. גדעון עונה לי: "143, כאשר
נביע לגידי, רק אז נדע אם אנחנו משמידים את

השריון שבדרך +++++ במערב וממשיכים ישר למטה. האם נכון, עכור". אני אומר
לו "כן. ולמטה תצטרך לחצות גניסן ולעכור מערבה לפי המשומה. פקודה זו אתן לך
כשתהיה בגידי". מדברים על צירים, ואני בסוף זומר לו שינוע רק בציר מוטיל(?)
זה ציר הרוחב. הוא מציע לי להעביר לכרן את המשימה של כישוף, חמדיה ומכשיר.

לפי דעתי, מכשיר היה אז כבר בידי האויב. אני אומר לו: "חגיד עודפעם". הוא אומר
לי. "שיקבלו בצורה מסודרת אצלנו את הגיזרה כישוף, חמדיה מכשיר". אני אומר לו. "הכח
טיש למגע עם מיסורי, שעומד בחמדיה, אותו תזיז אחרון". משמע, כשברן יכנס, הוא יצא.
יותר מאוחר, יש לי סימוכין אחרים, שאמרתי להשאיר ברוד.

ידין!

הוא מבקש ממך שתהיה העברה מסודרת. אתה אומר
לו: לא, אתה תחיל לזוז, רק תדאג שהכח הזה

יהיה אחרון. אתה לא אומר לו שיחכה עד שברן יזוז.

אחרי כן יע

5.8.74 - אחה"צ

ר.ב/2

הער: אלוף ש. גונן

מאמצא זה בהחלט משמע מזה. כי ברן בביזרה כבר,

ש. גונן:

אני יודע שהוא על ציר סליסמן. אני אומר לו:

תחיל לזוז תודיע לי כאשר תגיע לגידי.

זאת הוראה לזוז?

י. ידין:

כן.

ש. גונן:

אני מדלג על כל השיחה עם אלברט. באיזה שהוא מקום, אני

אולי בסיכום אעשה את זה. אני מדבר עם אלברט על כוח

הרכוז מזרחה לניסן, ואני אומר לו - שכעבור 3-4 שעות, אני אכניס לו אויר, על

הריכוז. (שוב-פעם סיפור עם טייס).

מה זה ציר מפדיל?

היו"ר אגרנט:

ציר מפדיל זה ציר הרוחב.

ש. גונן:

אני אומר לקלמן ב-11.40, אני אומר לו: קלמן תראה, יש לך

2 ממוכנות (אני אומר את זה בקצרה) תקבל כוח נוסף ותקבל מאי-מעליה צפון לכבוש

מחדש את המעוזים ולטהר את כל קו התעלה. ממצמד צפונה. לא עכשיו, עכשיו זו רק

התראה.

זו ההתרשמות שלי מהמצב אצל ברן. שזה יגמר ואחרי

זה קלמן עם 2 הממוכנות יטהר את קו התעלה, אצ השלב השני הפיקודי.

אני מדלג על עוד שיחה עם קלמן.

אני מבקש ב-11.15.

ביום החמ"ל שלך ב-11.15.

י. ידין:

זה קשור צאלמדליון. ב-11.17 ברן מודיע - שיש לו

ש. גונן:

התנקשות קשה. זה קשור עם מדליון פה מה שכתוב.

מאמצא קודם אחה הסברה לנו - שאתה מכין

י. ידין:

שיש הפגזה. פה רשום, וזו השאלה שאני שאלתי אותך,

נעזוב את מדליון...

הבקשה של ברן אלי בגלל זה זה מדליון.

ש. גונן:

5.8.74-אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן:

י. ידין:

השאלה שמענינת אותי כרגע, זה לא ברן ולא אריק. לא הגדוד הזה. אני חוזר לשאלה המרכזית ששאלתי אותך בקשר להערכת המצב, להוריד את אריק, כאשר אצל ברן עוד לא בסדר. פה בחמ"ל כתוב: ברן מודיע שיש לו התנקשות קשה. זה כבר לא חלק.

ש. גונן:

אני מוכרח להקריא מהיומן של 162. זה נותן את התמונה, איך התרשמתי מהמצב. יש כאן שורה - לברן יש החנקשות קשה (מיומן הארועים אני קורא) אני נותן פקודה למדליון ואז אני אומר לו 11,17, שיחליף, שזה סטדי. מה מופיע ביומן של ברן? אני רוצה להקריא משני דברים: מהיומן של ברן ויומן תחנת קריש. יומן תחנת קריש זה שנרשם מהאזנה לרשת של ברן. לדעתי חשוב מאד להשיג את ההעתק של הרשת. אני אחר כך אעיר איזה הערה על היומן הזה.

י. ידין:

אתה עונה לי על ברן. אותי מעניין לדעת מה היה בחמ"ל.

ש. גונן:

אני אומר את השיחה שלי עם ברן. כן החמ"ל זה מקור אחד, אבל יש לי מקור יוחר מפורט.

מה פה לא לגיטימי.

בין 103/40 11,14 טו"ח מצב. אני מכקש ממנו

דו"ח מצב. כל ההתנקשות הגדולה של 11.15.

40 ל-103, ברן אומר לי: יש קצת בעיות תחמושת בפחם הוא ממשיך להלחם, היוני ציפורים בחזיון.

לנדאו:

פחם זה גבי אמיר?

ש. גונן:

פחם זה קרן. סליחה, פחם זה גבי. הוא 3.

אני שואל משהו כי הוא אומר לי - 40, אין

לי קשר עם פחם. שם המצב גרוע. גם המצב של האויב גרוע. זה מה שהוא אמר לי.

אני אומר לו: איפה אתה רוצה בחזיון? (עכשיו השיחה של 11.35).

עכשיו 40 ל-103 - מוכרחים יותר צפרים על חזיון. מה המצב במיסורי?

7795

6.8.74 -אחה"צ

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

הוא עונה לי: מוכרחים מסוטים על חזיון דחוף. לגבי מיסורי - בחנוכה על המקום.
נבנצל:

האויב זה אוטנטי.

ש. גונן:

כל ההקלטה הזו היא אהאצאצא אוטנטי.

י. יודין:

זה סגנון של דבור. השאלה מי אמר את זה?

ש. גונן:

ברן.

י. יודין:

הוא אמר - שם המצב גורע ואחה ענית לו - גם מצב

האויב גרוע.

ש. גונן:

לא. אני נורא מצטער.

י. יודין:

אני שואל. אני הייתי עונה ככה.

ש. גונן:

אז אני לא עונה ככה. הוא אמר לי - גם מצב האויב גרוע...

י. יודין:

מאיפה אחה יודע שזה הוא ולא אחה.

ש. גונן:

כך כתוב בהקלטה.

י. יודין:

לפעמים את השאלות והתשובות כותכים ביחד.

נבנצל:

אלא זה לא האויב, אלא עוד מישהו מהכוחות שלנו?

ש. גונן:

לא מתאים לי להגיד את זה. לא תמצא בשום מקום...

אחה יודע מה, אני לא רוצה להכנס לניתוח כזה.

לא אני אמרתי דבר כזה. צריך למצוא את הנייר הקשור לשם.

י. יודין:

הוא מודיע לך, שהמצב של גבי גרוע.

ש. גונן:

שם המצב גרוע, גם המצב של האויב גרוע.

י. יודין:

בחמ"ל מבינים את זה - ברן מודיע שיש לו התנקשות

קשה והוא מבקש סיוע אוירי.

ש. גונן:

במיסורי, ובחזיון הוא ממשיך לנוע.

י. יודין:

תעזוב את מיסורי, אנחנו מדברים על גבי. גבי זה לא

מיסורי.

5.8.74-אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

חשמע איך ברן מבין את הקרב, למה לך לשאול אותי.

בוא אני אקריא לך איך ברן מבין את הקרב.

הוא מילל, הוא רוצה את מדליון.

י. ידין:

נכון אז עכשיו בוא נראה איך ברן מבין את הקרב אז

ש. גונן:

אני אהיה פטור מלענות:

40 ל-1 (1 זה נטקה) רואה אותך מחקדם בסדר. נוע במהירות

במשימתך.

הוא קורא אוחו לעזרה לגבי.

י. ידין:

טוב בסדר.

ש. גונן:

"פחם 40 : האם הצפרים בדרך אליי?"

הוא במצב קשה.

י. ידין:

בסדר. 40: יש שני מעברים צריך לחצות להעביר 3 לצד השני

ש. גונן:

ולהחזיק 6 מעברים בצד משלנו.

אתה נותן לו פה עצה שזה יכול להקל את הלחץ עליו.

לנדאו:

אני לא מדבר בכלל. הוא אומר למח"ט שלו.

ש. גונן:

הוא אומר לגבי.

י. ידין:

הא, אתה 103.

לנדאו:

כן. תראה, לא יכלה להיות לי תמונה יחד פסימית מאשר לו.

ש. גונן:

אני אקריא הלאה את הפקודות שהוא אומר לאנשים שלו.

"משנה גנן (גנן זה גדוד שהוא הוריד לעזרה מאיזה חטיבה?)

כנראה של הגיזרה הצפונית.

י. ידין:

לא משנה, הוא לא מעביר לו הוראות להעביר מגבי עצמו.

לא. משנה גנן, ליצור קשר עם פחם. המשימה: להכנס לציר

ש. גונן:

חכיבה לתזיון.

סליחה, גנן, זה גדוד סיור 189 של אוגדה 252 שנשארה

ס"א י. בן-ארי:

בגיזרה הזו. זה כוח נשפך.

הוא אומר ל-1 - תכוא בציר חכיבה, תעבור דרך פחם, תשתלט

ש. גונן:

5.8.74-אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

על שלושת המעברים בין חזיון ושחף, תנוע מהר. זה 11.15. עכשיו הדיורח השני.
לפי דעתי זה עונה על הבעיה, המצב לא היה, אני אגיד את זה יותר טוב - המצב, בעיניו
של ברן, לא היה רע, ולכן גם לא בעיני. אני גם יודע, שהוא עוד לא עשה התקפה אוגדחית.
המצב הקשה באמת, דרך אגב, היה ב-2.15.

י. ידין:

אנחנו עוד לא הגענו ל-11.45.

ש. גונן:

נגיע גם ל-11.45 וכאן יש לנו בעיה.

ב-11.40 אני מבקש את אריק, ב-11.40 או ב-11.40

ומשהו...

היו"ר אגרנט:

עד 11.40 יש לך כל הזמן שיחה קלמן מגן?

ש. גונן:

כן, אני מדלב עליה.

י. ידין:

הוא מבקש שאריק יבוא אליו לחמ"ל.

ש. גונן:

שיבוא אלי מיד. כאן מתגבשת לי התכנית החדשה,

להכניס אותו דרך ניסן, ואני רוצה לדבר אחר.

י. ידין:

לא על זה שאלתי.

ש. גונן:

אני מגיע המפקד. אני אדלב על כל הפרשנות.

לא מצליחים להשיג אותו שהוא יגיע. עכשיו אני

מדבר עם בכר, ואני אומר לו: כאן 103 ברשת קריש, סיוע אוירי להיכן? אנחנו הזמנו.

ברגע שיגיע יהיה יותר טוב. ברן עונה לי: מכינים את ההתקפה שלהם, מה עם אויר, האם

טפסר לקבל? - כן תקבל. איפה אתה רוצה אותו בדיוק? 40, כאן 103, (לא חשוב) איפה אתה

אוצה, בחזיון? ברן עונה: אנחנו קרובים למים, יש לנו הרבה נפגעים, הרבה מאד כלים

בוערים מטילים. אני מוסיף לשם עוד הרבה כוחות, אבל אנחנו צריכים גם את הסיוע.

הסיוע הזה שהוא מדבר עליו זה סיוע אוירי. השאלה שלך בבקר, זה לא אריק, אלא סיוע

אירי.

ברור הוא רצה לבדה השניה.

י. ידין:

7798

5.8.74 -אחה"פ

העד: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

האם אחה מתכוון לגדה השנייה? (ואני מבהיר, אני

שואל על הסיוע). האם אתה רוצה את הסיוע על הגדה השנייה?

ברן עונה לי: רק על הגדה השנייה. רות, תודה, סוף. אני כתוצאה מזה ב-11.45)אני מדלג

על כל השיחה הזו של שי והדברים האלה) בכל השיחה הזו שאני מדלג, מנסים למצוא את אריק

שהוא יבוא אלי. אני רוצה כבר לדבר עם אריק על שני דברים: על המשימה למטה, ועל

~~המסב בביזנה~~ ~~אח"פ~~ ואני כתוצאה מהשיחה הזו...

י. עדין:

ב-11.30 אתה מבקש רשות מהרמטכ"ל, לשנות את התכנית,

לא סתם להזיז אלא ללכת לסואץ פתאום. קודם אמרת -

שאתה מרחיק אותו 40ק"מ ולפי דעתך, זה עדיין אתה מחזיק אותו ע"י ברן.

המשיכה י.ע.

481 - * -

ועדת החקירה, יום הכפורים

3 (ת"פ)

ישיבת בקד, ישיבת קל"ח

4.8.75, העד: האלוף שמואל גונן

7799

ידין: תן לי תשובה על השאלה. תחילה אפרת לי שאתה הורדת את אריק לג'ידי, אמרת שאתה רואה בזה עדין אפילו אופציה, לעזור לברן. 40 ק"מ בסך הכל דרומה. השאלה שאני שואל אותך, זה שב-11.30 אחת מבקש את הרמטכל להזיז את אריק לסואץ, ו-10 דקות אחרי זה, מודיע ברן את השיחה שהקראנו קודם שיש לו הרבה כלים בוערים. מדוע ברגע זה, אתה בר אל אריק, נותן לו את הפקודה לרדת לסואץ, ולא לפחות משאיר אותו בבידי,

גונן: אני עוד לא אומר לו לרדת לסואץ, אני בינתיים אומר לו שיבוא אלי.

ידין: אני לא רציתי להקריא לך את השיחה, הזו אנחנו עוד נביע אליה.

גונן: יותר מאוחר קצת, קצת אחרי 12 השיחה עם אריק,

12,12 ידין:

גונן: בדיוק, והשעה 1205 היא קריטיה. היא לא רשומה כאן, בשעה 1205,

ידין: אני אשאל אותך שאלה, שיש לו הרבה מאד כלים בוערים מטילים. מדוע אתה עדין

פתאום ממשיך לחשוב על הסואץ ולא על ברן ?

ועדה החקירה, יום תפורים
 ישיבת ^{זאה צ} בקדו, ישיבת קל"ח

7800

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

גונן:

יש פה שני דברים . בשלב הזה, אם תקרא טוב את הקטע שדלגתי, אני מחפש את אריק שיביאו אותו אלי. כלומר, אני רוצה לזרז את זה, רוצה לחסוף איתו שיחת בעל פה על מה כדאי, איך זה יילך, כדאי להוריד, לא כדאי להוריד, אני מפקפק. באיזה שהוא שלב זה כתוב, אני אמצא את זה תיכף. עכשיו, בענין הלחץ על ברן אני יודע שכרן עדין לא הכניס את כל האוגדה שלו לפעולה. הוא אומר לי שיש לו הרבה נפגעים מטילים, מה שהוא רוצה ממני זה סיוע. אני לא מבין מזה שהמצב שלו רע,

ידין:

איך זה, הרי הוא מדווח, הרבה מאד כלים בוערים מטילים.

גונן:

חצי שעה אחרי זה, כל הזמן הזה, עובר זמן אני מקבל ממנו תקון של דווח, שנפגעו

לו רק 6 כלים.

ד"ר נבנצאל:

מה המשמעות כשכרן אומר שהוא רוצה אח הסיוע רק לגדה השנייה?

ידין:

שהוא קרוב למיס, הוא פוחד.

גונן:

זה משמעות טובה. זאת אומרת, האויב שמציק לו ושמטריד אותו הוא בצד השני. הוא בהתקפה, הוא הצליח להתקרב כמעט עד הגדה, בוא נגיד, אינני יודע, שלושה ק"מ מהגדה, והוא רוצה סיוע אוירי לגדה השנייה, עכשיו כבר גסאני יודע, השאלה מה ידעתי אז.

7801

אתה לא מחרשם מזה שיש הרבה כלים בוערים
מטילים ?

ידין:

לא רק שאני לא מחרשם מזה, אלא אחרי 25 דקות
הוא מתקן לי את הדווח.

גונן:

למה שהוא מתווח כעבור 25 דקות נגיע, אבל
אני שואל מה אתה חושב ש באותו רגע.

ידין:

תראה מה אני עושה. דבר ראשון אני אומר תביאו
לי את אריק. מחפשים את אריק 20 דקות, כוחות
של אריק מתארגנים, אך שהאוגדה תזוז עוד יקח חצי שעה.

גונן:

ארז כבר כמעט היה בגידי.
אתה אמרת שכל חנועת האוגדה לחזוזה זה ענין
שָׁל שעה. זזה, מחדלקת וכו.

ידין:

אם לדריק אמרתי שעה חדלוק.
והתזוזה כשעתיים, מרגע תזוזה עד כניסת
למגע 4 שעות. מה אני כן עושה בחצי השעה הזאת. אני מחפש את אריק שיבוא אלי.
אני אומר לקלמן שאני עושה אותו גזרה עצמאית. עד עכשיו קלמן כפוש לברן.
זו הסיבה, ב-1145, השיחה הזו מוקלטת, אני אומר לו, לקלמן, אני הופך אותך
לכוח פקודי, הוא אומר לי בסדר, מה שאתה רוצה, כל מיני דברים כאלה.
בינתיים עוברים כ-25 דקות-כאלה, אריק לא מגיע אלי וברן מחקן לי את הדווח.

גונן:

7802

הוא רוצה תחמושת ודלק ואומר לי שיש	<u>גונן:</u>
לו 6 סנקים בוערים. רשף עדין בנוזל.	
באיזו שעה זה ?	<u>לנרני:</u>
1205, אין לי מה להיות מודאג.	<u>גונן:</u>
לפי החמ"ל זה 1215.	<u>ידין:</u>
1205.	<u>גונן:</u>
אני יכול להגיד כך ואחה כך.	<u>ידין:</u>
אני יכול לראות אצלך ?	<u>גונן:</u>
בסדר, מליחה, טעית, זה 1205.	<u>ידין:</u>
	<u>גונן:</u>
רגע, אחת ב-6 סנקים בוערים אתה רואה שום	<u>ידין:</u>
דבר ? כמה כוח, כמה סנקים יש לו ?	
לגבי היו 25 סנקים, או 35 סנקים, אני	<u>גונן:</u>
לא זוכר בדיוק.	
מ-25 סנקים, 6 בוערים, זה רבע הכוח !	<u>ידין:</u>
לא כך צריך לשאול אותי, צריך לשאול אותי	<u>גונן:</u>
כמה סנקים בוערים בחוך האוגדה של ברן ?	
בשבילי, זה אוגדה. והוא צריך להכניס את הכוחות, בשבילי 6 סנקים באוגדה	
זה לא אבידות. זה לא אבידות שאני צריך להתיחס אליהן.	
אתה לא צריך להתיחס - אבל אתה מזיז את	<u>לסקנב, ידין:</u>
הרזרבה.	

7803

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

הכוח היחידי בפקוד, הכוח היחיד

לסקוב:

באוגדה, הפוח היחידי בקו הקדמי

שיוצר מגע עם האויב, זה הכוח של גבי עמיר שנמצא בדקליה, יש לו מגע

עם האויב, דפק אחדים מהם, נדפק מהצד השני. זה הדבר היחידי עם

אקששיון בפקוד, ואתה יודע את זה.

עכשיו ?

גונן:

לא, אחה לא ידעת קודם על הפגישות עם נתקה

לסקוב:

אתה לא ידעת ש-500 זז במקום אחר, זה

הכוח היחידי שנמצא במגע. כל היחר נחת לו כוונות לאן ללכת. אתה לא יכול

לכוא ולהגיד ברן יש לו אוגדה. שיסתבך. או שירים את הידיים ואז אני אכוא

לעזור לו. זה לא הולך כך. זה הגוף היחידי בפקוד שנמצא באקששיון עם האויב

מן הצד השני. זה לא יכול להסתחב מהאוגדה. זה לא כך.

אני בשום פנים ואופן לא יכול מהפקוד

גונן:

להכתיב לברן את מי להכניס לכוח. אני

נותן לו משימות. והמשימות שאני נותן לו הן מוגדרות. אני לא יודע

שקרן, מתי הוא דווח, יהיה בגזרה, ואני לא שומע דבר אחר, אז אני מבין

שקרן בגזרה.

אבל קרן, אתה נחת לו משימה אחרת,

ידין:

ללכת למיסורי.

אני לא נחתי לקרן משימה אחרת.

גונן:

הוא אומר לקרן ואני שומע.

7804

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

גונן:

נניח שאני ברן, אני בגזרה, ואני רואה
 שהכל נקי, הכל חדש, הכל בסדר, אני יורד
 עם קרן ליצור מגע, ושתי החטיבות שיהיו אחרי. לו זה היה המצב זה היה בסדר?
 השאלה היא באמת אם עד כאן היה הכל נקי ומכל חלק, דרוח לי על זה, ידעתי על זה.
 ברן הכניס אותו יום שתי הקתפות, סך הכל מכל הקרב. עד הערב. עם הפרש של
 שעתיים ביניהן. על זה ידעתי? לא.

גיו"ר אברנט:

זה אחת ידעת או שלא ידעת?

גונן:

לא. אני גם לא ידעתי שנפגעו לו באותו יום
 רק 30 סנקים. כי בערב הוא דרוח שנפגעו 70.
 כך גם נמסר לסגן הרמטכ"ל. זה נודע לי בסכומים. אני גם לא ידעתי שהגדוד השני
 של אסף יגורי היה בלי תחמושת כשהוא בא במגע. כי הוא הוציא את התחמושת לילה
 קודם במילאנו. לא ידעתי שנחקה נכנס, גבי לא חיפה עליו, כי לא היחה פקודה
 כזו. אני יכול לקחת על עצמי דברים שאני אשם בהם, בהתקפה הזאת אני לא אשם.

ידין:

אני רואה שאנחנו לא מבינים את השאלה.

התכנית, הרעיון, אני לא יודע איך לקרוא לזה
 היחה, שאריק נמצא על הקרקע עד שברן גם משיג את המשימה. אחת כבר עשית החלטה
 קודם די אופטימית, אבל בעקבות קשר עם המטכ"ל (?) אתה אמרת להזיז אותו לבידי
 אמרת, טוב, בידי זה לא רחוק. עכשיו, ההחלטה להזיז אותו לסואץ, כאשר
 אצל ברן המצב לא מוכרע. אם להשתמש בלשון המפה. 6 סנקים בוערים בגדוד הזה.
 מחוץ 30. החטיבה האחרת צריכה לנוע. יש כוחות גדולים ממול, ואתה עוד אומר
 לו נכונה לך התקפה גדולה שם, אתה אמרת מקודם ואתה אומר לו תרד מהר,
 כלומר, כל העסק לא הוכרע עדיין. אז בניגוד מוחלט לתכנית אתה מחליט על הליכה
 לסואץ.

7805

ועדת החקירה, יום הכפורים

ישיבת ^{לילה} ~~א~~, ישיבת קל"ח

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

גונן:

בבדי שנחנש כאן, חשובה מול השאלה,
 לפי דעתי, זאת אומרת, מה מונח לי בראש,
 לו ברן במגע לא הוכרע עדין לגטימיות, והייתי עולה עליה אז, ברן במגע, לא
 הוכרע - מה אתה מזיז את אריק ? ברן לא במגע.

ידין:

מה זה לא במגע, טילים בוערים .

גונן:

טילים בוערים, החקפה אוגדתית עוד לא נעשתה
 אני יודע שנחקה בדרך, החטיבה של קרן במגע,

ידין:

זאת אומרת, ההחקפה האוגדתית עוד לא בוצעה,

גונן:

עוד לא בוצעה.

ידין:

אז מה אתה מזיז כוחות ? הרי כל הרעיון של המשימה
 שלא מזיזים אוגדה עד שלא חבוצע הפעולה של האוגדה
 הקודמת ?
 אני מזיז את אריק, להמתנה.

גונן:

לא, לא, ב-11.20 אתה מצווה לבגדי

ידין:

גונן: בגדי, זה אופציה, אני אריק מזיז יותר

גונן:

מאוחר, עוד נגיע לזה.

ידין:

לבגדי אתה פונה ב-1120, מוציאים את הרמטכל
 מישיבת ממסלה, האלוף גונן מבקש שנוי של חכנית

להוריד את אריק לסואץ,

ועדת החקירה, יום הכפורים

ישיבת בקב, אהר הצטקרים, ישיבה קליית

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

7806

גונן:

אני רוצה לראות את הנסוח, איפה זה גנדי ?

(רואה את הנסוח בתיק ידין).

מה פה לא בסדר, מצאתי את זה. אני עוד לא אמרתי לאריק לזוז, אני עוד לא נתתי את ההחראה לזוז, אני כתוצאה מההערכת מצב מגיע להחלטה שזו חהיה המשימה הבאה שלו. אני מבקש אשור להזיז. ואני מקבל אשור להזיז. אני מתאר את המצב. לשאלה של רב-אלוף לסקוב, גם לבגנצ' ולכל מי שדיבר איחי.

כל הצרה היא שזו לא היתה שיחה עם הרמטכל, כי את כל השיחות שלו הוא רשם.

אולי גנדי גם רשם שיחות ?

ידין:

ביומן הרל"ש כתוב על 11.30, הרמטכל מצלצל

האלוף ערכן אותו.

גונן:

כן זה כתוב הרבה פעמים ועדכנתי אותו הרבה פעמים.

יכול להיות שזה היה גנדי, ואני פשוט לא זוכר.

בקיצור, צדמה לי שמוחר לי לבקש להזיז את אריק עוד לפני שנחתי לו פקודה.

עוד לפני שהצטייר לי מצב שאפשר.

לנרדי:

מה השתנה לטובה עד לזמן שנחת לו את הפקודה לזוז ?

גונן:

השיחה עם ברן, שהוא צריך רק סיוע אויר, שהוא

מרכז את הכוח ומכין התקפה, שאומר לי שיש לו

רק ששה נפגעים, הערות של אריק שהיה שם והכוח עוד לא מועסק, וכל מה שאני עושה

זה מזיז אותו להמתנה רחוקה, אבל המתנה.

לפני כן רשמה י. ע. 4/

-91-

ועדת החקירה - ישיבה קל"ח

ר.ב. 4/

5.8.74 - אה"צ

הער: אלוף ש. גונן

לנדאו:

אני שאלתי, עד לפקודה השניה, מה השתנה לטובה כדי להתקדם

כבר. באותו רגע שהוא התחיל לנסוע דרומה מהגידי?

ש. גונן:

כל ההתרשמות שלי מהדיווחים של ברן, מהאזנה שלו לרשת זה שהוא

אופטימי, שהוא מרגיש שהוא עושה את המשימה, אחרי כל הטילים הכוערים

הוא נותן משימה לתפוס מעבירים לנטקה. אזו היתה ההרגשה שלי.

ס"א ג. בן-ארי:

ב-12.10 אריק נמצא בטסה עדיין הוא עוד לא בגידי עדיין.

ארז יכול להיות כי ארז בחור זריז. אבל רשף בנוזל.

ש. גונן:

יכול להיות, בסדר זו דיוויזיה שלמה.

י. ידין:

אני מבין שאורי בנר נתן לו פקודה, זה אלא שתהיה בהמתנה

ח. לסקוב:

אלא בחזרה שלך, תשמיד בדרך כל מה שתפגוש ותכצע אח המשימה שלך

בסדר.

אני אחרי זה (ואני יכול להשמיע לכם את ההקלטות ולהקריא את

ש. גונן:

היומן) אומר בפירוש לגדעון: שיתחלק בפוררה ושאסור לו לעבור את

הפוררה בלי פקודה. (אני הקראתי את זה קודם) וגדעון מאשר את זה.

אם הוא בהמתנה ל-162, אז הפקודה היתה צריכה להיות: יש לך

ח. לסקוב:

שתי משימות הראשונה - המתנה ל-162; רק כאשר 162 נותנת סימן

הצלחה אז אם חישוב זמן ירשו, אתה נכנס לצד השני. ואז אתה יכול להגיד לו - אתה מחכה

בטסה, תחכה בטסה. משעה זו וזו תחכה בג'ידי, אם זהו הלך המחשבה שלך. אבל הלך המחשבה

לפי הפקודות הוא שונה. אתה רוצה עד 16 או להתחיל מצפון לדרום, או עד 16 לצלוח בניסן.

כדי שיהיה לך מספיק אור יום להקים לך ראש גשר או לצלוח לצד השני. כי אתה לא רוצה להלחם

בלילה. זה לא חשובה לשאלה, ש-162 עוד לא נתן לך סימן הצלחה. תראה ג'ידינו והעברנו את

4 הטנקים המפורסמים לצד השני.

לא רק שאין לי חשובה שהוא כבש. אין לי גם דיווח, שזה לא

ש. גונן:

הולך לוג שהוא לא מצליח. עכשיו, בקשר לאריק, אני צריך

למצוא באיזה מקור, יש באחד המקורות האלה שאני הגשתי אותם כחומר, יש מקור שמוזכר

5.8.74 - אחה"צ

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

שאני אומר למישהו במטכ"ל אני חושב, (אני אמצא את זה תיכף) לאריק להגיע לוקח 4 שעות אני רוצה שיגיע לאמא ב-4, לכן אני צריך לזוז עוד שעה, לברן לגמור את המשימה לוקח גם כן 4 שעות. ב-4 השעות האלה אני רוצה לנצל אותו ולהזיז את אריק למקום, (את השיחה הזו אני אמצא).

י. ידין:

ב12.158 אתה מדבר עם אריק, והוא מסביר לך, שפה ברן יש לו

הרבה סנקים וארטיילריה, והם לא מחקדמים. ואתה אומר לו :

רבע, יש לי בשבילך משימה יותר חשובה, ממזרח למסרק רכוז גדול של סנקים, הייתי רוצה

שתגיע הכי מוקדם שאתה יכול לאזור, כלומר לסואץ. וחעשה שני דברים: תפוס את הגשר

ותשמיד. מה שמעו, אם אתה יכול לזכור, "יש לי בשבילך משימה יותר חשובה"? יותר חשובה

ממה, מה הוא רצה לעשות, מה הוא רוצה? מה זה פתאום, הוא רוצה כנראה משהו אחר לעשות?

מה אריק אומר לי, בוא נקרא רבע את השיחה אחו: רק רבע, הוא אומר,

אני אומר לו, שירד לציילון ומסרק יש רכוז סנקים...

אני מבין, שאתה רוצה לדחוף אותו לסואץ.

כן. הוא אומר לי: רק רבע, רציתי להגיד לך משהו, אני

חזרתי עכשיו משם, מול הזיון, הסנקים של 162 לא מחקדמים, הם אמצא

עומדים שם תחת אש ארטיילרית כבר שעה וחצי, יש לו הרבה מאד סנקים שנשארו מאחור ולא התקדמו

עם הכוחות.

על זה אתה אומר לו: "יש לי בשבילך משימה יותר חשובה".

אני צריך לשמוע את הפענוח עוד פעם...

מה אתה חושב?

שיפסיק להתעסק עם זה.

כלומר, הוא רוצה לעבור במצמד?

5.8.74 - אחה"צ

הערד: אלוף ש. גונן

היו"ר אגרנט:י. ידין:

יש במסרק רכוז של סנקים. זה הוא אומר מיד אחרי זה.
אם כך מה זה "יש לי בשבילך משימה יותר חשובה"? השאלה

מסתמא

ש. גונן:

לי לא נראה, שזו נקשה לעבור במצמד.

י. ידין:

אני שואל אותך בתיאוריה...

ש. גונן:

אני לא יודע. אני ממש מבקש, אני אקח את הקסטה

ואאזין לרשת ואזכר.

היו"ר אגרנט:

אבל פה זה כתוב: "יש לי בשבילך משימה יותר חשובה, יש

ממזרח למסרק...

י. ידין:

נעזוב את ההמשך. יותר חשובה ממה?

ש. גונן:

יכול גם להיות - יותר חשובה ממה שאתה מספר לי.

י. ידין:

מה הוא מספר לך? - הוא מספר לך ש-162 לא מחקדמס

אז מה החשובה שלך, אני לא מבין?

ש. גונן:

אני אשמע את הקסטה ואוכל לענות.

לנדאו:

מה זה - יש לו הרבה מאד סנקים?

ש. גונן:

לברן.

לנדאו:

כנראה לאויב. או שיש לו הרבה מאד סנקים פנועים?

ש. גונן:

לא השופט לנדאו.

נכנצל:

מכל ההקשר מבינים, שזה צריך להיות משהו שלילי, לא

טוב. אם יש לו הרבה מאד סנקים שמחעכבים...

י. ידין:

אני אתן לך הסבר על המילים - יש לי בשבילך משימה

יותר חשובה - אם זה מסתדר.

תאר לך סיטואציה אחרת - אריק בא ורוצה לעבור במצמד,

בדרך הסווארה, הוא כל היום יושב שם והוא שואל: אתה אפך שכבר תכננתם, לפני המלחמה

את הצליחה בדרך סווארה, והוא יושב שם, אתה אומר לו: לך לדרום. הוא אומר: רגע אחד

5.8.74 - אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן

י. ידין:

מה דרום, ה-162 האלה לא מתקדמים, יש להם הרבה סנקים פגועים מאחור שלא מתקדמים עם הכוחות. במילים אחרות - אני אריק יושב פה, תן לי ללכת למצמד. אתה אומר לו: אריק, יש לי בשבילך משימה יותר חשובה, תלך לסואץ ושם תצלה. אני שואל אותך בטיחה. אחרת אני לא מבין את השאלה.

ש. גונן:

בוא נגיד היפוטטית, בוא נגיד אריק אומר לי - אין מלחמה, אין 8 לחודש, אנחנו יושבים עכשיו ורגעים... זה לא הוא אומר, זה אני אומר עכשיו כשאלה.

י. ידין:

לא בטוח שהוא לא אמר. אם נניח אריק היה מציע לי באותה השעה, אתה יודע מה, תן לי לצלוח במצמד. אני הייתי

ש. גונן:

אומר לו: אריק לא, תרד לגיזרה הדרומית.

זה בדיוק מה שאמרת לו. לכן כאן נכנס המשפט - לא "יש לי בשבילך משימה יותר חשובה".

י. ידין:

הנקודה היתה - שהסנקים לא מתקדמים בשביל למפוס את השטח ש-143 מחזיקה.

ח. לסקוב:

הוא הודיע לך, שהמצב אצל ברן קשה, שהם לא מכצעים את המשימה, הרבה סנקים מאחור, ולא מתקדמים... ואני כאן מצהיר, שהוא מודיע לי הפוך.

י. ידין:

אתה אומר לו - "עזוב אותי, בשבילך יש לי משימה יותר חשובה".

ש. גונן:

י. ידין:

אני אאזין לרשת ואסביר. אני בפירוש מבין את ההודעה של אריק, איך אומר את זה במילים אחרות - שפה אני יכול לעשות יותר

ש. גונן:

ממה שהוא עושה.

כאן אני רוצה לומר לכם משהו שאני פקפתי הרבה אם לומר לכם

או לא, אני עוד מפקפק עכשיו.

את ה-12.05 6 סנקים פגועים, זו הודעה חשובה מאד.

5.8.74 - אחה"צ

העד: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

ואני חיפשתי לאימות אתמול בלילה (ביומן החמ"ל. היומן שרושמים בכתב יד) אני חיפשתי ביומן הארועים של 162 אימות להודעה הזו (יש לכם את יומן הארועים של 162? - ...)

י. ידין:

דרך אגב, זה לא לפי ההקלטות, לפי ההקלטות יש דבר אחר. זה רק לפי החמ"ל. לפי ההקלטות הוא אומר...

ש. גונן:

זו לא אותה שעה ר"א ידין, אני מדבר על 12.05. אני חיפשתי אימות לידיעה הזו, ומצאתי שב-12.02

הם הפסיקו לרשום...

כאשר חיפשתי אימות ל-12.05, אז גיליתי שב-12.02

נפסק הרישום שיומן האירועים של האוגדה של 162. כחוב: נסיעה עד 16.10. ואז אני מגלה שכל היומן כחוב באותו כתב יד עד 8 בערב מ-8 בערב. לפי דעתי זה הועתק וצריך למצוא את המקור. זה קל לראות, זה כתב של בחורה.

י. ידין:

פה נמסר לנו, כאשר קבלנו את היומן - צולם מחצולם

של מקור ממחלקת ההיסטוריה ב-29 לאפריל 74.

ברן הודיע לנו, שהמסמך הזה צולם מחצולם של מקור ממחלקת להיסטוריה ב-29 לאפריל 74.

זה מסמך שכבר הוגש? נבנצל:

כן הוגש. 6 סנקים בוערים כחוב במסמך שלך. י. ידין:

ב-12.05 מופיע ביומן שלי "6 סנקים בוערים". ש. גונן:

איך זה הופיע? י. ידין:

לפי דעתי זה היה דיווח. אני הרי אומר, שהדיווח ש. גונן:

הזה היה, וב-12.02 נפסק הרישום ביומן. היו"ר אגרנט:

מה זה חשוב שב-12.02 נפסק הרישום ביומן ההוא? ש. גונן:

החשוב הוא שחסר לי האימות ביומן הזה שב-12.05

אמנם מכל ההרבה סנקים בוערים, היה דיווח על 6 בלבד.

7812

5.8.74 - אהה"צ

הער: אלוף ש. גונן

והאימות חסר לי וחיפשתי את זה אתמול, כי זו הועה חשובה.

אבל לפחות 6 היו? לנדאו:

בודאי. ש. גונן:

6 סנקים זה הרבה. י. ידין:

כאן הויכוח, אני חושב שלא. ש. גונן:

אנחנו חושבים ש-6 מחוץ 25-30 סנקים זה הרבה. י. ידין:

אולי היו שם עוד כלים, או היו שם רק סנקים? אולי היו לנדאו:

שם גם נגמשים, ולכן הוא אומר - הרבה כלים.

לפי דעתי 6 סנקים, כאשר מדווחים לי בפיקוד על מלחמה ש. גונן:

כזאת, שנשפרו 6 סנקים, זה לא הרבה. ~~לא מחייב אותי~~

למהלכים.

אלוף גונן, יש דברים שפשוט עליהם קשה להחגנון. השאלות לנדאו:

שאחה נשאל, זה מראה לפחות, שהקרב עדיין לא הוכרע. זה לא

הולך חלק. זה לפחות.

המשיכה י.ע.

ועדת החקירה, יום הכפורים
ישיבת קל"ט, אחר הצהריים
5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

7813

לנדוי:

זה מספיק בעצם כדי לאמר שבאותו שלב לא
היה צריך להוציא את אריק ממקומות שקשה מאד

לכבוש אותם, זו למעשה התוצאה של הפקודה.

גונן:

אם יש לי במרחק הפריסה, זה גם כן זמן
מספיק זמן, עד 4, כשב-4 אני רוצה להכניס
אותו למגע, יש לי מספיק זמן להחזיר אותו, זה שקול לפי דעתי טוב.

לנדוי:

אבל בינתיים הוא פינה עמדות.

גונן:

על פינתי עמדות נדבר לחוד. לפי דעתי
הוא פינה עמדות כשהכוחות של ברן היו שם.
והנושא העיקרי הוא מכשיר, ואני טוען שמכשיר משבת לא נכבש חזרה.
מה שאני מנסה להגיד שהמהלך להוציא אריק היה כזה, שהיה בידי כל הזמן
להחזיר אותו. לא היה יכול לקרות שום אסון אם הוא נמצא בהמתנה בדרך
או נמצא בהמתנה באוקראינה. או שהוא נמצא בדרך לגזרה הדרומית.
אני חמיד יכול להחזיר אותו במספיק זמן כדי להתערב בקרב.

לנדוי:

הוא למעשה קבר היה בדרך.

גונן:

בשעה הזאת עוד לא, חטיבת אחת שלו,
אבל שתי חטיבות - לא.

בסופו של דבר שתי חטיבות שלו בכלל לא יצאו מהגזרה. ואחר כך החזרתי
אותו. כי ראיתי שאני מאחר כבר בלוח הזמנים. ואני טוען שההוצאה של
אריק מהגזרה לא השפיעה על המהלך של אריק פה במלחמה.

ידין:

חסכים איתי שאריק באותו יום לא נלחם
הוא הלך כל הזמן כמו סביבון, חלון ושוג.

ועדת החקירה, יום הכפורים

ישיבה קל"ח, אחר הצהריים

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

7814

גונן:

אני אומר יותר מזה, לו היה נשאר הוא גם לא היה נלחם. לפי ההתפתחות של המצב. עוד מילה אחת כשיכולתי להכניס אוחו וב-5 בערב לא רציתי להכניס אותו.

לסקוב:

השאלה היא קצת שונה, אילו היית דבק בסיכום של הרמטכ"ל, אם היית במצב יותר טוב, מאשר מצאתי את עצמך כאשר היית צריך להפגיש להחזיר את אריק בחזרה, כשהוא יחד עם 500 נמצאים בכבוש השטחים,

גונן:

אני סבור שלא.

לסקוב:

השאלה היא - אחת לא סבור - השאלה היא, העובדות כפי שהן, זה מה שאתה צריך להראות לנו, לא מה אני אמרתי, אלא בשעה זאת קרה כך וכך, האויב היה כאן או כאן, כשכל הכוח של פקוד דרום שנלחם באותו זמן היה 460, כל הכוח הגדול שנלחם היתה חטיבת שבסך הכל לא היה לה כוח של גדוד אפילו. בסיוע סוללה אחת של ארטילריה. זה אתה צריך לענות.

גונן:

אני רוצה להבין, רב-אלוף לסקוב, אני צריך לענות

לסקוב:

אני שאלתם את השאלה הזאת ויהיו עוד כמה שאלות אפי רוצה עוד שאני אוכל לתת את התשובה על השאלה הזו.

גונן:

אני רוצה להבין, האם אני צריך לענות למה בכל היום הזה נלחם רק גבי ?

לסקוב:

לא. זה לא שאלתי אותך, זה נתון בשטח. זו עובדה

י.ע.

ועדת החקירה, יום הכפורים

ישיבה קל"ח, אחר הצהריים

5.8.74, העד: האלוף שמואל גונן

7815

לסקוב: ואני רוצה להכין כיצד אתה על בסיס עובדה
 זאת עשית את כל הדברים שעשית, מה הייתה השקוליים
 מה היחה הערכת המצב, איך הלך הדיווח, לרמטכל, איך באה למקום לבדוק אם
 מדווחים לך בדיוק את כל הדברים,

גונן: אני אחחיל מהסוף, אני לא יצאתי מדכילה...

לסקוב: לא, לא, במרנו להיום, זו שפתה שאלה להמשך.

לאקובצו היו"ר אגרנט: טוב, אנו נפסיק עכשיו.

ד"ר נבנצאל: רגע אחד, מי כתב כאן על החיק לא אוטנטי ?

גונן: אני, או הפקידה שלי. זה חיק שלי.
 את החיק הזה לא הגשתי, זה יומן המכצעים של ברן.

הישיבה נסתיימה.

Handwritten signature